

วิญญาณและชีวิตหลังความตาย

หน้าปก
[Cover]

[The Human Soul and Life after Death]

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

วิญญาณและชีวิตหลังความตาย

วิญญาณ

และ

ชีวิตหลังความตาย

[The Human Soul and Life after Death]

มิถุนายน 2560
[June 2017]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

International Bahá'í Website
in English and other languages

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

สารบัญ

[Contents]

หน้าปก [Cover].....	1
วิญญาณ และ ชีวิตหลังความตาย [The Human Soul and Life after Death].....	2
สารบัญ [Contents].....	3
คำนำ [Preface].....	5
1 สภาวะของวิญญาณขณะที่ร่างกายยังมีชีวิต [The state of the soul in the live body]	11
1.1 ความเป็นอมตะไม่ดับสูญของวิญญาณ [The immortality of the soul]	13
1.2 ร่างกายมีชีวิตภายใต้การประสานงานของวิญญาณ [The body lives under the coordination of the soul]	16
1.3 วิญญาณปฏิบัติการได้ทั้งโดยอาศัยหรือไม่อาศัยร่างกาย	18
[The soul can work both dependently or independently of the body]	18
1.4 ปัญญาคือพลังการใช้เหตุผลของวิญญาณหรือจิต [The Mind is the reasoning power of the soul or spirit]	23
1.5 ความเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจไม่กระทบวิญญาณ [Physical or mental illness does not affect the soul.]	25

1.6 ปัญญาสว่างขึ้นด้วยสมาธิและการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้า [The mind is enlightened through meditation and inspiration from God.]	31
1.7 วิญญาณมีชีวิตเมื่อหันมารับแสงธรรมของพระศาสดา [The soul is alive when it turns to receive light from the Prophet]	40
2 สภาวะของวิญญาณภายหลังความตาย [State of the soul after death].....	46
2.1 โลกนี้และโลกหน้า [This world and the next world]	48
2.2 ชีวิตในโลกนี้และชีวิตในโลกหน้า [Life in this world and life in the next world]	52
2.3 ภพของวิญญาณเป็นภพแห่งความรัก [The spiritual world is a world of love]	63
2.4 วิญญาณในโลกหน้ามีอิทธิพลต่อโลกนี้อย่างไร [How does the soul in the next world exert its influence on this world?]	71
3 การเตรียมตัวในชีวิตนี้เพื่อไปสู่โลกหน้า [Preparation in this life for the next world].....	74
4 คนบนโลกนี้ช่วยเหลือวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วได้อย่างไร [How can people in this world help the souls of the departed?].....	86
5 สวรรค์และนรก [Heaven and hell]	91
6 มนุษย์หนีเวรกรรมไม่พ้น [Man can't escape Karma].	91
7 การกลับชาติมาเกิด [Reincarnation]	102

คำนำ [Preface]

แม้จะมีความสนใจในเรื่องวิญญาณมาเป็นเวลายาวนาน ตั้งแต่อดีตกาล แต่วิญญาณก็ยังคงเป็นเรื่องลึกลับสำหรับมนุษย์ ที่ยังคงไม่สามารถเข้าใจหรือหยั่งถึงสภาวะและความเป็นจริงที่แท้ของวิญญาณ แม้ตราบจนปัจจุบันนี้ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับวิญญาณส่วนหนึ่งมาจากคำบอกเล่าของผู้มีประสบการณ์ส่วนตัว ที่ได้พบเห็นวิญญาณด้วยตัวเองหรือวิญญาณมาเข้าฝัน ซึ่งมักเป็นวิญญาณของผู้ที่ตนรักและผูกพันที่ล่วงลับไป และเป็นธรรมดาที่คำบอกเล่าย่อมอาจมีความผิดเพี้ยนไปบ้าง หรือถึงกับจงใจแต่งเติมเพื่อจุดประสงค์บางอย่าง แหล่งความรู้ที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งเกี่ยวกับวิญญาณที่มนุษย์สามารถนำมาศึกษาได้ และอาจถือได้ว่าเป็นแหล่งความรู้ที่ดีและน่าเชื่อถือที่สุดเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ คำสอนของพระศาสดาของศาสนาต่างๆ ที่ให้ไว้แก่มนุษย์ เพราะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า คำสอนของพระศาสดาในทุกเรื่องหากไม่ถูกนำไปปั้นแต่งให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม คือสัจธรรมที่แน่นอน

สำหรับเนื้อหาหนังสือเล่มนี้อิงอยู่กับคำสอนของศาสนาบาไฮเป็นหลัก ซึ่งมีการเทียบเคียงกับคำสอนของศาสนาพุทธอยู่บ้าง และกล่าวถึงคำสอนของศาสนาคริสต์และอิสลาม ที่จริงแล้วเรื่องนี้ไม่ควรเป็นแค่เพียงเรื่องของความสนใจส่วนตัว เพราะความรู้เกี่ยวกับเรื่องวิญญาณสามารถเป็นแรงบันดาลใจและช่วยได้อย่างมาก ให้แต่ละคนดำเนินชีวิตได้อย่างมีความหมาย มีคุณธรรม มีคุณค่า เพื่อว่าเขาจะพบความสุขที่แท้จริงในโลกนี้และโลกหน้าหรือในภพของ

วิญญาณ ซึ่งแสดงนัยว่าสังคมก็จะมีกรรมเป็นสุขด้วย เนื่องด้วยคนในสังคมจะเกรงกลัวบาปมากขึ้น ไม่กล้า หลอกลวง คิดร้าย ทำร้ายผู้อื่น หรือทำร้ายสังคมเช่นการทุจริตคอร์รัปชัน หากรู้ว่าการกระทำบาปทุกอย่างของตน ไม่มีทางหนีพ้นเวรกรรมและจะถูกลงโทษแน่นอนในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง ผิดกับสังคมที่เต็มไปด้วยความเดือดร้อนและความทุกข์ทรมานในปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคนเรากล้า ก่อกรรมทำชั่วมากมาย โดยไม่เกรงกลัวบาปหรือกฎแห่งกรรม

ณ ที่นี้จึงน่าจะเหมาะสมที่จะแนะนำแหล่งที่มาของความรู้ที่ใช่เขียนหนังสือเล่มนี้ ศาสนาบาไฮกำเนิดในปี พ.ศ. 2378 (ค.ศ. 1844) ปัจจุบันศูนย์กลางบาไฮแห่งโลกอยู่ที่ประเทศอิสราเอล ซึ่งเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของศาสนา บาไฮ ศาสนิกชนกระจายตัวกันอยู่ในกว่าสองร้อยประเทศทั่วโลก ศาสนาบาไฮมีพระศาสดาสององค์ องค์แรกคือพระบ็อบผู้เสด็จมาเบิกทางให้การเสด็จมาของพระศาสดาองค์ที่สอง นั่นคือ พระบาฮาอุลลาห์ ก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตคัมภีร์แห่งพระปฏิญญา เป็นการแต่งตั้งบุตรชายคนโตคือพระอับดุลบาฮาให้เป็นผู้สืบทอดศาสนาต่อ และประสาทอำนาจสวรรค์ให้พระองค์ตีความคำสอนของพระบิดาได้อย่างไม่มีผิดพลาด ต่อมาท่านองคัลยาณกษัตริย์พระอับดุลบาฮาได้ลิขิตพระประสงค์และพินัยกรรมแต่งตั้งหลานชายคนโตคือ ท่านโชกิ เอฟเฟนติ ให้เป็นศาสนิกบาลสืบทอดศาสนาต่อจากพระองค์ และได้รับอำนาจสวรรค์ให้ตีความคำสอนของพระบ็อบ พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาได้อย่างไม่มีผิดพลาดเช่นกัน การถึงแก่กรรมของท่านโชกิ เอฟเฟนติ ถือเป็นการสิ้นสุดการนำศาสนาบาไฮโดยบุคคล แต่เปลี่ยนมาเป็นการนำโดยสถาบันที่พระบาฮาอุลลาห์

บัญญัติไว้ในคัมภีร์แมบท นั่นคือสภายุติธรรมสากลซึ่งประกอบด้วยบาไฮศาสนิกชนแก่คนที่ได้รับการเลือกตั้งจากทั่วโลก ปัจจุบันสภายุติธรรมสากลคือสถาบันสูงสุดของศาสนาบาไฮซึ่งมีที่ทำการอยู่ที่ประเทศอิสราเอล เป็นสถาบันที่พระบาฮาอูลลาห์ทรงรับประกันไว้ในคัมภีร์แมบทว่า จะได้รับการดูแลจากพระผู้เป็นเจ้าของและจะไม่มีผิดพลาด ธรรมลิขิตบาไฮที่ยกมากล่าวหรืออ้างอิงในหนังสือเล่มนี้จะพิมพ์ด้วย “ตัวเอน” และมีการระบุว่าเป็นของพระบ็อบ พระบาฮาอูลลาห์ พระอับดุลบฮา ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ หรือสภายุติธรรมสากล ซึ่งบาไฮถือว่าทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสัจธรรมที่ไม่มีผิดพลาด

บทนำ [Introduction]

แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่าวิญญาณคือเครื่องหมายหนึ่งของ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คือมณีสวรรค์ที่ผู้รู้ที่สุดก็ไม่สามารถ
เข้าใจ ความลึกลับของวิญญาณนั้นปัญญาที่ไม่ว่าจะ
เฉียบแหลมเพียงไร ก็ไม่อาจหวังที่จะไขได้¹

พระบาฮาอูลlah

หลังจากที่ทรงสร้างโลกและทุกสิ่งทุกอย่างที่อาศัยและ
เคลื่อนไหวอยู่ในโลก พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า...ทรงเลือกที่จะ
ประสาทมมนุษย์ด้วยความเป็นเอกและความสามารถพิเศษ
ที่จะรู้จักและรักพระองค์ ซึ่งเป็นความสามารถที่
จำเป็นต้องถือว่าเป็นแรงขับที่ก่อกำเนิดและปฐมเจตนาที่
อยู่เบื้องหลังสรรพโลก²

พระบาฮาอูลlah

ธรรมชาติของวิญญาณอยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์
วิญญาณคือสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประทานให้แก่มนุษย์เป็นพิเศษ
ซึ่งทำให้มนุษย์แม้จะมีร่างกายอยู่ในสภาวะเดียวกันกับสัตว์ ก็
ประเสริฐกว่าและต่างจากสัตว์ด้วยความสามารถที่จะรู้จักและ
รักพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จากนั้นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าส่งพระศาสดาทั้งหลาย
มาทางมนุษย์เพื่อให้วิญญาณของมนุษย์กลับไปหาพระผู้
เป็นเจ้าของเจ้าหลังจากความตาย และอบรมมนุษย์ระหว่างที่ยังมี
ชีวิตให้มองสูงขึ้นไปกว่าความสุขสบายกายและความสำเร็จ
ทางวัตถุ :

¹ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.158-9

² Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.65

ธรรมชาติของวิญญาณภายหลังความตายไม่มีวันที่จะ
พรรณนาได้ ไม่เหมาะสมหรือเป็นที่อนุญาตให้เปิดเผย
ลักษณะทั้งหมดของวิญญาณต่อดวงตาของมนุษย์
ศาสนทูตและธรรมทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
มาเพื่อจุดประสงค์เดียวสำหรับการนำทางมนุษยชาติไปสู่
หนทางตรงแห่งสัจธรรม จุดประสงค์ที่อยู่เบื้องหลังการ
เปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทั้งหลายคือการอบรม
มวลมนุษย์ เพื่อว่า ณ ชั่วโมงแห่งความตาย พวกเขาจะ
ได้ขึ้นไปสู่บัลลังก์ของพระเจ้าทรงความสูงส่งที่สุด ด้วย
ความบริสุทธิ์และวิสุทธิเป็นที่สุดและปล่อยวางอย่าง
สิ้นเชิง แสงสว่างที่วิญญาณเหล่านี้แผ่ออกไป เป็นเหตุ
ของความก้าวหน้าของโลกและความคืบหน้าของ
ประชาชนทั้งหลายของโลก³

พระบาฮาอุลลาห์

ชีวิตของบางคนยังอยู่กับเรื่องของโลกนี้เท่านั้น จิตใจ
ของพวกเขาถูกล้อมกรอบด้วยธรรมเนียมภายนอกและ
สิ่งที่น่าสนใจตามประเพณี จนพวกเขาไม่เห็นว่า
อื่นใดของการดำรงอยู่ ไม่เห็นนัยสำคัญทางจิต
วิญญาณของสรรพสิ่ง! พวกเขาคิดและฝันถึงชื่อเสียง
ทางโลกและความก้าวหน้าทางวัตถุ ความอิจฉาในกาม
คุณและสิ่งแวดล้อมที่สุขสบายล้อมขอบฟ้าของพวกเขา
ความทะเยอทะยานสูงสุดของพวกเขามีศูนย์กลางอยู่ที่
ความสำเร็จทางการเงินและฐานะทางโลก! พวกเขาไม่รัง
ความโน้มเอียงใฝ่ต่ำของตน พวกเขากิน ดื่มและนอน!
ไม่คิดมากไปกว่าความสุขสบายกายของตนเอง

³ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.156-7

เหมือนกับสัตว์ เป็นความจริงที่ว่าต้องจัดการกับสิ่งที่
จำเป็นเหล่านี้ ชีวิตคือภาระที่ต้องแบกรหว่างที่เราอยู่บน
โลก แต่ไม่ควรยอมให้ความพะวงต่อสิ่งเบื้องล่างของ
ชีวิตมาผูกขาดความคิดและความใฝ่ฝันทั้งหมดของ
มนุษย์ ความทะเยอทะยานของหัวใจควรขึ้นไปสู่
เป้าหมายที่รุ่งโรจน์กว่า ความนึกคิดควรขึ้นไปสู่ระดับที่
สูงกว่า! มนุษย์ควรมีวิสัยทัศน์ของความสมบูรณ์สวรรค์
อยู่ในวิญญาณของตน และเตรียมวิญญาณของตนให้
เป็นที่อาศัยสำหรับความอารีที่ไม่รู้จักหมดสิ้นของพระ
วิญญาณของพระเจ้า⁴

พระอับดุลบาฮา

---

⁴ Paris Talks, p.98-9

1

สภาวะของวิญญาณขณะที่ร่างกายยังมีชีวิต [The state of the soul in the live body]

การจะทำความเข้าใจสภาวะของวิญญาณขณะที่ร่างกายยังมีชีวิต ควรเริ่มต้นศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างร่างกาย ปัญญา และวิญญาณ (จิต) วิญญาณของมนุษย์ดำรงอยู่ในอีกมิติหนึ่ง อีกสภาวะหนึ่งซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าการดำรงอยู่ทางกาย มนุษย์จึงไม่สามารถเข้าใจสภาวะของวิญญาณได้อย่างถ่องแท้ เช่นเดียวกับที่สัตว์ไม่สามารถเข้าใจสภาวะของมนุษย์ วิญญาณจะมาปรากฏในร่างกายของมนุษย์ทันใดที่เริ่มมีการก่อร่างของมนุษย์ กล่าวคือ เมื่อสเปิร์มจากผู้ชายผสมกับไข่ของผู้หญิงซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิต นี้ไม่ได้หมายความว่าวิญญาณเข้ามาอยู่ในร่างกายของมนุษย์ แต่เป็นการเชื่อมโยงกัน การมาปรากฏของวิญญาณในร่างกายนี้อาจเปรียบได้กับดวงอาทิตย์มาปรากฏในกระจก ซึ่งดวงอาทิตย์ไม่ได้มาอยู่ในกระจกแต่มีความเชื่อมโยงอยู่กับกระจก :

นอกเหนือจากนี้อวัยวะต่างๆ องค์ประกอบต่างๆ และการประกอบตัวกันที่พบในมนุษย์ ดึงดูดและทำหน้าที่เป็นเหมือนแม่เหล็กสำหรับวิญญาณ วิญญาณจึงถูกกำหนดให้มาปรากฏในมนุษย์ ดังนี้เมื่อถูกขัดเงา กระจกถูกกำหนดให้ดึงดูดรังสีของดวงอาทิตย์ ให้มีความสว่าง ให้สะท้อนภาพที่อำไพทั้งหลาย นั่นคือเมื่อธาตุต่างๆ ของร่างกายถูกรวบรวมและประกอบเข้าด้วยกันตามระบบธรรมชาติด้วยความสมบูรณ์ที่สุด ธาตุเหล่านี้จะกลายเป็นแม่เหล็กสำหรับวิญญาณ และ

วิญญาณจะสำแดงตน ในร่างกายด้วยความสมบูรณ์
ทั้งหมดของตน..นี่คือโองการของพระผู้ทรงความรุ่งโรจน์
พระผู้ทรงอัจฉริยภาพ⁵

พระอับดุลบาฮา

ดังเช่นวิญญาณของมนุษย์ที่ไม่มีสถานที่ เพราะหาก
เจ้าค้นหาทั่วร่างกายของมนุษย์ เจ้าจะไม่พบสถานที่หรือ
ตำแหน่งเฉพาะสำหรับวิญญาณ วิญญาณไม่มีสถานที่
หรือรูปร่างอย่างสิ้นเชิง แต่มีความเชื่อมโยงกับร่างกาย
ดังเช่นดวงอาทิตย์มีความเชื่อมโยงกับกระจกนี้ ดวง
อาทิตย์ไม่ได้ครองสถานที่ภายในกระจก แต่มีความ
เชื่อมโยงโยงกับกระจก⁶

พระอับดุลบาฮา

---

⁵ *Some Answered Questions* 2014, chapter 52, para 5-6

⁶ *Some Answered Questions* 2014, chapter 67, para 5

1.1

ความเป็นอมตะไม่ดับสูญของวิญญาณ [The immortality of the soul]

ในเมื่อวิญญาณไม่ได้อยู่ในร่างกายเสมือนกับดวงอาทิตย์
ที่ไม่ได้อยู่ในกระจก วิญญาณจึงไม่ตายหรือถูกทำลายไป
พร้อมกับการตายของร่างกาย แต่ยังคงอยู่ต่อไป เหมือนกับ
ที่ดวงอาทิตย์ยังคงอยู่และส่องแสงต่อไป ไม่ได้รับการ
กระทบกระเทือนถึงแม้ว่ากระจกจะแตกหรือถูกทำลาย
วิญญาณมิได้เป็นการประกอบตัวของธาตุต่างๆ เหมือนกับ
ร่างกาย ร่างกายตายและชีวิตของโลกนี้สิ้นสุดลงเมื่อธาตุ
ต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นร่างกายนั้นสลายตัวออก อย่างไรก็ตาม (จิต) วิญญาณจะไม่ตายไปพร้อมกับร่างกาย แต่จะคง
อยู่เป็นอมตะชั่วนิรันดร์ไม่มีดับสูญ :

*แต่ถ้าร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลง จิตไม่จำเป็นต้อง
ถูกแตะต้อง เมื่อคุณทำกระจกบานหนึ่งที่ดวงอาทิตย์ส่อง
แสงมาแตก กระจกนั้นแตก แต่ดวงอาทิตย์ยังส่องแสง
ต่อไป! หากกรงที่มีนกอยู่ถูกทำลาย นกในกรงไม่ถูกทำ
ร้าย! หากตะเกียงแตก เปลวไฟยังสามารถลุกอย่างเจิด
จ้า!*

*จิตของมนุษย์เป็นเช่นเดียวกัน แม้ความตายทำลาย
ร่างกาย ความตายก็ไม่มีอำนาจเหนือจิตของมนุษย์⁷*

พระอับดุลบาฮา

*ไม่มีข้อสงสัยว่านั่นคือจิต และไม่มีการเปลี่ยนแปลง
หรือเปลี่ยนรูปในจิต เพราะจิตไม่ใช่สิ่งที่ประกอบตัว*

---

⁷ Paris Talks, p.65-6

ขึ้นมาจากธาตุต่างๆ และสิ่งใดก็ตามที่มีได้ถูกประกอบตัวขึ้นมาจากธาตุต่างๆ จะเป็นนิรันดร การเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนรูปเป็นลักษณะเฉพาะของการประกอบตัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนรูปในจิต การให้เหตุผลพิสูจน์สิ่งนี้คือ ร่างกายอาจอ่อนแรงแขนขา อาจถูกตัดแขนขาออกหรือแขนขาข้างหนึ่งพิการ ร่างกายทั้งหมดอาจเป็นอัมพาต และกระนั้นปัญญา จิตยังคงอยู่เหมือนเดิมเสมอ ปัญญาตัดสินใจ ความคิดสมบูรณ์ และกระนั้นมือทำงานไม่ได้ เท้าใช้ประโยชน์ไม่ได้ กระดูกสันหลังเป็นอัมพาต และไม่มีการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อเลย แต่จิตยังคงอยู่ในสถานะเดิม หากตัดแขนขาของมนุษย์ที่สุขภาพดีออก จิตหาได้ถูกตัดออก หากตัดเท้าของเขา จิตของเขายังคงอยู่ เขาอาจขาพิการ แต่จิตไม่ได้รับการกระทบกระเทือน จิตคงอยู่เหมือนเดิมเสมอ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนรูปใดที่เจ้าสังเกตเห็นได้ และเพราะว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนรูป จิตคงอยู่ถาวรชั่วนิรันดร⁸

พระอับดุลบาฮา

สรรพสิ่งทางกายภาพเสื่อมสลายได้ ร่างกายเหล่านี้ที่เป็นวัตถุประกอบด้วยอะตอมต่างๆ เมื่ออะตอมเหล่านี้เริ่มแยกจากกัน การสลายตัวเริ่มอุบัติขึ้น จากนั้นมาถึงสิ่งที่เราเรียกว่าความตาย การประกอบตัวนี้ของอะตอมต่างๆ ซึ่งประกอบกันเป็นร่างกายหรือธาตุที่ต้องมลายของสิ่งมีชีวิตใดก็ตาม คงอยู่ชั่วคราว เมื่อพลังดึงดูดที่ยึดเหนี่ยวอะตอมเหล่านี้ไว้ด้วยกันถูกถอนออกไป ร่างกายดังกล่าวก็สิ้นสุดการดำรงอยู่

⁸ The Promulgation of Universal Peace, p.243

กับวิญญาณนั้นแตกต่างกัน วิญญาณไม่ใช่การประกอบตัวของธาตุต่างๆ ไม่ได้ประกอบด้วยอะตอมมากมาย วิญญาณเป็นสสารเดียวที่แบ่งแยกไม่ได้และดังนั้นจึงเป็นนิรันดร์ วิญญาณไม่อยู่ในจำพวกของสรรพสิ่งทางกายภาพ วิญญาณเป็นอมตะ!

ปรัชญาทางวิทยาศาสตร์ได้สาธิตว่าธาตุเดี่ยว ("เดี่ยว" หมายความว่า "ไม่ถูกประกอบขึ้น") นั้นทำลายไม่ได้ คงอยู่นิรันดร์ วิญญาณซึ่งไม่ได้เป็นการประกอบตัวของธาตุต่างๆ มีลักษณะเป็นเสมือนธาตุเดี่ยว และดังนั้นไม่อาจสิ้นสุดการดำรงอยู่

วิญญาณซึ่งเป็นสสารเดียวที่แบ่งแยกไม่ได้ ไม่มีการแตกสลายหรือถูกทำลาย ดังนั้นไม่มีเหตุผลที่วิญญาณจะสิ้นสุด⁹

พระอับดุลบาฮา

---

⁹ Paris Talks, p. 90-1

1.2

ร่างกายมีชีวิตรภายใต้อำนาจประสานงานของวิญญาณ [The body lives under the coordination of the soul]

ทางการแพทย์ถือว่าสมองคืออวัยวะที่สำคัญที่เป็นศูนย์ควบคุมการทำงานทั้งหมดของร่างกาย โดยส่งการผ่านทางระบบฮอโมนและระบบประสาทเป็นหลัก แต่ในความเป็นจริงแล้วการประสานงานทั้งหมดของระบบและอวัยวะต่างๆ ของร่างกายที่ดูเหมือนว่ามาจากสมองนั้น อยู่ภายใต้การควบคุมของวิญญาณอีกทอดหนึ่ง ระบบประสาทอัตโนมัติอย่างระบบประสาทซิมพาเธติกก็อยู่ภายใต้การควบคุมของวิญญาณเช่นกัน ดังนั้นเองที่ทำให้สุขภาพจิตมีผลไม่น้อยต่อสุขภาพกาย เพราะเมื่อจิตของเราเศร้าโศกหรือเบิกบานใจนั้นจะส่งผลลบหรือบวกต่อสุขภาพกาย :

อวัยวะต่างๆ และแขนขา ส่วนต่างๆ และธาตุทั้งหลาย ที่ประกอบกันเป็นร่างกายมนุษย์ แม้ว่าจะขัดกัน กระนั้น ทั้งหมดก็ถูกเชื่อมโยงถึงกันและกัน โดยกลไกการประสานทั้งหมดที่รู้จักกันในฐานะวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งทำให้ทุกส่วนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกลมเกลียวอย่างสมบูรณ์และคงเส้นคงวาอย่างแท้จริง ทำให้การคงอยู่ต่อไปของชีวิตเป็นไปได้ อย่่างไรก็ตามแม้ไม่มีจิตสำนึกเลยในกลไกการประสานทั้งหมดนั้นของวิญญาณ ร่างกายของมนุษย์ก็ทำหน้าที่อย่างคงเส้นคงวา และปฏิบัติหน้าที่ตามความประสงค์ของตน ¹⁰

พระอับดุลบาฮา

---

¹⁰ Bahá'í World Faith, p.340

วิญญาณไม่มีการเปลี่ยนแปลงและทำลายไม่ได้ ความก้าวหน้าและพัฒนาการของวิญญาณ ความเบิกบาน และความทุกข์โศกของวิญญาณ ไม่ขึ้นกับร่างกาย

หากเพื่อนคนหนึ่งทำให้เราเบิกบานใจหรือเจ็บปวด หากความรักเป็นรักแท้หรือปลอม วิญญาณนี้เองที่ถูกกระทบ หากคนรักของเราอยู่ห่างไกล วิญญาณนี้เองที่เศร้าโศก และความเศร้าโศกหรือความยุ่งยากของวิญญาณอาจมี ปฏิกริยาต่อร่างกาย

ดังนั้นเมื่อจิตได้รับการบ่อนคุณความดีที่วิสุทธิ เมื่อนั้นร่างกายจะเบิกบาน หากวิญญาณตกลงไปในบาป ร่างกายจะอยู่ในความทรมาน!

เมื่อเราพบสัจจะ ความแน่วแน่ ความซื่อสัตย์และความรัก เรามีความสุข แต่ถ้าหากเราพบกับการโกหก ความไม่ซื่อสัตย์และความหลอกลวง เราอยู่ในทุกขเวทนา...¹¹

พระอับดุลบาฮา

พลังของประสาทซิมพาเธติกมิได้เป็นพลังทางร่างกายล้วนๆ หรือพลังทางจิตวิญญาณล้วนๆ แต่เป็นพลังที่อยู่ระหว่างทั้งสอง (ระบบ) ประสาทนี้เชื่อมโยงอยู่กับทั้งร่างกายและวิญญาณ ปรากฏการณ์ของระบบประสาทซิมพาเธติกจะสมบูรณ์เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและวิญญาณเป็นปกติ

เมื่อโลกวัตถุและภพของพระผู้เป็นเจ้าสัมพันธ์กันอย่างดี เมื่อหัวใจมีธรรมและความใฝ่ฝันบริสุทธิ์และมุ่งสู่ทางธรรม จะเกิดการเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ เมื่อนั้นพลังนี้จะก่อให้เกิดการสำแดงที่สมบูรณ์ เมื่อนั้นโรคทางกายและโรคของจิตวิญญาณจะได้รับการรักษาที่แท้จริง¹²

พระอับดุลบาฮา

¹¹ Paris Talks, p.65

¹² Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas, p.309

1.3

วิญญาณปฏิบัติการได้ทั้งโดยอาศัยหรือไม่อาศัยร่างกาย [The soul can work both dependently or independently of the body]

ตัวอยู่ภายใต้การประสานงานของวิญญาณ ร่างกายต้องอาศัยวิญญาณจึงจะมีชีวิตอยู่ได้ แต่วิญญาณมีชีวิตรอยู่ได้โดยไม่ต้องอาศัยร่างกาย ร่างกายเป็นเสมือนตะเกียง วิญญาณเป็นเสมือนแสงในตะเกียง หากตะเกียงแตก แสงยังคงอยู่ แต่ตะเกียงที่ปราศจากแสงจะไม่มีชีวิตและเป็นสิ่งที่ตาย วิญญาณสามารถปฏิบัติการผ่านทางร่างกายโดยอาศัยประสาทสัมผัสและอวัยวะต่างๆ เมื่อประสาทสัมผัสและอวัยวะเหล่านี้หยุดทำงานชั่วคราวเช่นในเวลาหลับ วิญญาณก็ยังสามารถปฏิบัติการได้ และยังมีพลังมากกว่าเมื่อปฏิบัติการโดยไม่ผ่านร่างกาย เพราะในขณะที่ต้นพลังของวิญญาณถูกกำหนดโดยกลไกของร่างกาย เมื่อมองด้วยดวงตา วิญญาณมองเห็นได้ไกลที่สุดไม่เกินระยะทางที่เดินทางได้ในหนึ่งชั่วโมง แต่เมื่อมองด้วยจิตเช่นในขณะที่ฝัน วิญญาณของผู้ที่อยู่ในโลกตะวันออกมองเห็นโลกตะวันตก ในเวลาหลับเช่นกันที่ร่างกายเป็นราวกับตาย ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่รู้สึก ไม่มีสติ ไม่รับรู้ "กระนั้นวิญญาณไม่เพียงยังมีชีวิตและคงอยู่ แต่ยังมีอิทธิพลมากขึ้นด้วย บินไปสู่อุดมสุดที่สูงส่งกว่าและมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งกว่า"

วิญญาณมีสองพลังความสามารถหลัก (ก) ดังที่สภาพแวดล้อมภายนอกถูกสื่อมาถึงวิญญาณโดยดวงตา หู และสมองของมนุษย์ วิญญาณสื่อความปรารถนาและจุดประสงค์ของตนผ่านทางสมองไปยังมือ

และสันของร่างกายเป็นการแสดงตนเอง จิตที่อยู่ในวิญญาณคือสาระของชีวิต (ข) พลังความสามารถที่ส่องของวิญญาณแสดงตนเองในโลกของนิमित ที่ซึ่งวิญญาณที่มีจิตอาศัยอยู่มีชีวิต และปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากความช่วยเหลือของประสาทสัมผัสของร่างกาย ในอาณาจักรของจิตนี้วิญญาณเห็น โดยปราศจากความช่วยเหลือของดวงตา ได้ยินโดยปราศจากความช่วยเหลือของหู และเดินทางโดยไม่ขึ้นกับการเคลื่อนไหวร่างกาย ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า จิตที่อยู่ในวิญญาณของมนุษย์สามารถปฏิบัติหน้าที่ผ่านทางร่างกายโดยการใช้อวัยวะที่มีประสาทสัมผัสธรรมดาเหล่านี้ และสามารถเช่นกันที่จะมีชีวิตและกระทำการโดยปราศจากความช่วยเหลือของประสาทสัมผัสเหล่านี้ในโลกของนิमित นี้พิสูจน์อย่างไม่มีข้อสงสัยว่าวิญญาณของมนุษย์เหนือกว่าร่างกาย และจิตเหนือสสาร

ตัวอย่างเช่น จงมองดูตะเกียงดวงนี้ : ไม่ใช่แสงในตะเกียงหรือที่เหนือกว่าตะเกียงที่บรรจุแสงนั้น? ไม่ว่ารูปทรงของตะเกียงจะสวยงามเพียงไร หากไม่มีแสงในนั้น จุดประสงค์ของตะเกียงไม่บรรลุ ตะเกียงปราศจากชีวิต เป็นสิ่งที่ตาย ตะเกียงจำเป็นต้องมีแสง แต่แสงไม่จำเป็นต้องอาศัยตะเกียง

วิญญาณไม่จำเป็นต้องอาศัยร่างกาย แต่ร่างกายต้องอาศัยวิญญาณ หรือไม่ก็ไม่สามารถมีชีวิต วิญญาณสามารถมีชีวิตโดยปราศจากร่างกาย แต่ร่างกายที่ปราศจากวิญญาณนั้นตาย ¹³

พระอัมดุลบาฮา

¹³ Paris Talks, p.86

จงรู้ไว้ว่าอิทธิพลและการรับรู้ของวิญญาณของมนุษย์มีสองชนิด กล่าวคือ วิญญาณของมนุษย์มีสองวิธีสำหรับปฏิบัติการและการเข้าใจ วิธีหนึ่งคือโดยการสื่อของเครื่องมือและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย : ดังนั้นวิญญาณเห็นด้วยดวงตา ได้ยินด้วยหู พูดด้วยลิ้น เหล่านี้คือการกระทำของวิญญาณและปฏิบัติการของภาวะที่เป็นจริงของมนุษย์ แต่เกิดขึ้นโดยการสื่อของเครื่องมือของร่างกาย ดังนั้นวิญญาณนี้เองที่เห็นแต่โดยการใช้อวัยวะ ดวงตา วิญญาณนี้เองที่ได้ยินแต่โดยการใช้อวัยวะ ลิ้น วิญญาณนี้เองที่พูดแต่โดยการใช้อวัยวะ ลิ้น

อีกวิธีหนึ่งของอิทธิพลและการกระทำของของวิญญาณนั้นปราศจากเครื่องมือและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ตัวอย่างเช่น ในสภาวะหลับวิญญาณเห็นโดยปราศจากดวงตา ได้ยินโดยปราศจากหู พูดโดยปราศจากลิ้น วิ้งโดยปราศจากเท้า กล่าวโดยย่อ พลังความสามารถทั้งหมดเหล่านี้ทำงานโดยปราศจากการสื่อของเครื่องมือและอวัยวะต่างๆ บังเอิญบ่อยแค่ไหนที่วิญญาณมีความฝันในยามหลับ ซึ่งความหมายของความฝันนั้นบังเกิดขึ้นเป็นจริงสองปีหลังจากนั้น! ทำนองเดียวกันบังเอิญบ่อยแค่ไหนที่ในโลกแห่งความฝันวิญญาณไขปัญหาที่ไม่สามารถไขในยามตื่น เวลาตื่นดวงตามองเห็นระยะทางเพียงสั้นๆ แต่ในความฝันผู้ที่อยู่ในโลกตะวันออกอาจเห็นโลกตะวันตก ยามตื่นเขาเห็นแต่ปัจจุบัน ยามหลับเขาเห็นอนาคต ยามตื่นโดยวิธีการที่รวดเร็วที่สุดเขาสามารถเดินทางได้อย่างมากที่สุดเจ็ดสิบไมล์ต่อชั่วโมง ยามหลับเขาข้ามผ่านโลกตะวันออกและตะวันตกในชั่วพริบตาเดียว เพราะวิญญาณมีสองวิธีในการเดินทาง : โดยปราศจากวิธีการหรือการเดินทาง

ของวิญญาณ และโดยอาศัยวิธีการซึ่งเป็นการเดินทางทางกาย : ดังเช่นนกที่บินหรือถูกพาไปในพายุ

ขณะที่หลักร่างกายนี้เป็นราวกับตาย ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่รู้สึก ไม่มีสติ ไม่รับรู้ พลังความสามารถทั้งหลายนี้ของมนุษย์ถูกพักไว้ก่อน กระนั้นวิญญาณไม่เพียงยังมีชีวิตและคงอยู่ แต่ยังมีอิทธิพลมากขึ้นด้วย บินไปสู่ยอดสุดที่สูงส่งกว่าและมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งกว่า การถือว่าวิญญาณดับสิ้นเมื่อร่างกายตาย คือการจินตนาการว่านกที่ถูกขังอยู่ในกรงจะมลายสิ้นเมื่อกรงถูกทำลาย แม้ว่านกไม่มีอะไรที่จะต้องกลัวการทำลายกรง ร่างกายนี้เป็นเหมือนกรงและวิญญาณเป็นเหมือนนก เราสังเกตเห็นว่าเมื่อหลุดจากกรง นกเห็นอย่างเป็นอิสระในโลกแห่งการหลั ดังนั้นหากกรงถูกทำลาย นกไม่เพียงยังคงอยู่แต่ประสาทสัมผัสของนกมีพลังเพิ่มขึ้น การรับรู้ของนกขยายออก ความเบิกบานของนกทวีขึ้น ความจริงแล้วนกกำลังจากสถานที่แห่งความทรมานไปยังสวรรค์ที่น่าอภิรมย์ เพราะสำหรับนกที่รู้จักคุณ ไม่มีสวรรค์ใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการเป็นอิสระจากกรง ดั่งนี้เองที่ผู้สละชีวิตเพื่อศาสนาทั้งหลายรีบไปสู่สนามแห่งการพลีด้วยความเบิกบานและปิติยินดีเป็นที่สุด

ในยามตื่นดวงตาของมนุษย์มองเห็นได้ไกลที่สุดเป็นระยะทางหนึ่งชั่วโมง เพราะอิทธิพลของวิญญาณผ่านทางสื่อกลางของร่างกายแผ่ออกไปได้ไกลแค่นั้น แต่ด้วยดวงตาของจิต วิญญาณมองเห็นอเมริกา เข้าใจดินแดนนั้น รับทราบสภาพของที่นั้น และจัดแจงกิจการต่างๆ ตามนั้น ที่นี้หากวิญญาณเป็นสิ่งเดียวกันกับร่างกาย พลังการมองเห็นของวิญญาณย่อมไม่แผ่ออกไปไกลกว่านั้น ดั่งนั้นเป็นที่ประจักษ์ว่าวิญญาณนี้

ต่างจากร่างกาย นกต่างจากกรง พลังและอิทธิพลของ
วิญญาณเด่นชัดกว่าเมื่อปราศจากสื่อกลางของร่างกาย
14

พระอับดุลบาฮา

แม้ว่าการมองเห็นอนาคตในความฝันจะเป็นพลังของจิต ก็
ไม่ได้หมายความว่าความฝันทุกอย่างของคนเราจะมี
ความหมายเสมอไป พระอับดุลบาฮาอธิบายไว้ว่า ความฝัน
ของมนุษย์มีสามประเภทคือ

1. ความฝันที่จิตมองเห็นเหตุการณ์จริงในอดีตหรืออนาคต
เพราะจิตหรือวิญญาณ สามารถเดินทางข้ามกาลเวลา
และมองเห็นอนาคต ความฝันประเภทนี้ไม่ต้องอาศัยการ
ตีความ เพราะสิ่งที่เห็นในฝันคือความจริงที่จะเกิดขึ้นใน
อนาคต
2. ความฝันที่เป็นนัยซึ่งต้องอาศัยการตีความ
3. ความฝันที่ไม่มีความหมายหรือสาระ เพราะเป็นความฝัน
ที่เกิดจากความคิดมาก แล้วเก็บเรื่องนั้นมาฝัน หรือ
อาจเกิดจากความแปรปรวนของเคมีในร่างกาย เช่น
ทานอาหารมีไขมันมากเกินไป เกิดห้องอึดนอน
กระสับกระส่าย แล้วคืนนั้นนอนฝันอย่างไม่มีสาระ

---

¹⁴ *Some Answered Questions* 2014, chapter 61, para 1-4

1.4

ปัญญาคือพลังการใช้เหตุผลของวิญญาณหรือจิต [The Mind is the reasoning power of the soul or spirit]

เกี่ยวกับร่างกาย ปัญญา จิตและวิญญาณ แม้ว่าธรรมลิขิตบาไฮได้อธิบายไขความกระจ่างเพื่อช่วยให้เราเข้าใจ แต่ก็ยังเป็นเรื่องยากที่ลึกซึ้งและซับซ้อนอยู่ หลายครั้งพระอับดุลบาฮาใช้คำว่า "จิต" และ "วิญญาณ" สลับแทนกัน เหมือนกับเป็นสิ่งเดียวกัน แต่บางครั้งก็ทรงกล่าวราวกับว่าทั้งสองเป็นคนละสิ่ง เช่นในตอนที่พระองค์กล่าวว่า "จิตและวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล หมายถึงสิ่งเดียวกัน" และในอีกตอนหนึ่ง "วิญญาณที่มีจิตอาศัยอยู่มีชีวิต... จิตที่อยู่ในวิญญาณของมนุษย์สามารถปฏิบัติหน้าที่ผ่านทางร่างกาย" อย่างไรก็ตามพระองค์กล่าวถึง "ปัญญา" ว่า "คือพลังของจิต" และ "ความสามารถเหล่านี้ของปัญญาเป็นคุณสมบัติโดยธรรมชาติของวิญญาณเช่น พลังการจินตนาการ พลังความคิด พลังความเข้าใจ" ดังนั้นปัญญาก็คือพลังการใช้เหตุผลของวิญญาณหรือจิตเช่น พลังการจินตนาการ พลังความคิด พลังความเข้าใจ :

พลังแห่งชีวิตของมนุษย์ (จิต) ซึ่งทำให้มนุษย์ต่างจากสัตว์คือวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล และสองคำนี้ : จิตของมนุษย์และวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล หมายถึงสิ่งเดียวกัน...ปัญญาคือพลังของจิตของมนุษย์ จิตคือตะเกียง ปัญญาคือแสงที่ส่องมาจากตะเกียง จิตคือต้นไม้ ปัญญาคือผลไม้ ปัญญาคือความสมบูรณ์และ

คุณลักษณะที่จำเป็นของจิต ดังเช่นรังสีของดวงอาทิตย์
คือสาระที่จำเป็นของดวงอาทิตย์เอง¹⁵

พระอับดุลบาฮา

ที่นี่เกี่ยวกับคำถามที่ว่าพลังความสามารถทั้งหลาย
ของปัญญาและวิญญาณของมนุษย์ เป็นหนึ่งและเป็นสิ่ง
เดียวกันหรือไม่ พลังความสามารถเหล่านี้ของปัญญา
เป็นเพียงคุณสมบัติโดยธรรมชาติของวิญญาณ เช่น
พลังการจินตนาการ พลังความคิด พลังความเข้าใจ
พลังความสามารถเหล่านี้เป็นสาระที่จำเป็นของสภาวะ
ความเป็นจริงของมนุษย์ ดังเช่นรังสีของดวงอาทิตย์เป็น
คุณสมบัติโดยธรรมชาติของดวงอาทิตย์ ธรรมวิหาร
ของมนุษย์เป็นเหมือนกระจก วิญญาณของเขาเป็นเช่น
ดวงอาทิตย์ พลังความสามารถทางปัญญาของเขาเป็น
เช่นรังสีที่แผ่มาจากต้นกำเนิดแสงสว่างนั้น รังสีของดวง
อาทิตย์อาจหยุดส่องมาที่กระจก แต่แยกจากดวงอาทิตย์
ไม่ได้¹⁶

พระอับดุลบาฮา

¹⁵ *Some Answered Questions* 2014, chapter 55, para 5-6

¹⁶ *Bahá'í World Faith*, p.346-7

1.5

ความเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจไม่กระทบวิญญาณ [Physical or mental illness does not affect the soul.]

ร่างกายอาจเปรียบได้กับสรรพสิ่งบนโลก วิญญาณของมนุษย์อาจเปรียบได้กับดวงอาทิตย์ ร่างกายได้รับการหล่อเลี้ยงและค้ำจุนโดยพลังของวิญญาณ เหมือนกับที่สรรพสิ่งบนโลกได้รับการหล่อเลี้ยงโดยพลังของแสงอาทิตย์ เมื่อร่างกายที่เจ็บป่วยแสดงความอ่อนแอออกมา ก็เป็นเพราะว่าความเจ็บป่วยนั้นเป็นสิ่งที่ปิดกั้นการถ่ายทอดพลังของวิญญาณมายังร่างกาย เสมือนมีก้อนเมฆมาบังแสงของดวงอาทิตย์ที่ส่องลงมายังพื้นผิวโลก ดังนั้นแม้ว่าร่างกายจะเจ็บป่วยและแสดงความอ่อนแอออกมา วิญญาณไม่ได้รับความกระทบกระเทือน เสมือนกับดวงอาทิตย์ที่ยังสว่างไสวอยู่เหมือนเดิม ไม่ว่าจะมีก้อนเมฆมาบังหรือไม่ :

จงรู้ไว้ว่าวิญญาณของมนุษย์สูงส่งเหนือและไม่ขึ้นกับความอึดโรยทั้งหมดของร่างกายและจิตใจ การที่คนป่วยแสดงเครื่องหมายของความอ่อนแอ ก็เนื่องมาจากสิ่งกีดขวางที่คั่นระหว่างวิญญาณและร่างกายของเขา เพราะตัววิญญาณเองยังคงไม่ถูกกระทบจากความเจ็บป่วยใดๆ ของร่างกาย จงพิจารณาดูแสงของตะเกียง แม้จะมีวัตถุภายนอกมาขวางกั้นการเรืองรัศมีของตะเกียง ตัวแสงเองยังคงส่องต่อไปด้วยความสว่างที่ไม่ลดลง ทำนองเดียวกันความเจ็บป่วยทุกอย่างที่เล่นงานร่างกาย คือสิ่งขวางกั้นที่ขัดขวางวิญญาณไม่ให้สำแดงอำนาจและอานุภาพในธรรมชาติของตน อย่างไรก็ตามเมื่อจากร่างกายไป วิญญาณจะสำแดงอำนาจเหนือกว่าและ

เปิดเผยอิทธิพลอย่างที่ไม่มีการลังเลในโลกเสมอ
วิญญาณที่บริสุทธิ์ ถูกขัดเกลาและวิสุทธิทุกดวง จะ
ได้รับการประสาทด้วยอนุภาพที่ยิ่งใหญ่ และจะปิดด้วยความ
ความดีใจเป็นล้นพ้น

จงพิจารณาดูตะเกียงที่ถูกซ่อนไว้ในตู้ภาชนะ แม้ว่า
แสงของตะเกียงยังส่อง กระนั้นรัศมีนั้นถูกปิดต่อ
มนุษย์ ทำนองเดียวกันจงพิจารณาดูดวงอาทิตย์ที่ถูก
เมฆบัง จงสังเกตดูว่าความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์ดู
เหมือนว่าลดลงอย่างไร ในเมื่อในความเป็นจริงแล้วต้น
กำเนิดของแสงสว่างนี้ไม่เปลี่ยนแปลง วิญญาณของ
มนุษย์ควรเปรียบเหมือนดวงอาทิตย์นี้ และทุกสิ่งบนโลก
ควรถือว่าเป็นร่างกายของเขา トラบใดที่ไม่มีสิ่งขวางกั้น
จากภายนอกมาแทรกระหว่างวิญญาณและร่างกาย ทั้ง
ทั้งร่างกายจะสะท้อนแสงของวิญญาณต่อไป และได้รับ
การค้ำจุนโดยพลังของวิญญาณ อย่างไรก็ตามหันใดที่
มีมานานมาคั่นระหว่างวิญญาณและร่างกาย ความเจิดจ้า
ของแสงนั้นจะดูเหมือนอ่อนลง

จงพิจารณาดูดวงอาทิตย์เช่นกันเมื่อถูกก้อนเมฆบัง
จนมืด แม้ว่าพื้นพิภพยังคงได้รับความสว่างจาก
แสงอาทิตย์ กระนั้นปริมาณของแสงที่ได้รับอ่อนลงอย่าง
มาก จนกว่าก้อนเมฆจะสลายตัวไปดวงอาทิตย์จึงจะส่อง
แสงด้วยความรุ่งโรจน์เต็มที่อีกครั้ง การมีหรือไม่มีก้อน
เมฆ ไม่มีผลแต่อย่างใดต่อความเจิดจ้าโดยธรรมชาติ
ดวงอาทิตย์ วิญญาณของมนุษย์คือดวงอาทิตย์ที่ให้
ความสว่างและให้การหล่อเลี้ยงร่างกาย และควรถือตาม
นี้¹⁷

พระบาฮาอูลลาห์

¹⁷ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.153-5

เนื่องด้วยปัญญาเชื่อมโยงอยู่กับสมอง เมื่ออวัยวะนี้ของร่างกายเสื่อมหรือเป็นโรค ปัญญาจะเสื่อมไปด้วย เพราะโรคหรือความเสื่อมของสมองนั้นปิดกั้นวิญญาณไม่ให้แสดงพลัง ปัญญาผ่านออกมาทางสมอง โดยที่วิญญาณยังคงอยู่ในสภาวะเดิม นั่นคือ แม้ปัญญาจะเสื่อมไปตามความเสื่อมหรือโรคของสมอง วิญญาณไม่ได้รับความกระทบกระเทือนจากโรคของสมองนั้น :

เช่นนั้นเราพบปัญญานี้ที่อยู่ในมนุษย์และดำรงอยู่อย่างไม่ต้องสงสัยได้ที่ไหน? หากเจ้าตรวจสอบร่างกายมนุษย์ด้วยดวงตา หูหรือประสาทสัมผัสอื่นๆ เจ้าจะหาปัญญาไม่พบถึงแม้ว่าปัญญาดำรงอยู่อย่างชัดเจน ดังนั้นปัญญาไม่มีสถานที่แต่มีความเชื่อมโยงกับสมอง ดังนั้นปัญญาอยู่กับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า ทำนองเดียวกันความรักไม่มีสถานที่แต่มีความเชื่อมโยงกับหัวใจ¹⁸

พระอับดุลบาฮา

ความจริงแล้วพลังความสามารถทั้งหลายของปัญญา คือคุณสมบัติในธรรมชาติของวิญญาณ ดังเช่นการแผ่รัศมีเป็นคุณสมบัติที่เป็นสาระของดวงอาทิตย์ รังสีของดวงอาทิตย์หมุนเวียนกลับมา แต่ดวงอาทิตย์เองเป็นเหมือนเดิมเสมอและไม่เปลี่ยนแปลง จงพิจารณาดูว่าสติปัญญาของมนุษย์พัฒนาและเสื่อมลงอย่างไร และบางเวลาไม่เหลืออะไร แต่วิญญาณไม่เปลี่ยนแปลง การที่ปัญญาจะสำแดงตนเอง ร่างกายต้องครบถ้วนสมบูรณ์

¹⁸ Some Answered Questions 2014, chapter 67, para 6

ปัญญาที่ดีมีไม่ได้ นอกจากในร่างกายที่ดี ขณะที่วิญญาณไม่ขึ้นกับร่างกาย โดยพลังของวิญญาณนี้เองที่ปัญญาเข้าใจ จินตนาการและมีอิทธิพลโน้มน้าว ทว่าวิญญาณเป็นพลังที่อิสระ ปัญญาเข้าใจนามธรรมโดยการช่วยเหลือของสิ่งที่ป็นรูปธรรม แต่วิญญาณมีการสำแดงอย่างไม่มีขีดจำกัดของตนเอง ปัญญาถูกจำกัดวง วิญญาณไม่มีวงจำกัด โดยความช่วยเหลือของประสาทสัมผัสทั้งหลายอย่างการมองเห็น การได้ยิน การรับรส การได้กลิ่นและการสัมผัสนี้เอง ที่ปัญญาเข้าใจ ขณะที่วิญญาณเป็นอิสระจากวิธีการทั้งหมดตามที่เจ้าสังเกตเห็น ไม่ว่าจะในยามหลับหรือตื่น วิญญาณมีการเคลื่อนไหวและไม่อยู่นิ่ง ในความฝัน วิญญาณอาจไขปัญหาซับซ้อนที่ไขไม่ได้ในยามตื่น ยิ่งไปกว่านั้นปัญญาไม่เข้าใจขณะที่ประสาทสัมผัสหยุดทำงาน และในระยะเวลาที่เป็นตัวอ่อนในครรภ์หรือเป็นทารกแรกเริ่ม พลังการใช้เหตุผลไม่มีเลย ขณะที่วิญญาณได้รับการประสาทด้วยพลังที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ กล่าวโดยย่อ มีข้อพิสูจน์มากมายที่แสดงว่า แม้จะสูญเสียการใช้เหตุผล พลังของวิญญาณยังคงอยู่ อย่่างไรก็ตามจิตมีระดับชั้นและสถานะต่างกัน¹⁹

พระอับดุลบาฮา

ที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือ ตัวบันทึกความทรงจำของมนุษย์ที่แท้จริงคือวิญญาณ หาใช่สมองตามที่เข้าใจกัน เมื่อสมองเสื่อม เป็นโรคความจำเสื่อม คนเราจะลืมหลายสิ่งหลายอย่างในชีวิต หากสมองคือตัวบันทึกความทรงจำที่แท้จริงของมนุษย์ หลังจากี่ตายไปมนุษย์จะต้องลืมหลายสิ่งหลาย

¹⁹ Bahá'í World Faith, p.337-8

อย่างในชีวิต แต่ในความเป็นจริงแล้วตามที่คำสอนบาไฮกล่าวไว้ มนุษย์จะจำทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของตนได้หลังจากที่ตายไป เพราะความทรงจำของมนุษย์ถูกบันทึกไว้ในวิญญาณนั่นเอง ซึ่งพลังของวิญญาณยังคงอยู่ไม่เสื่อมไปตามสมองที่เสื่อม และมนุษย์จะเบิกบานใจหรือเสียใจต่อกรรมดีกรรมชั่วที่ตนจำได้ว่า ได้กระทำให้ไปในช่วงที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้ :

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่าหลังจากการตายของร่างกาย มนุษย์ทุกคนจะประเมินคุณค่าของการกระทำทั้งหลายของตน และจะตระหนักในทุกสิ่งที่มีมือของตนได้กระทำ²⁰

พระบาฮาอุลลาห์

ท่านองเดียวกันความรักที่คนหนึ่งมีให้ใครก็ตามจะไม่ถูกลืมในภพของอาณาจักรสวรรค์ ในภพนั้นเจ้าจะไม่ลืมชีวิตที่เจ้ามีในโลกวัตถุ²¹

พระอับดุลบาฮา

สำหรับผู้ป่วยโรคจิตซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงหรือความผิดปกติของเคมีในสมอง วิญญาณของเขาจะไม่ได้รับความกระทบกระเทือนจากความผิดปกติทางจิตนี้เช่นกัน ในปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) ท่านโซกิ เอฟเฟนดี ได้ตอบจดหมายบาไฮศาสนิกชนคนหนึ่งที่ถามท่านเกี่ยวกับการรักษาโรคจิตด้วยการใช้ไฟฟ้าช็อคว่า :

²⁰ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p.171

²¹ *Bahá'u'lláh and the New Era*, p.190

เป็นเรื่องลำบากมากที่จะต้องเจ็บป่วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งป่วยด้วยโรคจิต อย่างไรก็ตามเราต้องระลึกอยู่เสมอว่า ความเจ็บป่วยเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกับอะไรร่วมวิญญาณของเราหรือความสัมพันธ์ส่วนลึกของเรากับพระผู้เป็นเจ้า เป็นที่น่าสงสารอย่างยิ่งที่จิตใจ การทำงานของจิตใจ และความเจ็บป่วยที่ทรมาณจิตใจ ยังเป็นที่รู้จักกันจริงน้อยมาก ไม่ต้องสงสัยว่าเมื่อโลกของเราใส่ใจด้านจิตวิญญาณมากขึ้น และนักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ จะมีการพบวิธีการรักษาโรคจิตที่มีเมตตาและได้ผลดีกว่า...

คุณต้องระลึกอยู่เสมอว่า ไม่ว่าคุณหรือคนอื่นๆ จะทรมาณกับความยุ่งยากในจิตใจและสภาพแวดล้อมที่บีบคั้นในสถาบันเหล่านี้ของรัฐมากเพียงไหน จิตของคุณยังมีสุขภาพดี อยู่ใกล้กับพระผู้เป็นที่รักยิ่ง และในโลกหน้าจะมีความสุขและอยู่ในสภาวะที่ปกติของวิญญาณ

22

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

---

²² Lights of Guidance 1983, no. 612

1.6

ปัญญาสว่างขึ้นด้วยสมาธิและการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า [The mind is enlightened through meditation and inspiration from God.]

ในยามตื่นปัญญาเข้าใจโดยอาศัยประสาทสัมผัสของการมองเห็น ได้ยิน รับรส ได้กลิ่นและสัมผัส เมื่อประสาทสัมผัสทั้งหมดเหล่านี้หยุดทำงานเช่นในเวลาหลับ ร่างกายเป็นราวกับตาย ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่รู้สึก ไม่มีสติ ไม่รับรู้ จิตจะเห็นแจ้งกว่าเดิม ปัญญาจะสว่างขึ้น ในความฝันวิญญาณอาจไขปัญหาซับซ้อนที่เราไขไม่ได้ในยามตื่น ทำนองคล้ายกันเมื่อมนุษย์ทำสมาธิเพื่อให้จิตนิ่งและถอนตัวจากวัตถุภายนอกทั้งหมด ปัญญาของมนุษย์จะมีพลังมากขึ้น :

*เป็นความจริงที่ประจักษ์ในตัวเองว่าขณะที่ทำสมาธิ
เจ้ากำลังพูดกับจิตของตนเอง ในสภาวะนั้นของจิตใจ
เจ้าตั้งคำถามต่อจิตของเจ้าและจิตตอบ : แสงสว่าง
ปรากฏขึ้นและสภาวะความเป็นจริงถูกเปิดเผย*

*เจ้าไม่สามารถใช้ชื่อ "มนุษย์" กับสิ่งมีชีวิตใดๆ ที่
ปราศจากพลังสมาธินี้ หากปราศจากพลังนี้มนุษย์ย่อม
เป็นเพียงสัตว์ตัวหนึ่ง ต่ำยิ่งกว่าสัตว์ป่า*

*โดยพลังสมาธิมนุษย์บรรลุชีวิตนิรันดร์ โดยพลังนี้
มนุษย์ได้รับลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การ
ประทานของพระวิญญาณให้มาในการใคร่ครวญและทำ
สมาธิ*

*จิตของมนุษย์เืองรับทราบและแข็งแกร่งขึ้นระหว่างการ
ทำสมาธิ โดยการทำสมาธิกิจการทั้งหลายที่มนุษย์ไม่รู้
อะไรเลย ถูกคลื่อนออกมาต่อสายตาของเขา โดยการทำ*

สมาธิมนุษย์ได้รับแรงดลใจจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยการ
ทำสมาธิมนุษย์ได้รับอาหารทิพย์

การทำสมาธิคือกุญแจสำหรับการเปิดประตูแห่งความ
ลึกลับ ในสภาวะนั้นมนุษย์ถอดตัวตนออก : ในสภาวะ
นั้นมนุษย์ถอนตัวจากวัตถุภายนอกทั้งหมด ในอารมณ์
ของจิตใจนี้มนุษย์ดำรงอยู่ในมหาสมุทรแห่งชีวิตทางจิต
วิญญาณ และสามารถคลี่คลายความลับของสิ่งทั้งหลาย
ในตัวมันเอง เพื่อจะสาริตสิ่งนี้ จงคิดถึงมนุษย์ที่ได้รับ
การประสาทด้วยการมองเห็นสองชนิด เมื่อพลังการ
มองเห็นภายในกำลังถูกใช้ พลังภายนอกของสายตา
มองไม่เห็น

พลังสมาธิทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากธรรมชาติของ
สัตว์ มองเห็นความเป็นจริงของสิ่งต่างๆ ได้ติดต่อกับ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

พลังสมาธิทำให้วิทยาศาสตร์และศิลปะทั้งหลายเกิด
ขึ้นมาจากมิติที่มองไม่เห็น โดยพลังนี้การประดิษฐ์
คิดค้นจึงเป็นไปได้ การกัมโหฬารดำเนินไปได้ รัฐบาล
ดำเนินงานได้ราบรื่น โดยพลังนี้มนุษย์เข้าไปใน
อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

กระนั้นก็ตามความคิดบางอย่างไม่มีประโยชน์สำหรับ
มนุษย์ และเป็นเสมือนคลื่นที่เคลื่อนไหวอยู่ในทะเลโดย
ปราศจากผล แต่ถ้าพลังสมาธิถูกอาบด้วยแสงสว่าง
ภายในและมีคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นลักษณะ
พิเศษ ผลที่ได้จะเป็นที่รับรอง

พลังสมาธิเป็นเหมือนกระจก หากเจ้าหันกระจกไปหา
วัตถุทางโลก กระจกจะสะท้อนวัตถุ ดังนั้นหากจิตของ
มนุษย์กำลังเพ่งเรื่องทางโลก มนุษย์จะรับทราบเรื่องนั้น

แต่ถ้าเจ้าเห็นกระจกของจิตของเจ้าไปหาสวรรค์ กลุ่มดาวสวรรค์และรังสีของดวงอาทิตย์แห่งสภาวะความเป็นจริงจะสะท้อนอยู่ในหัวใจของเจ้า และเจ้าจะได้คุณความดีของอาณาจักรสวรรค์

ดังนั้นขอให้เราตั้งสมาธิไปในทิศทางที่ถูกต้อง โดยการหันไปหาดวงอาทิตย์สวรรค์ ไม่หันไปหาวัตถุทางโลก เพื่อว่าเราจะค้นพบความลับของอาณาจักรสวรรค์

23

พระอับดุลบาฮา

ดังเช่นสัตว์ที่ไม่ว่าจะฉลาดหรือถูกมนุษย์จับมาฝึกให้ฉลาดเพียงใดก็ตาม ก็มีขีดจำกัดของตน ไม่มีปัญญาเหมือนมนุษย์ ปัญญาซึ่งเป็นพลังของจิตของมนุษย์ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ก็มีขีดจำกัดเช่นกัน มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสภาวะที่อยู่เหนือขึ้นไป นอกจากว่าวิญญาณของเขาจะหลุดพ้นเป็นอิสระจากร่างกายชั่วคราว (เช่นในเวลาฝัน) หรือถาวร (ภายหลังความตาย) อย่างไรก็ตามมนุษย์สามารถได้รับแรงดลใจจากพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะทำให้ปัญญาของมนุษย์มีพลังมากขึ้นกว่าธรรมดา หยั่งรู้และเข้าใจสิ่งที่ไม่เคยรู้หรือเข้าใจมาก่อน :

ข้อดีหรือข้อได้เปรียบที่เป็นลักษณะเฉพาะของสัตว์คือการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส สัตว์มองเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รับรสและรู้สึก แต่ไม่สามารถจินตนาการหรือใคร่ครวญ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่ทำให้อาณาจักรของมนุษย์ต่างออกไป สัตว์หาได้ใช้หรือเข้าใจพลังและพรสวรรค์ที่พิเศษเฉพาะของมนุษย์ จากสิ่งที่มองเห็น

---

²³ Paris Talks, p.174-5

สัตว์ไม่สามารถหาข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็น ขณะที่จากข้อสมมุติที่มองเห็นและรู้ปัญญาของมนุษย์ เข้าถึงความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ไม่รู้และมองไม่เห็น ตัวอย่างเช่น จากข้อมูลที่อิงกับข้อเท็จจริงที่รู้และพิสูจน์ได้ คริสโตเฟอร์ โคลัมบัสหาข้อสรุปที่พาเขาข้าม มหาสมุทรที่กว้างใหญ่อย่างไม่ผิดพลาดไปถึงทวีป อเมริกาที่ไม่รู้มาก่อน พลังที่ทำสิ่งนี้สำเร็จอยู่เหนือ ขอบเขตความฉลาดของสัตว์ ดังนั้นพลังนี้เป็น คุณลักษณะที่เป็นลักษณะเฉพาะของพลังแห่งชีวิต (จิต) และอาณาจักรของมนุษย์ พลังแห่งชีวิตของสัตว์ไม่สามารถมองเห็นหรือค้นพบความลึกซึ้งของสิ่งต่างๆ สัตว์เป็นเชลยของประสาทสัมผัส ตัวอย่างเช่น ไม่ว่าจะ สอนมากเพียงไหน ก็ไม่สามารถทำให้สัตว์เข้าใจความจริงที่ว่า ดวงอาทิตย์อยู่กับที่และโลกหมุนรอบดวง อาทิตย์ ทำนองเดียวกันพลังแห่งชีวิต (จิต) ของมนุษย์ก็มีข้อจำกัด และไม่สามารถเข้าใจปรากฏการณ์ของ อาณาจักรที่อยู่เหนือสถานะของมนุษย์ เพราะจิตของ มนุษย์เป็นเชลยของพลังความสามารถและพลังชีวิตที่ ปฏิบัติการอยู่ในระดับการดำรงอยู่ของตนเอง และไม่สามารถไปไกลกว่าขอบเขตนี้²⁴

พระอับดุลบาฮา

ดูกร คนรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า บัดนี้เรารับประกัน เจ้าว่า หากปัญญาของเจ้าว่างเปล่าและบริสุทธิ์พ้นจาก ทุกความคิดและการกล่าวถึง และหัวใจของเจ้าทั้งหมด ถวิลหาอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จงลืมทุกสิ่ง นอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเข้ามาสนทนากับพระ

²⁴ Bahá'í World Faith, p.260-1

วิญญาณของพระองค์ เมื่อนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยเจ้าด้วยอำนาจที่จะทำให้เจ้าสามารถมองเห็นทุกสิ่ง ประกายจ้าที่ทำให้ตาพร่ามัวซึ่งให้ความสว่างรอบด้าน และเปลวไฟที่สว่างไสวบนนภاتอนเที่ยงวัน จะสอนความจริงที่เจ้าไม่รู้เกี่ยวกับจักรวาลและหลักธรรมของพระผู้เป็นเจ้า²⁵

พระอับดุลบาฮา

โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ปฏิบัติการณ์ผ่านทางวิญญาณของตน มนุษย์สามารถสังเกตเห็นความมีอยู่จริงของพระผู้เป็นเจ้าในสิ่งทั้งหลาย ผลงานที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดของศิลปะและวิทยาศาสตร์คือพยานต่ออำนาจนี้ของพระวิญญาณนี้ พระวิญญาณเดียวกันนี้ให้ชีวิตนิรันดร์²⁶

พระอับดุลบาฮา

สำหรับบาไฮแล้ว การค้นพบ การประดิษฐ์คิดค้น และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วนับตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้าเป็นต้นมา อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของมนุษยชาติก่อนหน้านี้ ซึ่งควบคู่กันไปกับการกำเนิดและพัฒนาการของศาสนาบาไฮ มาจากการช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงให้แรงดลใจแก่ปัญญาของมนุษย์ในการเข้าใจและค้นพบสิ่งแปลกใหม่ต่างๆ ดังที่พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ข้างบนนี้ว่า “พลังสมาธิทำให้วิทยาศาสตร์และศิลปะทั้งหลายเกิดขึ้นมาจากมิติที่มองไม่เห็น โดยพลังนี้การประดิษฐ์คิดค้น

²⁵ Bahá'í World Faith, p.369

²⁶ Paris Talks, p.85

จึงเป็นไปได้อีก” และที่เจาะจงยิ่งไปกว่านั้นในปี พ.ศ. 2479 (ค.ศ. 1936) ท่านโชกิ เอฟเฟนติ ได้คาดการณ์ไว้ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะช่วยให้มนุษยชาติประดิษฐ์คิดค้นอินเทอร์เน็ตขึ้นมา :

*กลไกการสื่อสารกันในโลกจะได้รับการประดิษฐ์ขึ้นมา
โยงใยทั่วทั้งพิภพ ซึ่งจะเป็นอิสระจากการกีดกันและ
ข้อจำกัดของชาติ และทำหน้าที่ได้ฉับไวอย่างน่าพิศวง
และเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์²⁷*

ท่านโชกิ เอฟเฟนติ

ปรากฏการณ์ของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วนี้เป็นที่เข้าใจได้ไม่ยากสำหรับบาไฮศาสนิกชน ในเมื่อพระผู้เป็นเจ้าส่งพระบาฮาอูลลาห์มาเปิดเผยศาสนาครั้งใหม่ให้แก่มนุษยชาติ พระองค์คงไม่ปล่อยให้มนุษยชาติ “บินด้วยปีกของศาสนาข้างเดียว” ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ต้องควบคู่กันไปด้วย เพื่อติดปีกอีกข้างให้มนุษยชาติบิน :

*ศาสนาและวิทยาศาสตร์คือปีกสองข้างให้สติปัญญา
ของมนุษย์สามารถเห็นขึ้นไปสูงสุด และวิญญาณ
ของมนุษย์สามารถก้าวหน้า เป็นไปไม่ได้ที่จะบินด้วยปีก
ข้างเดียวโดยลำพัง! หากมนุษย์พยายามบินด้วยปีกของ
ศาสนาโดยลำพัง เขาจะตกลงไปในปลักแห่งความมม
งายอย่างรวดเร็ว ขณะที่ในทางตรงข้ามด้วยปีกของ
วิทยาศาสตร์โดยลำพัง เขาจะไม่ก้าวหน้า และจะตกลง
ไปในตมแห่งวัตถุนิยมอย่างสิ้นหวัง²⁸*

พระอับดุลบาฮา

²⁷ The World Order of Bahá'u'lláh, p.203

²⁸ Paris Talks, p.143

หากพระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ช่วยให้นักวิทยาศาสตร์สามารถประดิษฐ์คิดค้นเทคโนโลยีในด้านการสื่อสารคมนาคมอย่างที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน หลักธรรมแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาติที่พระบาฮาอุลลาห์ให้ไว้สำหรับยุคใหม่นี้คงบังเกิดขึ้นจริงไม่ได้ ดังเช่นยุคศตวรรษทั้งหลายในอดีต :

ในวัฏจักรทั้งหลายที่ผ่านมาถึงแม้ความกลมเกลียวจะได้รับการสถาปนา กระนั้นเนื่องด้วยปราศจากวิธีการเอกภาพของมวลมนุษยชาติจึงบรรลุไม่ได้ ทวีปทั้งหลายแบ่งแยกจากกันไกล ไม่เพียงเท่านั้น แม้ในหมู่ชนชาติในทวีปเดียวกัน การสมาคมและแลกเปลี่ยนความคิดแทบจะเป็นไปไม่ได้ ยังผลให้การสื่อสาร ความเข้าใจ และเอกภาพของชนชาติและวงศ์ตระกูลทั้งหมดของโลกบรรลุไม่ได้ อย่างไรก็ตามในยุคนี้วิธีการสื่อสารได้ทวีขึ้นและห้าทวีปของโลกได้เชื่อมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งอย่างแท้จริง²⁹

พระอับดุลบาฮา

ตัวอย่างที่เห็นชัดที่ขอกกล่าวถึงคืออัลเบิร์ต ไอสไตน์ นักวิทยาศาสตร์ยอดอัจฉริยะที่แปลกประหลาดมากคนหนึ่ง เพราะปกติแล้วนักวิทยาศาสตร์จะทำการทดลอง ฝ้าสังเกต ใช้สถิติปัญญาหาเหตุผลและข้อสรุป แล้วค้นพบทฤษฎีหรือสิ่งใหม่ๆ แต่ไอสไตน์ไม่ได้ทำการทดลองอะไร อยู่ดีๆ เขาก็จินตนาการเป็นสูตรพลังปรมาณูขึ้นมาเองในสมองของเขา ใครเล่าจะพิสูจน์ได้ว่าไอสไตน์คิดสูตรพลังปรมาณูนี้ขึ้นมาได้ เพราะการเฉลียวใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของหรือไม่

²⁹ *The World Order of Bahá'u'lláh*, p.38-9

แม้ว่าปัญญาของมนุษย์สามารถได้รับประโยชน์จากการทำสมาธิ และได้รับแรงดลใจจากพระผู้เป็นเจ้าของให้หยั่งรู้อะไรต่าง ๆ ที่ไม่เคยรู้มาก่อนหรือสมองเราคิดไม่ออกในภาวะปกติ แต่ท่านโซกิ เอฟเฟนดี ก็เตือนว่า เราไม่สามารถแยกได้ชัดเจนระหว่างความคิดที่เกิดจากตัวเราเองกับความคิดที่เกิดจากการดลใจของพระผู้เป็นเจ้าของ :

แรงดลใจที่ได้รับจากการทำสมาธิเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถวัดหรือกำหนดได้ พระผู้เป็นเจ้าของสามารถดลสิ่งที่เราไม่รู้มาก่อนให้เข้ามาในจิตใจของเราหากพระองค์ปรารถนาจะทำเช่นนั้น

เราไม่สามารถแยกได้ชัดเจนระหว่างความปรารถนาส่วนตัวกับการนำทาง แต่กำหนดทางเปิดออกเมื่อเราแสวงหาการนำทาง เช่นนั้นเราอาจเชื่อได้ว่าพระผู้เป็นเจ้าของกำลังช่วยเรา³⁰

ท่านโซกิ เอฟเฟนดี

อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าการมีจิตใจที่บริสุทธิ์จะช่วยให้ปัญญาของเราสว่างยิ่งขึ้น พระผู้เป็นเจ้าของจะเข้ามาอยู่ในหัวใจที่บริสุทธิ์ และดลใจเราให้รู้อะไรต่าง ๆ ที่เราไม่เคยรู้มาก่อน ดังที่พระบาฮาอูลลาห์เคียวเซียเรไว้นในพระวจนะเร้นลับว่า :

ดูกร บุตรแห่งชีวิต! หัวใจของเจ้าคือเคหาสถานของเรา จงชำระให้บริสุทธิ์เพื่อให้เราลงไปอยู่ วิญญาณของเจ้าคือสถานที่สำหรับเปิดเผยตัวเรา จงชำระให้สะอาด เพื่อให้เรามาสำแดงองค์³¹

พระบาฮาอูลลาห์

³⁰ Lights of Guidance 1983, no.578

³¹ The Hidden Words, Arabic no. 59

จงหว่านเมล็ดแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ของเราในดินที่
บริสุทธิ์ของหัวใจของเจ้า และรดด้วยน้ำแห่งความมั่นใจ
เพื่อว่าไม้ออกแห่งความรู้และอัจฉริยภาพของเรา จะงอก
ขึ้นมาอย่างเขียวสด ในนครศักดิ์สิทธิ์ของหัวใจของเจ้า³²

พระบาฮาอูลลาห์

---

³² *The Hidden Words*, Persian no. 33

1.7

วิญญาณมีชีวิตเมื่อหันมารับแสงธรรมของพระศาสดา [The soul is alive when it turns to receive light from the Prophet]

นอกจากจะทำให้ปัญญาสว่างแล้ว “พระวิญญาณเดียวกันนี้ให้ชีวิตนิรันดร” พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าคือผู้นำแสงสว่างมาสู่โลกแห่งวิญญาณ เสมือนดวงอาทิตย์นำแสงสว่างมาสู่โลก ก่อให้เกิดการเติบโตและพัฒนาการของสิ่งมีชีวิตต่างๆ พระศาสดาหรือดวงอาทิตย์แห่งธรรมส่องสว่างโลกของหัวใจและวิญญาณ อบรมความคิด ศิลธรรมและอุปนิสัยใจคอของมนุษย์ มนุษย์ที่ไม่ศรัทธาและไม่หันมารับแสงธรรมจากพระศาสดา เป็นเสมือนกระจกที่ไม่หันมารับแสงสว่างจากดวงอาทิตย์:

วิญญาณเป็นเหมือนกระจก และความอารีของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนดวงอาทิตย์ เมื่อกระจกไม่มีสี บริสุทธิ์ และชัดเจน และเผชิญหน้ากับดวงอาทิตย์ กระจกจะสะท้อนแสงสว่างและความรุ่งโรจน์ของดวงอาทิตย์ด้วยความสมบูรณ์เต็มที่ ในสภาพนี้เราไม่ควรถือว่ากระจก แต่เป็นพลังของแสงอาทิตย์ที่ส่องผ่านเข้าไปในกระจก ที่ทำให้กระจกสะท้อนความรุ่งโรจน์สวรรค์³³

พระอับดุลบาฮา

จิตของมนุษย์และวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล หมายถึงสิ่งเดียวกัน จิตนี้ซึ่งตามการใช้คำศัพท์ของนักปรัชญาเรียกว่าวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล ห้อมล้อม

³³ Bahá'í World Faith, p.367

ทุกสิ่งถูกราบเท่าที่เป็นไปได้สำหรับความสามารถของมนุษย์ ค้นพบความเป็นจริงและทราบคุณสมบัติและฤทธิ์ลักษณะเฉพาะและสภาพของสิ่งต่างๆ ทางโลก แต่นอกเสียจากว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากวิญญาณแห่งความศรัทธา จิตของมนุษย์จะไม่สามารถค้นเค้นกับความลับของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นจริงของสวรรค์ เสมือนกระจกที่แม้ว่าจะใส แวววาวและชัดเงา ก็ยังจำเป็นต่ออาศัยแสงสว่าง จนกว่าลำแสงของดวงอาทิตย์จะส่องมาบนกระจก กระจกจะไม่สามารถค้นพบความลับของสวรรค์³⁴

พระอับดุลบาฮา

เมื่อใดก็ตามที่พระผู้เป็นเจ้าส่งพระศาสดามาก่อตั้งศาสนา ผู้ที่ยอมรับพระศาสดาองค์ใหม่และหันมารับแสงธรรมจากพระองค์ จะมีจิตใจสูงขึ้นและปัญญาสว่างขึ้น เพราะหัวใจและวิญญาณของพวกเขาเปิดรับอนุภาพจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เสมือนกระจกที่เงางามหันเข้าหาดวงอาทิตย์ จึงได้รับพลังจากแสงอาทิตย์และสะท้อนความเจิดจ้าของแสงนั้น ในยุคเริ่มต้นของศาสนาบาไฮ สาวกของศาสนาใหม่นี้จำนวนมากมายที่ไม่เคยบวชเรียนแต่กลับมีปัญหาปราดปรองกว่านักบวชทั้งหลาย ที่เป็นเสมือนกระจกแต่ไม่หันมาหาดวงอาทิตย์ หรือมีคราบธุลีอยู่บนผิวกระจก จึงไม่สามารถสะท้อนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ได้ :

อย่างไรก็ตามพลังงานเหล่านี้ที่ดวงตะวันแห่งความอารีสวรรค์และบ่อเกิดแห่งการนำทางสวรรค์ ได้ประสาทให้แก่สภาวะความเป็นจริงของมนุษย์ แผงอยู่ในตัว

³⁴ *Some Answered Questions* 2014, chapter 55, para 5

มนุษย์ราวกับเปลวไฟที่ซ่อนเร้นอยู่ในเทียน และรังสีของแสงสว่างที่เป็นศักราชภาพอยู่ในตะเกียง รัศมีของพลังงานเหล่านี้อาจมัวลงโดยกิเลสทางโลก ดังเช่นแสงอาทิตย์ อาจถูกบดบังอยู่ภายใต้รูลีและซีโลหะบนกระจก เทียนหรือตะเกียงไม่สามารถติดไฟขึ้นมาได้ด้วยความสามารถของตนเองโดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ และไม่มีทางเป็นไปได้ที่กระจกจะขจัดซีโลหะออกไปจากตนเอง เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่า จนกว่าไฟจะถูกจุด ตะเกียงจะไม่มีวันติดไฟ และนอกเสียจากว่าซีโลหะจะถูกขจัดออกไปจากผิวกระจก กระจกจะไม่มีทางแสดงภาพของดวงอาทิตย์ หรือสะท้อนแสงสว่างและความรุ่งโรจน์ของดวงอาทิตย์³⁵

พระบาฮาอุลลาห์

เมื่อมนุษย์ไม่ฝึกไฟในธรรม ไม่ยึดมั่นอยู่กับสัจธรรมของศาสนา ไม่ซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้า เขาจะกลายเป็นเหยื่อของอวดตาและจมอยู่ในกิเลส จิตใจของเขาที่ถูกดึงให้ต่ำลง จะทะเยอทะยานแต่เรื่องทางโลก มนุษย์ที่หลงผิดดังกล่าวจะกลายเป็นคนที่ไม่ยุติธรรม คิดร้าย วางแผนชั่ว หุจริต ทำร้ายและทำลาย ไร้ความเห็นอกเห็นใจ และกลายเป็นความมืด ในทางตรงกันข้ามถ้าหากจิตของมนุษย์หันมารับแสงธรรมจากพระผู้เป็นเจ้าและเข้มแข็งขึ้นจนควบคุมความผิดใฝ่ทางโลกได้ เมื่อนั้นเขาจะกลายเป็นแสงสว่างที่สองทางให้แก่มนุษยชาติ :

หากซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้า วิญญาณจะสะท้อนแสงสว่างของพระองค์ และจะกลับไปหาพระองค์ในที่สุด

³⁵ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.65-6

อย่างไรก็ตามหากไม่ภักดีต่อพระผู้สร้างของตน วิญญาณจะกลายเป็นเหยื่อของอึดตาและกิเลส และจม ลึกลงไปในนั้นในตอนจบ³⁶

พระบาฮาอุลลาห์

เมื่อมนุษย์ยอมให้จิตให้ความสว่างแก่ความเข้าใจผ่านทางวิญญาณของตน เมื่อนั้นมนุษย์บรรลุทุกสรรพสิ่ง เพราะวามมนุษย์ซึ่งเป็นการขึ้นมาถึงจุดสูงสุดของทุกสิ่งที่มีมาก่อน และดังนี้จึงเหนือกว่าวิวัฒนาการที่มีมาก่อน ทั้งหมด มีโลกทั้งหมดที่ต่ำกว่าอยู่ในตนเอง เมื่อสว่าง ด้วยจิตผ่านทางกลไกของวิญญาณ ความฉลาดปราดเปรื่องของมนุษย์ทำให้มนุษย์เป็นยอดสุดของสรรพสิ่ง

แต่ในทางตรงข้ามเมื่อมนุษย์ไม่เปิดปัญญาและหัวใจรับพรของจิต แต่หันวิญญาณของตนไปหาด้านวัตถุ ไปหาส่วนที่เป็นร่างกายในธรรมชาติของตน เมื่อนั้นเขา ตกจากที่สูงของตน และอยู่ต่ำกว่าพวกที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรสัตว์ที่ต่ำลงไป ในกรณีนี้มนุษย์อยู่ใน สถานการณ์เลวร้ายที่น่าเศร้าใจ! เพราะหาก คุณลักษณะทางธรรมของวิญญาณซึ่งเปิดรับลมหายใจของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เคยถูกใช้ ก็จะมี ฝ่อ อ่อนเปลี้ย และสุดท้ายก็จะหมดสมรรถภาพ ขณะที่ คุณสมบัติทางโลกของวิญญาณที่ถูกใช้ด้านเดียว จะมี พลังอย่างน่าสะพรึงกลัว และมนุษย์ที่ไร้ความสุขและหลง ผิด จะป่าเถื่อน ไม่ยุติธรรม ชั่วช้า โหดร้ายและมาดร้ายยิ่งกว่าพวกสัตว์ที่ต่ำกว่าเอง ด้วยความใฝ่ฝันและความปรารถนาทั้งหมดของมนุษย์ซึ่งแข็งแรงแกร่งขึ้น โดย

³⁶ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.159

ธรรมชาติฝ่ายต่ำของวิญญาณ มนุษย์จะกลายเป็นคนโหดเหี้ยมขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งชีวิตทั้งหมดของเขาไม่ได้เหนือไปกว่าชีวิตของสัตว์ป่าที่จะต้องเสื่อมสูญ มนุษย์ที่เป็นเช่นนี้จะวางแผนทำชั่ว ทำร้ายและทำลาย พวกเขาปราศจากจิตวิญญาณแห่งความเห็นอกเห็นใจของพระผู้เป็นเจ้า เพราะคุณลักษณะสวรรค์ของวิญญาณอยู่ภายใต้อำนาจคุณลักษณะทางโลก ในทางตรงข้ามหากธรรมชาติทางธรรมของวิญญาณแข็งแกร่งขึ้นจนสยบธรรมชาติทางโลกได้ เมื่อนั้นมนุษย์ใกล้เข้าหาพระผู้เป็นเจ้า ความเป็นมนุษย์ของเขาได้รับการสดุดีจนคุณความดีของสภาสวรรค์ถูกแสดงให้ปรากฏอยู่ในเขา เขาแผ่ความปราณีของพระผู้เป็นเจ้า เขากะตุ้นความก้าวหน้างานจิตวิญญาณของมนุษยชาติ เพราะเขากลายเป็นตะเกียงส่องแสงบนหนทางของมนุษยชาติ

เจ้าเข้าใจแล้วว่าวิญญาณคือตัวกลางระหว่างร่างกายและจิตอย่างไร ทำนองคล้ายกันต้นไม้คือตัวกลางระหว่างเมล็ดและผล เมื่อผลไม้ของต้นไม้งอกออกมาและสุก เมื่อนั้นเรารู้ว่าต้นไม้ต้นนั้นสมบูรณ์ หากต้นไม้ไม่ออกผล นั่นเป็นการเติบโตที่ไม่มีประโยชน์ ไม่ส่งเสริมจุดประสงค์ใด!

เมื่อวิญญาณมีชีวิตของจิตอยู่ภายใน เมื่อนั้นวิญญาณออกผลงามและกลายเป็นพฤษชาสวรรค์ เราต้องการให้เจ้าพยายามเข้าใจตัวอย่างนี้ เราหวังว่าความดีงามเหนือพรรณนาของพระผู้เป็นเจ้า จะทำให้เจ้าแข็งแกร่งขึ้นถึงขนาดว่า คุณลักษณะสวรรค์ของวิญญาณของเจ้าซึ่งสัมพันธ์วิญญาณของเจ้ากับจิต จะมีอำนาจเหนือธรรมชาติทางโลกตลอดไป โดยมีอิทธิพลเหนือประสาทสัมผัสทั้งหลายจนวิญญาณของเจ้าจะใกล้

เข้าหาความสมบูรณ์ของอาณาจักรสวรรค์ ขอให้
ใบหน้าของเจ้าซึ่งหันมาหาแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้า
อย่างแน่วแน่ เรื่องรองถึงขนาดว่าความคิด ถ้อยคำและ
การกระทำทั้งหมดของเจ้า จะส่องแสงด้วยรัศมีธรรมที่มี
อำนาจเหนือวิญญาณของเจ้า เพื่อว่าในการชุมนุมของ
โลกเจ้าจะแสดงความสมบูรณ์ในชีวิตของเจ้า³⁷

พระอับดุลบาฮา

---

³⁷ *Paris Talks*, p.96-8

2

สภาวะของวิญญาณภายหลังความตาย [State of the soul after death]

ไม่ว่าในระหว่างที่ร่างกายยังมีชีวิตหรือตายไปแล้ว วิญญาณคือสิ่งที่ไม่สามารถอธิบายออกมาให้มนุษย์เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ เพราะการดำรงอยู่ของวิญญาณเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือประสบการณ์ของมนุษย์ แต่เราพอจะเข้าใจวิญญาณได้บ้างจากธรรมลิขิตบาไฮที่อธิบายเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่เรามีในโลกนี้ เช่นการเปรียบเทียบการดำรงอยู่ของทารกในครรภ์มารดากับชีวิตของเราในโลกนี้ :

*ธรรมชาติของวิญญาณภายหลังความตายไม่มีวันที่จะ
พรรณนาได้ ไม่เหมาะสมหรือเป็นที่อนุญาตให้เปิดเผย
ลักษณะทั้งหมดของวิญญาณต่อดวงตาของมนุษย์³⁸*

พระบาฮาอุลลาห์

คุณขอคำอธิบายว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเราหลังจากที่เราจากโลกนี้ไป : นี่คือการถามที่ไม่มีศาสนทูตองค์ใดเคยตอบไว้อย่างละเอียด เพราะเหตุผลต่างๆ คือ คุณไม่สามารถถ่ายทอดบางสิ่งให้แก่ปัญญาของบุคคลหนึ่ง ซึ่งแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากทุกสิ่งที่เขาเคยประสบ พระอับดุลบฮาฮฺทรงให้ตัวอย่างที่วิเศษของความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตนี้กับชีวิตหน้าว่าเป็นเหมือนเด็กที่อยู่ในครรภ์ เด็กในครรภ์พัฒนาดวงตา หู มือ เท้า ลิ้น และกระนั้นเด็กในครรภ์ไม่มีอะไรให้มองหรือได้ยิน เด็กนั้นไม่สามารถเดิน หยิบจับสิ่งของหรือพูด เด็กกำลังพัฒนา

³⁸ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.156

ความสามารถทั้งหมดนี้สำหรับโลกนี้ หากคุณพยายามอธิบายให้ทารกในครรภ์ฟังว่าโลกนี้เป็นอย่างไร ทารกนั้นไม่มีวันเข้าใจ แต่ทารกจะเข้าใจเมื่อคลอดออกมา และสามารถใช้ความสามารถเหล่านั้น ดังนั้นเราไม่สามารถนึกภาพสภาวะของเราในโลกหน้า ทั้งหมดที่เรา รู้คือจิตสำนึกของเรา ลักษณะเฉพาะตัวของเรา คงอยู่ต่อไปในสภาวะใหม่ และโลกหน้าดีกว่าโลกนี้มาก ดังที่โลกนี้ดีกว่าครรภ์มารดาที่มีดมิด³⁹

ทานโชกิ เอฟเฟนดิ

---

³⁹ *Lights of Guidance* 1983, no.448

2.1

โลกนี้และโลกหน้า

[This world and the next world]

โลกหน้าบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกาลเวลาและสถานที่ หาใช่สวรรค์ที่อยู่บนท้องฟ้าหรือนรกที่อยู่ใต้ดินตามความเชื่อโบราณ โลกหน้ามิได้อยู่อื่นไกลแต่อยู่ในโลกนี้เอง อยู่ในอีกมิติหนึ่ง โลกหน้าและโลกนี้แยกจากกันด้วยประสาทสัมผัสของมนุษย์ ดังเช่นสายตาของมนุษย์มองไม่เห็นคลื่นความถี่ของแสงบางคลื่น หูของมนุษย์ไม่สามารถได้ยินคลื่นความถี่ของเสียงบางคลื่นที่สุนัขอาจได้ยิน โลกหน้าซึ่งเป็นภพของวิญญาณและโลกมนุษย์นี้ได้แยกจากกันอย่างแท้จริง แต่มีการเชื่อมโยงกันอยู่ เช่นเดียวกับที่วิญญาณเชื่อมโยงกับร่างกาย เมื่อแยกเป็นอิสระจากร่างกายภายหลังความตาย วิญญาณจะไปสู่โลกหน้าซึ่งเป็นภพของวิญญาณ ส่วนร่างกายจะสลายกลับคืนสู่ดินของภพนี้ :

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่สถานที่ทางวัตถุ แต่บริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ เป็นอาณาจักรของวิญญาณ เป็นภพของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นศูนย์กลางของอริปไตยของพระผู้เป็นนายผู้ทรงมหิทธิานุภาพ อยู่เหนือร่างกายและทุกสิ่งที่มีรูปร่าง เป็นอิสระและบริสุทธิ์พ้นจากการคาดเดาของโลกของมนุษย์ เพราะการถูกจำกัดอยู่กับสถานที่ที่เป็นลักษณะเฉพาะของร่างกายไม่ใช่วิญญาณ กาลเวลาและสถานที่ห้อมล้อมร่างกาย ไม่ได้ห้อมล้อมปัญญาและวิญญาณ

จงสังเกตดูว่าร่างกายของมนุษย์มีขนาดที่จำกัด ครอบคลุมพื้นดินเพียงสองคืบ แต่วิญญาณและปัญญา

ของมนุษย์เดินทางข้ามทุกประเทศและภูมิภาค และแม้แต่ความกว้างใหญ่ของท้องฟ้า ห้อมล้อมทุกสิ่งที่ดีดำรงอยู่ ค้นพบสิ่งต่างๆ ในมิติเบื้องบนและความกว้างใหญ่ที่ไม่มีสิ้นสุดของจักรวาล นี่เป็นเพราะว่าวิญญาณไม่มีสถานที่ วิญญาณคือสภาวะความเป็นจริงที่ไร้สถานที่ และสำหรับวิญญาณโลกและสวรรค์เป็นสิ่งเดียวกัน เนื่องด้วยวิญญาณค้นพบสิ่งต่างๆ ทั้งในโลกและสวรรค์ แต่ร่างกายถูกจำกัดด้วยขนาดและไม่รู้สิ่งที่อยู่เหนือจากนั้น

...ภพของอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของวิสุทธิเหนือทุกสิ่งที่เราเห็นได้ด้วยดวงตาหรือรับรู้ได้โดยประสาทสัมผัสอื่นๆ เช่นการได้ยิน การได้กลิ่น การรับรสหรือการสัมผัส⁴⁰

พระอับดุลบาฮา

ในภพหน้ามนุษย์จะพบว่าตนเป็นอิสระจากข้อจำกัดมากมายที่ตนทนทุกข้อยู่ตอนนี้ ผู้ที่ได้ผ่านความตายไปมีภพของตนเองซึ่งไม่ได้แยกออกจากภพของเรา งานของพวกเขาซึ่งเป็นงานของอาณาจักรสวรรค์ คืองานของเรา แต่ภพนั้นวิสุทธิพ้นจากสิ่งที่เราเรียกว่า “กาลเวลาและสถานที่” กาลเวลาของเราวัดด้วยดวงอาทิตย์ เมื่อไม่มีดวงอาทิตย์ขึ้นหรือตก กาลเวลาชนิดนั้นไม่มีสำหรับมนุษย์ ผู้ที่ได้ขึ้นไปสู่เบื้องบนมีคุณลักษณะแตกต่างจากผู้ที่ยังอยู่บนโลก กระนั้นไม่มีการแยกจากกันอย่างแท้จริง⁴¹

พระอับดุลบาฮา

⁴⁰ Some Answered Questions 2014, chapter 67, para 1-2, 5

⁴¹ 'Abdu'l-Bahá in London, p.96

ด้วยเหตุนี้พระศาสดาทิ้งหลายสิ่งสอนมนุษย์ไม่ให้ผูก
เสนาหาไว้กับโลกนี้ ซึ่งเป็นโลกที่ไร้แก่นสาร วางเปล่า ไม่จ
ริงยั่งยืน ไม่มีค่าพอหรือคู่ควรที่เราจะไขว่คว้าสิ่งต่างๆ ทาง
โลก ไม่ว่าจะป็นชื่อเสียง ตำแหน่ง เงินทอง ซึ่งจะสิ้นสุดลง
ที่ความตาย แต่ควรพัฒนาคุณธรรมและวิญญาณของตน
ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ เพราะหลังจากที่แยกจาก
ร่างกายด้วยความตาย วิญญาณของเราจะคงอยู่ต่อไปชั่วนิ
รันดรในภพของวิญญาณ :

*ดูกร คนรับใช้ของเรา! จงปลดตัวเองออกจากตรวน
ของโลกนี้ และปล่อยวิญญาณของเจ้าออกจากคุกแห่ง
อตตตา จงใช้โอกาสนี้ เพราะจะไม่มีมาถึงเจ้าอีก ⁴²*

พระบาฮาอุลลาห์

*ดังนั้นอย่าไปตามความปรารถนาทางโลกของเจ้า
และอย่าละเมิดพระปฎิญาของพระผู้เป็นเจ้า หรือผิด
สัญญากับพระองค์ ด้วยความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ เสนหา
ทั้งหมดของหัวใจ และพลังโน้มน้าวเต็มที่ของถ้อยคำ
ของเจ้า จงหันไปหาพระองค์ และอย่าเดินในหนทางของ
คนโง่เง่า โลกเป็นเพียงการแสดง ไร้แก่นสารและว่าง
เปล่า เป็นเพียงสุนยภาพที่คล้ายคลึงความเป็นจริง อย่า
มีเสนาหาต่อโลกนี้ อย่าทำลายสายสัมพันธ์ที่เชื่อมเจ้ากับ
พระผู้สร้าง และอย่าเป็นพวกที่หลงผิดและหลงไปจาก
หนทางของพระองค์ แท้จริงแล้วเรากล่าวว่าโลกเป็น
เหมือนไอรระเหยในทะเลทราย ซึ่งผู้ที่กระหายฝันว่าเป็น
น้ำ และพยายามไขว่คว้าด้วยอำนาจทั้งหมดของตน*

---

⁴² *The Hidden Words*, Persian no.40

จนกระทั่งเมื่อมาถึง เขาจึงพบว่าน้ำนั้นเป็นเพียงภาพ
ลวงตา⁴³

พระบาฮาอุลลาห์

จงรู้ไว้ว่า โลกเป็นเสมือนภาพลวงของน้ำเหนือผืน
ทราย ที่ผู้กระหายเข้าใจผิดว่าเป็นน้ำ อมฤตของโลกนี้
เป็นเพียงไอระเหยในทะเลทราย ความสงสารและ
ความเห็นใจในโลกนี้เป็นเพียงความเหนื่อยยากและ
ความยุ่งยาก การพักผ่อนที่โลกนี้ยื่นให้เป็นเพียงความ
เหนื่อยอ่อนและความทุกข์โศก จงละทิ้งโลกนี้ไว้กับผู้ที่
เป็นของโลก และหันหน้าของเจ้ามายังอาณาจักรของ
พระผู้เป็นนายของเจ้า พระผู้ทรงปรานี⁴⁴

พระอับดุลบาฮา

---

⁴³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p.328

⁴⁴ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p.187

2.2

ชีวิตในโลกนี้และชีวิตในโลกหน้า [Life in this world and life in the next world]

การดำรงอยู่ที่แท้จริงของมนุษย์คือวิญญาณ หาใช่ร่างกาย เสมือนกับกระจกที่หันมารับแสงอาทิตย์ วิญญาณจะสว่างขึ้นและมีชีวิตนิรันดร์เมื่อมนุษย์มีศรัทธาในศาสนา หันมารับแสงธรรมและพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ผ่านมาจากพระศาสดา ที่พระผู้เป็นเจ้าของมาอบรมมวลมนุษย์ในแต่ละยุค มนุษย์ที่เปิดใจรับพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะสดชื่นและมีชีวิตใหม่ เสมือนกับดอกไม้ที่สดชื่นขึ้นมา มีชีวิตใหม่ด้วยฝนที่หลั่งมาจากก้อนเมฆ และความร้อนของแสงอาทิตย์ :

มนุษย์ที่แท้จริงคือวิญญาณ หาใช่ร่างกาย แม้ว่าร่างกายของมนุษย์เป็นของอาณาจักรสัตว์ กระนั้น วิญญาณของมนุษย์ยกมนุษย์ขึ้นมาเหนือสรรพสิ่งที่เหลือทั้งหมด จงดูว่าแสงของดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างโลกแห่งสสารอย่างไร เช่นเดียวกันแสงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสาดรัศมีในอาณาจักรของวิญญาณ วิญญาณนี้เองคือสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีสภาวะของสวรรค์⁴⁵

พระอับดุลบาฮา

ชีวิตมีสองชนิด : ชีวิตของร่างกายและชีวิตของวิญญาณ ชีวิตของร่างกายอยู่ในชีวิตทางวัตถุ แต่ชีวิตของวิญญาณคือการดำรงอยู่ทางธรรม ซึ่งอยู่ที่การได้รับกรุณาธิคุณของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของ

---

⁴⁵ Paris Talks, p.85

และได้รับการกระตุ้นชีวิตโดยลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าชีวิตทางวัตถุมีการดำรงอยู่ กระนั้นในสายตาของผู้ที่มีธรรมและจิตใจอยู่ในธรรม นั้นคือการไม่ดำรงอยู่อย่างสิ้นเชิงและความตาย ดังนั้นมนุษย์ดำรงอยู่และหินก้อนนี้ก็ดำรงอยู่ แต่ข้างเป็นความแตกต่างเพียงไรระหว่างการดำรงอยู่ของมนุษย์และการดำรงอยู่ของหิน! แม้ว่าก้อนหินดำรงอยู่ เมื่อสัมพันธ์กับการดำรงอยู่ของมนุษย์ หินไม่ดำรงอยู่

สิ่งที่ "ชีวิตนิรันดร์" หมายถึงคือการได้รับกรุณาธิคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังเช่นดอกไม้ได้รับของขวัญและสายลมของฤดูใบไม้ผลิ จึงสังเกตดูว่าในตอนเริ่มต้นดอกไม้ไม่มีชีวิตของแร่ธาตุล้วนๆ กระนั้นโดยการมาถึงของฤดูใบไม้ผลิ การหลังไหลที่เหลือล้นของวสันตฤดูและความร้อนของดวงอาทิตย์ที่สองแสง ดอกไม้พบอีกชีวิตหนึ่งและปรากฏขึ้นมาด้วยพลังชีวิต ความชื่นบานและกลิ่นหอมเป็นที่สุด เมื่อเปรียบกับชีวิตที่สอง ชีวิตแรกของดอกไม้เป็นเหมือนกับความตาย⁴⁶

พระอับดุลบาฮา

เมื่อจากร่างกายไปภายหลังความตาย มิใช่ว่าวิญญาณของคนดีจะไปอยู่บนสวรรค์ และวิญญาณของคนไม่ดีจะแยกไปอยู่ในนรกอีกที่หนึ่งต่างหาก วิญญาณของทุกคนจะไปอยู่ในภพของวิญญาณที่หลุดพ้นจากกาลเวลาและสถานที่ แต่อยู่ในสภาวะต่างกันตามคุณความดีที่ตนกระทำมา วิญญาณที่มีธรรมจะประสพกับความเบิกบานและดีใจสูงสุดพรรณนาส่วนวิญญาณของคนบาปจะตกอยู่ในความกลัวและความอกสั่นขวัญหนี :

⁴⁶ *Some Answered Questions* 2014, chapter 67, para 3-4

อย่างไรก็ตามเราขอเป็นพยานว่า วิญญาณของผู้ที่ไม่เชื่อศาสนา เมื่อหายใจเฮือกสุดท้าย จะตระหนักถึงสิ่งดั่งามทั้งหลายที่หนีตนไป จะคร่ำครวญต่อสถานการณ์เลวร้ายของตน และจะถ่อมตัวต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะกระทำเช่นนี้ต่อไปหลังจากที่วิญญาณของตนแยกจากร่างกาย

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่าหลังจากที่ร่างกายตาย มนุษย์ทุกคนจะประเมินคุณค่าการกระทำของตน และจะตระหนักในทุกสิ่งที่น่ามือของตนได้กระทำ เราขอสาบานต่อดวงตะวันที่สองแสงอยู่เหนือขอบฟ้าแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า! พวกที่เป็นสาวกของพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ขณะที่จากชีวิตนี้ไป จะประสบกับความเบิกบานและดีใจจนเป็นไปไม่ได้ที่จะพรรณนา ขณะที่พวกที่มีชีวิตอยู่ในความหลงผิดจะถูกครอบงำด้วยความกลัวและสั่นไหว และเปี่ยมด้วยอกสั่นขวัญหนี้อย่างไม่มีสิ่งใดเกิน ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแต่ผู้ที่ได้ดื่มอมฤตแห่งความศรัทธาชั้นยอดที่ไม่มีเสื่อม โดยความโปรดปรานที่การุณย์และความอารีเมกอนันต์ของพระผู้เป็นนายของศาสนาทั้งปวง⁴⁷

พระบาฮาอุลลาห์

วิญญาณที่บริสุทธิ์และไม่เปราะเปื้อน เมื่อร่างกายที่ประกอบด้วยธาตุสิ้นสลาย จะรีบไปยังภพของพระผู้เป็นเจ้า และภพนั้นอยู่ภายในภพนี้ อย่างไรก็ตามประชาชนในโลกนี้ไม่ทราบเกี่ยวกับภพนั้น และเป็นดังเช่นแร่ธาตุ

⁴⁷ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.170-1

และพืชที่ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับโลกของสัตว์และโลกของมนุษย์⁴⁸

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

ภายหลังความตายวิญญาณของผู้มีศรัทธาและมีธรรมจะเบิกบาน จะได้รับการต้อนรับโดยวิญญาณของพระศาสดาทั้งหลาย วิญญาณของบรรดานักบุญและผู้มีธรรมจะมารายล้อมเขา วิญญาณที่จากร่างกายไปจะยังคงเอกัตภาพและจิตสำนึก และตามที่กล่าวไว้แล้วก่อนหน้านี้ที่ว่าความทรงจำของมนุษย์ถูกบันทึกอยู่ในวิญญาณ มิใช่สมอง ดังนั้นพวกเขาจะยังคงจำกันได้ รู้จักกัน รวมทั้งรู้จักคนที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ วิญญาณของคนดีทั้งหลายจะตระหนักดีถึงสภาวะของกันและกัน จะสามัคคีกันด้วยสายสัมพันธ์แห่งความสนิทสนมและมิตรภาพ อย่างไรก็ตามสภาวะดังกล่าวขึ้นกับความศรัทธาและคุณธรรมที่แต่ละคนพัฒนามาถึงระดับไหน :

บัดนี้ในเรื่องคำถามของเจ้าเกี่ยวกับวิญญาณของมนุษย์และการคงอยู่ของวิญญาณภายหลังความตาย จงรู้ความจริงไว้ว่า หลังจากที่แยกจากร่างกาย วิญญาณจะก้าวหน้าต่อไปจนกระทั่งไปถึงที่สถิตของพระผู้เป็นเจ้าในสภาวะและสภาพที่การหมุนเวียนเปลี่ยนไปของยุคและศตวรรษ หรือการเปลี่ยนแปลงและความบังเอิญของโลกนี้ ไม่สามารถเปลี่ยนได้ วิญญาณจะคงอยู่ตราบที่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า อธิปไตย อำนาจปกครองและอาณาภาพของพระองค์ยังคงอยู่ วิญญาณจะสำแดงเครื่องหมายและคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า จะเปิดเผยความเมตตารักใคร่และความอารีของพระองค์

⁴⁸ Lights of Guidance 1983, no.454

การเคลื่อนไหวของปากกาของเราหยุดลงเมื่อพยายามจะพรรณนาความตระหนักรู้และความรุ่งโรจน์ของสถานะที่สูงส่งยิ่งดั่งกล่าวอย่างเหมาะสม เกียรติที่พระหัตถ์แห่งความปราณีจะประสาทให้แก่วิญญาณนั้น ไม่มีสิ่งใดสามารถเปิดเผยได้เพียงพอ ไม่มีวิธีใดทางโลกพรรณนาได้ พระพรจะมีแด่วิญญาณที่ ณ ชั่วโมงแห่งการแยกจากร่างกาย วิสุทธิพื้นจากจินตนาการที่ไร้สาระของประชาชนทั้งหลายของโลก วิญญาณดังกล่าวมีชีวิตและเคลื่อนไหวตามพระประสงค์ของพระผู้สร้างของตน และเข้าไปในสวรรค์ชั้นสูงสุด บรรดาหญิงรับใช้แห่งสวรรค์ บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในคฤหาสน์ที่สูงส่งที่สุด จะมาเวียนรอบวิญญาณนั้น ศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า และบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรจะแสวงหาการอยู่เคียงข้างกับวิญญาณดังกล่าว วิญญาณนั้นจะสนทนากับพวกเขาอย่างอิสระ และจะเล่าให้พวกเขาฟังสิ่งที่ตนได้รู้ในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งปวง หากมนุษย์คนใดได้รับการบอกเล่าสิ่งที่ถูกลิขิตไว้ให้วิญญาณดังกล่าวในภพทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งบัลลังก์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง ชีวิตทั้งหมดของเขาจะลุกโผลงขึ้นที่ด้วยความปรารถนาซึ่งที่จะบรรลุถึงสถานะที่สูงส่งที่สุด วิสุทธิและอาไพบ์นั้น⁴⁹

พระบาฮาอูลลาห์

และบัดนี้เกี่ยวกับคำถามของเจ้าที่ว่า หลังจากที่ยกจากร่างกาย วิญญาณทั้งหลายของมนุษย์จะยังคงมีจิตสำนึกถึงกันและกันหรือไม่ จงรู้ว่าวิญญาณของประชาชนแห่งบาฮาที่ได้อำนาจและสถิตอยู่ในเรือคริมชั้น

⁴⁹ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.155-7

จะสมาคมและสนทนากันอย่างสนิทสนม และจะสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในชีวิต ความใฝ่ฝัน จุดมุ่งหมายและความพยายามของตนจนเป็นราวกับวิญญาณดวงเดียวกัน แท้จริงแล้วพวกเขาคือผู้ที่ทราบดี สายตาคม และได้รับการประสาทด้วยความเข้าใจ ดังนี้คือสิ่งที่ประกาศิตไว้โดยพระผู้เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงอัจฉริยภาพ

ประชาชนแห่งบาฮาซึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเรือของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ส่วนตระหนกคิดถึงสภาวะและสภาพของกันและกัน และสามัคคีกัน ในสายสัมพันธ์แห่งความสนิทสนมและไม่ตรีจิต อย่างไรก็ตามสภาวะดังกล่าวต้องขึ้นกับความศรัทธาและการปฏิบัติตนของพวกเขา ผู้ที่อยู่ในระดับชั้น และสถานะเดียวกัน จะตระหนกคิดในความสามารถ อุปนิสัยใจคอ ความสำเร็จและคุณค่าของกันและกัน อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ในระดับชั้นต่ำกว่า จะไม่สามารถเข้าใจสถานะหรือประเมินคุณค่าของผู้ที่ตำแหน่งสูงกว่าตนได้อย่างเพียงพอ แต่ละคนจะได้รับส่วนแบ่งของตนจากพระผู้เป็นนายของเจ้า พระพรจงมีแด่ผู้ที่หันหน้ามาหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และเดินอย่างแน่วแน่ในความรักของพระองค์ จนกระทั่งวิญญาณของเขาบินไปสู่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นนายสูงสุดของทุกคน พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงอาณาภาพสูงสุด พระผู้ทรงอภัยเสมอ พระผู้ทรงเมตตา⁵⁰

พระบาฮาอุลลาห์

วิญญาณไม่เพียงแต่จะจำกันและกันได้ ในภพของวิญญาณและจำคนที่อยู่บนโลกนี้ได้เท่านั้น แต่จะทราบความ

⁵⁰ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.169-170

จริง ความลับและความลึกลับทั้งหลายที่ตนไม่รู้หรือไม่สนใจ ในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วย วิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหลายยังจะได้พบมิตรสหายทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งในอดีตอันไกลและไกล ซึ่งแสดงนัยว่าบาไฮศาสนิกชนทั้งหลาย เมื่อจากโลกนี้ไปยังภพของวิญญาณ จะได้พบกับพระบ็อบ พระบาฮาอุลลาห์ พระอับดุลบาฮา ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ วีรบุรุษบาบีและอัครินบาไฮทั้งหลายในอดีต รวมทั้งนักบุญทั้งหลายในศาสนาต่างๆ ในอดีตอันไกลก่อนหน้าด้วย :

ความลึกลับทั้งหลายที่มนุษย์ไม่ใส่ใจในภพนี้ เขาจะค้นพบในภพสวรรค์ และที่นั่นเขาจะรับทราบความลับต่างๆ ของสวรรค์ เขาจะจำได้และค้นพบบุคคลทั้งหลายที่เขาเคยสมาคมด้วยยิ่งกว่าเพียงไหน ไม่ต้องสงสัยว่าวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหลายที่พบดวงตาที่บริสุทธิ์ และได้รับการประสาทด้วยการหยั่งเห็น จะคุ้นเคยกับความลึกลับทั้งหมดในอาณาจักรแห่งแสงสว่าง และจะแสวงหาความอารีของการเป็นพยานต่อสภาวะความเป็นจริงของวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทุกดวง พวกเขาจะถึงกับมองเห็นความงามของพระผู้เป็นเจ้าของในภพนั้นอย่างชัดแจ้ง ทำนองเดียวกันพวกเขาจะพบมิตรสหายทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทั้งในสมัยก่อนและไม่นานมานี้ อยู่ในที่ชุมนุมสวรรค์

ความแตกต่างและต่างจากกันระหว่างมนุษย์จะเป็นที่ตระหนักโดยธรรมชาติหลังจากที่พวกเขาจากโลกสังขารนี้ไป แต่ความต่างจากกันนี้ไม่เกี่ยวกับสถานที่ แต่เกี่ยวกับของวิญญาณและจิตสำนึก เพราะอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าบริสุทธิ์พ้นจากกาลเวลาและสถานที่ เป็นอีกโลกหนึ่ง อีกรัศมีหนึ่ง และจงรู้ไว้เป็นที่

แน่นอนว่าในภพทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า บรรดาผู้เป็นที่รักยิ่งที่มีธรรมจะจำกันและกันได้ และจะแสวงหาการสมัครสมานกัน แต่เป็นการสมัครสมานทางจิตวิญญาณ ทำนองเดียวกันความรักที่คนหนึ่งมีให้ใครก็ตามจะไม่ถูกลืมในภพของอาณาจักรสวรรค์ ในภพนั้นเจ้าจะไม่ลืมชีวิตที่เจ้ามีในโลกวัตถุ⁵¹

พระอับดุลบาฮา

และเกี่ยวกับความเข้าใจทางธรรมและมโนจิตภายใน มีเอกภาพดำรงอยู่ในหมู่ดวงวิญญาณที่มีธรรมซึ่งเหนือกว่าจินตนาการและการเปรียบเทียบทั้งหมด และมีการสนทนาที่เหนือกว่ากาลเวลาและสถานที่ ดังนั้น ตัวอย่างเช่นเมื่อมีการเขียนไว้ในกอสเปว่า พระโมเสส และอีไลจาห์มาหาพระคริสต์บนภูเขาเทเบอร์ เป็นที่ชัดเจนว่านี่ไม่ใช่การสนทนาทางกาย แต่เป็นสภาวะทางจิตวิญญาณที่ใช้ถ้อยคำแสดงออกมาเป็นการพบกันทางกาย⁵²

พระอับดุลบาฮา

นอกจากจะทราบทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนไม่รู้ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ วิญญาณที่แยกจากร่างกายไปสู่ภพของวิญญาณจะทราบดีด้วยว่า บุคคลต่างๆ ที่ตนเคยมีความสัมพันธ์ด้วยในโลกนี้ว่า แต่ละคนเป็นอย่างไร เป็นคนดีหรือไม่ดี มีความรัก ความจริงใจ ความบริสุทธิ์ใจ เสแสร้ง หลอกลวง คิดดีหรือคิดร้ายกับตนอย่างไร ดังที่กล่าวไว้แล้ว ก่อนหน้านี้ พลังการจินตนาการ พลังความคิด พลังความ

⁵¹ Bahá'u'lláh and the New Era, p.190

⁵² Some Answered Questions 2014, chapter 71, para 7

เข้าใจ เป็นพลังของปัญญาหรือพลังของวิญญาณนั่นเอง พลังเหล่านี้อยู่ในอภิมิติหนึ่งคือมิติของวิญญาณ ซึ่งประสาทสัมผัสของร่างกายไม่สามารถรับรู้ได้ มนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่จึงไม่สามารถมองเห็นจิตใจของผู้อื่นได้ เนื่องด้วยวิญญาณของเขาจะต้องอาศัยสมองและประสาทสัมผัสเหล่านี้ในการแสดงพลังของปัญญาออกมา เพราะวิญญาณยังมีการเชื่อมโยงอยู่กับร่างกาย และการเชื่อมโยงนี้ทำให้การแสดงพลังของวิญญาณถูกจำกัด แต่เมื่อเป็นอิสระจากร่างกายภายหลังความตาย วิญญาณจะมีพลังสูงขึ้นเพราะไม่ต้องปฏิบัติการณ์ผ่านทางสมอง จึงสามารถมองเห็นความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้แจ่มแจ้ง

เมื่อวิญญาณของมนุษย์เห็น ไปจากกองธุลีที่ไม่จริงนี้ และขึ้นไปสู่ภพของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อนั้นมันทั้งหลายจะค่อยๆ เลือนหายไป ความจริงทั้งหลายจะเปิดเผยออกมา และทุกสิ่งที่ไม่รู้มาก่อนจะเป็นที่ชัดเจน และสัจธรรมที่ซ่อนเร้นทั้งหลายจะเป็นที่เข้าใจ ⁵³

พระอับดุลบาฮา

คนเกือบตายเช่นหัวใจหยุดเต้นไปชั่วขณะราว 10-15 นาที แล้วได้รับการปั๊มหัวใจกลับมามีชีวิตใหม่ ได้เล่าประสบการณ์ที่ยืนยันสัจธรรมนี้ว่า วิญญาณของตนลอยขึ้นมาแล้วมองเห็นร่างของตนเองที่มีทีมแพทย์และพยาบาลรุมล้อมช่วยกันกู้ชีพตน ซึ่งเวลานั้นตนมองเห็นความรู้สึกนึกคิดของแพทย์และพยาบาลเหล่านั้นทุกคน ประสบการณ์ของคนเกือบตายคล้ายๆ กันของอีกหลายคนที่บ้านทีกไว้ทางสื่อ Internet ต่างเล่าเรื่องราวที่สอดคล้องกับคำสอนบาไฮ

⁵³ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p.177

ในเมื่อวิญญาณของมนุษย์เองในภพของวิญญาณยังสามารถมองเห็นความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ที่อยู่บนโลกนี้ เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะยิ่งรู้ความคิดของมนุษย์ได้ดีกว่าเพียงไหน ตัวอย่างในประวัติศาสตร์ของศาสนาบาไฮมีให้เห็นเช่น พระบ็อบได้อ่านใจของมุลลา ฮุสเซนและวาฮิดได้ ตอนที่พวกเขามาพบพระองค์เป็นครั้งแรก จนทั้งสองยอมสยบเป็นสาวกของพระบ็อบทันที พระบาฮาอุลลาห์อ่านใจของเซค มาห์มัด ตอนที่เขาพยายามเข้ามาหาพระองค์ในคุกเมืองอัคคาเพื่อปองร้าย จนเขาประหลาดใจมากและเปลี่ยนใจยอมเป็นสาวกของพระองค์ทันที เมื่อใคร่ครวญให้ดี เราน่าจะเข้าใจพระวจนะของพระบาฮาอุลลาห์ข้างล่างนี้ได้ลึกซึ้งขึ้น :

ดูกร บรรดาผู้ที่ไม่เอาใจใส่! อย่าคิดว่าความลับในหัวใจทั้งหลายถูกซ่อนเร้นอยู่ ไม่เลย จงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ความลับเหล่านั้นถูกจารึกไว้เป็นอักษรที่ชัดเจน และเป็นที่เห็นชัดอย่างโจ่งแจ้ง ณ บริเวณที่สถิตอันวิสุทธิ

ดูกร มิตรสหายทั้งหลาย! แท้จริงแล้วเรากล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาเจ้าปกปิดไว้ในหัวใจ เป็นที่โจ่งแจ้งและเห็นชัดสำหรับเราประดุจหิวากาล แต่การที่สิ่งนั้นซ่อนเร้นอยู่ได้เป็นเพราะกรุณาธิคุณและความโปรดปรานของเรา มิใช่เพราะความคุ้มครองของเจ้า⁵⁴

พระบาฮาอุลลาห์

⁵⁴ *The Hidden Words*, Persian no. 59-60

ทุกสิ่งที่เจ้าคิดจะทำ เป็นที่ชัดเจนสำหรับพระองค์
เหมือนกับว่าสิ่งนั้นได้ทำไปแล้ว⁵⁵

พระบาฮาอุลลาห์

---

⁵⁵ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p.150

2.3

ภพของวิญญาณเป็นภพแห่งความรัก [The spiritual world is a world of love]

วิญญาณของบรรดาผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้หลังจากที่ตายไป จะกลับมาสมัครสมานผูกพันกันอีกได้หรือไม่ในโลกหน้า ก็ขึ้นอยู่กับว่าขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ พวกเขามีความรักที่บริสุทธิ์ใจต่อกันหรือไม่ เพราะความรักดังกล่าวคือพลังดึงดูดที่จะผูกดวงวิญญาณไว้ให้สมัครสมานกันอยู่ต่อไปในภพของวิญญาณ หากปราศจากความรักที่บริสุทธิ์ใจไม่หวังผลประโยชน์ หรือมีความเห็นแก่ตัวแอบแฝง วิญญาณของสองคนนั้นจะแยกจากกันไป เพราะไม่มีพลังแห่งความรักที่จะดึงดูดทั้งสองไว้ด้วยกันในภพของวิญญาณ หากสามีและภรรยาไม่ได้รักกันด้วยความบริสุทธิ์ใจ เมื่อจากโลกนี้ไป ทั้งคู่จะรู้ความจริงนี้ วิญญาณของสามีและภรรยาจะแยกกันไป ไม่ได้อยู่ร่วมกันในภพหน้า เพราะไม่มีพลังความรักที่แท้จริงดึงดูดทั้งสองไว้ด้วยกัน :

... ความเป็นไปได้ของการได้สมัครสมานกับผู้ที่เป็นที่รักยิ่งของเขาในโลกหน้า เป็นสิ่งที่ชัดเจนที่เดียวในคำสอนบาไฮ ตามที่พระบาฮาอูลลาห์สอนไว้ วิญญาณยังคงเอกัตภาพและจิตสำนึกของตนภายหลังความตาย และสามารถสนทนากับวิญญาณดวงอื่นๆ อย่่างไรก็ตาม การสนทนานี้มีลักษณะทางจิตวิญญาณล้วนๆ และขึ้นอยู่กับความรักที่ไม่หวังผลประโยชน์และไม่เห็นแก่ตัวที่แต่ละคนมีต่อกัน⁵⁶

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

⁵⁶ *Lights of Guidance* 1983, no.457

ในคำสอนบาไฮเกี่ยวกับชีวิตสมรสเป็นที่สังเกตได้ว่า พระอับดุลบาฮาสอนให้สามีและภรรยามีความรักที่บริสุทธิ์ใจต่อกันและกัน สัมผัสสมานกันทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อว่าสายสัมพันธ์ความรักระหว่างทั้งสองจะเป็นสายสัมพันธ์ทางวิญญาณ และดังนั้นจะคงอยู่ชั่วนิรันดร์ในภพของวิญญาณ ไม่พราวจากกันที่ความตายของร่างกาย :

อย่างไรก็ตามในหมู่ประชาชนแห่งบาฮา ชีวิตสมรสต้องเป็นการสัมผัสสมานทั้งร่างกายและวิญญาณ เพราะในชีวิตสมรสนี้ สามีและภรรยาเรื่องรองด้วยอมฤตเดียวกัน หลงรักพระพักตร์ที่ไม่มีที่เปรียบเดียวกัน ทั้งคู่มีชีวิตและเคลื่อนไหวโดยจิตวิญญาณเดียวกัน สว่างด้วยความรุ่งโรจน์เดียวกัน ระหว่างทั้งสองเป็นความเชื่อมโยงทางวิญญาณ จึงเป็นสายสัมพันธ์ที่ยั่งยืนชั่วนิรันดร์ ทำนองเดียวกันทั้งสองมีสายสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและยั่งยืนในโลกทางกายภาพด้วยเช่นกัน เพราะหากชีวิตสมรสอยู่บนฐานของทั้งวิญญาณและร่างกาย การสัมผัสสมานนั้นเป็นของจริงและดังนั้นจะคงทน อย่างไรก็ตามหากสายสัมพันธ์นั้นเป็นเพียงทางกายภาพและไม่มีอะไรมากกว่านั้น แน่แน่นอนว่านั้นจะคงอยู่เพียงชั่วคราวเท่านั้น และต้องสิ้นสุดที่การพราวจากกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้นเมื่อประชาชนแห่งบาไฮปฏิบัติญาณที่จะแต่งงาน ความสัมผัสสมานนั้นต้องเป็นความสัมพันธ์ที่แท้ทางจิตวิญญาณพร้อมกันกับทางกาย เพื่อว่าความสัมผัสสมานของทั้งสองจะคงอยู่ตลอดทุกกระยะของชีวิตและในทุกภพ

ของพระผู้เป็นเจ้า เพราะความเป็นหนึ่งเดียวกันที่แท้จริง
นี่เป็นความเรียงรองจากความรักของพระผู้เป็นเจ้า⁵⁷

พระอับดุลบาฮา

ที่จริงแล้วไม่ใช่แต่ภพของวิญญาณเท่านั้นที่เป็นภพแห่งความรัก โลกวัตถุของเรานี้ก็ดำรงอยู่ด้วยพลังแห่งความรักและแรงดึงดูด ตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดอย่างอะตอมไปจนถึงสิ่งที่ใหญ่โตมหึมาอย่างดวงดาวในระบบสุริยะจักรวาล ล้วนดำรงอยู่ด้วยพลังของความรักหรือแรงดึงดูด ระบบสุริยะจักรวาลดำรงอยู่ด้วยแรงดึงดูดระหว่างดวงอาทิตย์และดาวนพเคราะห์ต่างๆ รวมทั้งโลกของเรา อะตอมของธาตุต่างๆ ดำรงอยู่ด้วยแรงดึงดูดระหว่างโปรตอนและอิเล็กตรอน โมเลกุลดำรงอยู่ด้วยธาตุต่างๆ ที่ยึดเหนี่ยวอยู่ด้วยกัน เมื่อหลายๆ โมเลกุลยึดเหนี่ยวอยู่ด้วยกันก็จะประกอบกันเป็นสสารต่างๆ ที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งร่างกายของมนุษย์ ความตายมาถึงเมื่อแรงดึงดูดที่ยึดเหนี่ยวโมเลกุลและสสารต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นร่างกายสิ้นสุดลง เมื่อมาถึงจุดนี้ร่างกายสลายตัวออกกลายเป็นดิน แต่การดำรงอยู่ของวิญญาณอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางกายภาพ จึงไม่มีการเสื่อมสลาย :

สรรพสิ่งทางกายภาพเสื่อมสลายได้ ร่างกายเหล่านี้เป็นวัตถุนี้ประกอบด้วยอะตอมต่างๆ เมื่ออะตอมเหล่านี้เริ่มแยกจากกัน การสลายตัวเริ่มอุบัติขึ้น จากนั้นมาถึงสิ่งที่เราเรียกว่าความตาย การประกอบตัวของอะตอมต่างๆ นี้ ซึ่งประกอบกันเป็นร่างกายหรือเป็นส่วนประกอบที่ต้องสลายของสิ่งมีชีวิตใดก็ตาม คงอยู่ชั่วคราว เมื่อ

⁵⁷ Family Life, Compilation 2008, no.6

พลังดึงดูดที่ยึดเหนี่ยวอะตอมเหล่านี้ไว้ด้วยกันถูกถอนออกไป ร่างกายดังกล่าวก็สิ้นสุดการดำรงอยู่

กับวิญญาณนั้นแตกต่างกัน วิญญาณไม่ใช่การประกอบตัวของธาตุต่างๆ ไม่ได้ประกอบด้วยอะตอมมากมาย วิญญาณเป็นสสารเดียวที่แบ่งแยกไม่ได้จึงเป็นนิรันดร์ วิญญาณไม่อยู่ในจำพวกสรรพสิ่งทางกายภาพ วิญญาณเป็นอมตะ!⁵⁸

พระอับดุลบาฮา

ด้วยความเป็นอมตะและไม่เสื่อมสลายเหมือนสิ่งต่างๆ ทางกายภาพ การเคลื่อนไหวของวิญญาณจึงไม่ขึ้นแล้วลงก้าวหน้าแล้วทอดยเหมือนกับสรรพสิ่งในโลกวัตถุ วิญญาณไม่มีการเสื่อมถอย มีแต่การเคลื่อนไหวมุ่งไปสู่ความสมบูรณ์ :

การหยุดนิ่งโดยสิ้นเชิงไม่มีในธรรมชาติ ทุกสิ่งก้าวหน้าหรือถอยกลับ ทุกสิ่งเคลื่อนไหวไปข้างหน้าหรือถอยหลัง ไม่มีสิ่งใดไม่เคลื่อนไหว ตั้งแต่เกิดมนุษย์ก้าวหน้าทางกายจนกระทั่งเจริญเติบโตเต็มที่ จากนั้นเมื่อมาถึงช่วงเวลาที่มีความสมบูรณ์ที่สุด เขาเริ่มเสื่อมถอยกำลังวังชาและพลังความสามารถของร่างกายของเขาลดลง และค่อยๆ ไปถึงชั่วโง่งแห่งความตาย ทำนองเดียวกันพืชก้าวหน้าจากเมล็ดไปสู่การเจริญเติบโตเต็มที่ จากนั้นชีวิตของพืชเริ่มลดถอยจนกระทั่งโรยราและตาย นกเหินขึ้นไปถึงความสูงระดับหนึ่ง และเมื่อไปถึงจุดสูงสุดที่เป็นไปได้ในการบินของตน นกก็เริ่มลงมาสู่พื้นพิภพ

⁵⁸ Paris Talks, p. 90-1

ดังนั้นเป็นที่ประจักษ์ว่าการเคลื่อนไหวจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ทั้งหมด ทุกสิ่งทางวัตถุก้าวหน้าไปถึงจุดหนึ่ง จากนั้นก็เริ่มเสื่อมถอย นี่คือกฎที่ปกครองสรรพสิ่งทางกายภาพ

บัดนี้ขอให้เราพิจารณาวิญญาณ เราเห็นแล้วว่าการเคลื่อนไหวจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ ไม่มีสิ่งใดที่มีชีวิตที่ไม่เคลื่อนไหว ทุกสรรพสิ่งไม่ว่าในอาณาจักรแร่ ธาตุ พืชผักหรือสัตว์ ถูกบีบบังคับให้เชื่อฟังกฎแห่งการเคลื่อนไหว ต้องขึ้นหรือไม่ก็ลง แต่กับวิญญาณของมนุษย์ ไม่มีการเสื่อมถอย การเคลื่อนไหวของวิญญาณมีแต่มุ่งสู่ความสมบูรณ์ การเติบโตและก้าวหน้าเท่านั้นที่เป็น การเคลื่อนไหวของวิญญาณ..ในภพของวิญญาณ ไม่มีการถอยหลัง..การเคลื่อนไหวทุกอย่างมุ่งสู่สภาวะที่สมบูรณ์⁵⁹

พระอับดุลบาฮา

วิวัฒนาการของวิญญาณหลังความตายซึ่งจะเป็นการใกล้เข้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า ขึ้นอยู่กับความรักที่มนุษย์มีต่อพระองค์ และความรักระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์นี้จะเป็นพลังที่ดึงดูดวิญญาณของมนุษย์เข้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรักอาจเปรียบได้กับแม่เหล็ก มนุษย์ที่รักพระองค์อาจเปรียบได้กับเหล็ก สำหรับมนุษย์ที่มีความรักต่อพระผู้เป็นเจ้า วิญญาณของเขาจะถูกดึงดูดด้วยพลังของความรักเข้าหาพระองค์ เสมือนเหล็กถูกดึงดูดเข้าหาแม่เหล็ก มนุษย์ที่ไม่มีความรักความศรัทธาพระผู้เป็นเจ้า อาจเปรียบได้กับก้อนหิน ซึ่งวิญญาณของเขาจะไม่ถูกดึงดูดเข้าหาพระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าความรักของพระองค์จะรอเขาอยู่

⁵⁹ Paris Talks, p.88-90

เสมอและพร้อมจะดึงดูดเขาเข้ามาหาพระองค์ เสมือนกับ
ก้อนหินที่ไม่ถูกดึงดูดโดยพลังของแม่เหล็ก :

*ดูกร บุตรแห่งชีวิต! จงรักเรา เพื่อว่าเราจะรักเจ้า
หากเจ้าไม่รักเรา ความรักของเราจะไม่มีทางไปถึงเจ้า
ดูกร คนรับใช้ จงรู้ไว้เถิด*

*ดูกร บุตรแห่งมนุษย์! อย่าได้ทุกข์โศกนอกเสียจาก
ว่าเจ้าอยู่ไกลจากเรา อย่าได้สำราญใจนอกเสียจากว่า
เจ้ากำลังใกล้เข้ามาและกลับมาหาเรา ⁶⁰*

พระบาฮาอุลลาห์

ที่จริงแล้วการที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสร้างจักรวาล สร้างโลก
สร้างมนุษย์ และส่งพระศาสดาทั้งหลายมาสั่งสอนและนำทาง
มนุษย์ไปสู่หนทางแห่งสัจธรรม เพื่อให้พวกเขาปล่อยวางและ
หลุดพ้นจากโลกที่ไม่จริงนี้ และวิญญาณของพวกเขาจะได้
กลับไปหาพระองค์ ล้วนเป็นเรื่องราวของความรัก ซึ่งความ
รักนี้รวมถึงความรักระหว่างมนุษย์ด้วย :

*ดูกร บุตรแห่งมนุษย์! เรายังรักการสร้างเจ้า เราจึงสร้าง
เจ้าขึ้นมา ดังนั้นจงรักเรา เพื่อว่าเราจะได้รับบัพชีของเจ้า
และเติมพลังชีวิตให้แก่วิญญาณของเจ้า ⁶¹*

พระบาฮาอุลลาห์

---

⁶⁰ *The Hidden Words*, Arabic no.5, 35

⁶¹ *The Hidden Words*, Arabic no.4

ความรักคือหลักธรรมมูลฐานของจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ และพระองค์บัญชาพวกเราให้รักกันและกันดังที่พระองค์รักเรา⁶²

พระอับดุลบาฮา

จงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า ความรักคือความลับของยุคศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ คือการสำแดงของพระผู้ทรงปรานี คือน้ำพุแห่งการหล่อไหลทางจิตวิญญาณ ความรักคือแสงอ่อนของสวรรค์ คือลมหายใจนิรันดร์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ให้ชีวิตแก่วิญญาณของมนุษย์ ความรักคือเหตุของการเปิดเผยของพระองค์ของพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ คือสายสัมพันธ์สำคัญยิ่งที่อยู่ในสภาวะความเป็นจริงของสิ่งทั้งหลายตามการสร้างของพระผู้เป็นเจ้าของ ความรักคือวิธีการเดียวที่รับประกันความสุขที่แท้จริงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ความรักคือแสงสว่างที่นำทางในความมืด คือตัวเชื่อมโยงที่มีชีวิตที่เชื่อมพระผู้เป็นเจ้าของกับมนุษย์ รับประกันความก้าวหน้าของวิญญาณที่สว่างทุกดวง ความรักคือกฎที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ปกครองจักรวรรดิที่ยิ่งใหญ่นี้ คืออานาภาพที่ไม่มีเหมือนที่ผูกธาตุมากมายหลากหลายของโลกวัตถุนี้ไว้ด้วยกัน คือพลังแม่เหล็กที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่กำกับการเคลื่อนไหวของดวงดาวในห้วงอวกาศ ความรักเปิดเผยความลึกลับที่แฝงอยู่ในจักรวาลด้วยอานาภาพที่ไม่พลาดและไร้ขีดจำกัด ความรักคือวิญญาณแห่งชีวิตสำหรับร่างกายของมนุษยชาติที่ได้รับประดับ คือผู้สถาปนา

⁶² Paris Talks, p.122

อารยธรรมที่แท้จริงในโลกสังขารนี้ คือผู้สร้างความ
รุ่งโรจน์อมรมายังทุกเชื้อชาติและชาติที่ไผ่สูง⁶³

พระอับดุลบาฮา

ดังนั้นเองที่ตอนหนึ่งในบทอธิษฐานที่พระบาฮาอูลลาห์ลิขิต
ไว้ พระองค์ทรงกล่าวว่าหากความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าหยุด
แผ่อานุภาพมายังสิ่งทั้งหลายแม้เพียงชั่วพริบตา ทุกสรรพสิ่ง
รวมทั้งทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกจะมอดม้วยและสิ้นสุด
การดำรงอยู่ :

ขอความรุ่งโรจน์จงมีแต่พระองค์ ข้าแต่พระผู้เป็น
เจ้าของข้าพเจ้า! อานุภาพของอำนาจของพระองค์เป็น
พยานให้แก่ข้าพเจ้า! ข้าพเจ้าไม่มีข้อสงสัยว่า หากลม
หายใจอันวิสุทธิแห่งความเมตตารักใคร่ของพระองค์
และสายลมแห่งกรุณาธิคุณที่อารีของพระองค์ หยุดโฉบ
มายังสรรพสิ่งเพียงชั่วพริบตา สรรพสิ่งทั้งปวงจะสิ้น
สลาย และทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกจะกลายเป็น
ศุนยภาพอย่างสิ้นเชิง⁶⁴

พระบาฮาอูลลาห์

⁶³ Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p.27

⁶⁴ Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, p.90

2.4

วิญญาณในโลกหน้ามีอิทธิพลต่อโลกนี้อย่างไร [How does the soul in the next world exert its influence on this world?]

วิญญาณของคนดีที่จากไปสู่ภพของวิญญาณสามารถสนทนาติดต่อกับเราทางจิตได้ สามารถมีอิทธิพลส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในโลกนี้ทั้งด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ เพราะพระผู้เป็นเจ้าของอนุญาตให้พวกเขามาช่วยเหลือประชาชนบนโลกนี้ ส่วนวิญญาณของคนไม่ดีที่ตายไปจะจากโลกนี้ไปโดยสิ้นเชิง และจะติดต่อกลับมาหามนุษย์บนโลกนี้อีกไม่ได้ เมื่อทราบความจริงเช่นนี้คนดีไม่ควรจะกลัวผี เพราะหากเราได้มีโอกาสประสพพบวิญญาณ แสดงว่าวิญญาณนั้นต้องเป็นวิญญาณของคนดี จึงสามารถมาปรากฏให้เราเห็นได้เพราะได้รับอนุญาตจากพระผู้เป็นเจ้าของ และมาปรากฏด้วยความหวังดีและเจตนาดี ไม่ได้มาทำร้ายหรือหลอกหลอนเรา แต่บางครั้งอาจมาหลอกหลอนคนไม่ดีเพื่อช่วยเหลือคนดี :

วิญญาณที่คงความซื่อสัตย์ต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของ และยืนอยู่ในหนทางของพระองค์อย่างมั่นคงไม่หวั่นไหว หลังจากที่ยืนไปสู่เบื้องบน จะครอบครองอาณาเขตที่ทุกภพที่พระผู้ทรงมหิทธานุภาพสร้างขึ้นสามารถได้รับประโยชน์ผ่านทางเขา ตามบัญชาของกษัตริย์ตามอุดมคติและผู้อบรมสวรรค์ วิญญาณดังกล่าวจัดหาผงฟูบริสุทธิ์ที่ทำให้สรรพภาวะฟูขึ้น และจัดหาอาณาเขตซึ่งโดยอาณาเขตนี้ศิลปะและสิ่งมหัศจรรย์

ถูกแสดงให้เห็นชัด.. วิญญาณเหล่านั้นที่เป็นสัญลักษณ์แห่งการปล่อยวางคือผงฟูของโลก ⁶⁵

พระบาฮาอุลลาห์

จุดประสงค์ที่อยู่เบื้องหลังการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทั้งหลายคือการอบรมมวลมนุษย เพื่อว่า ณ ชั่วโมงแห่งความตาย พวกเขาจะได้ขึ้นไปสู่บัลลังก์ของพระเจ้าผู้ทรงความสูงส่งที่สุด ด้วยความบริสุทธิ์และวิสุทธิเป็นที่สุดและปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง แสงสว่างที่วิญญาณเหล่านี้แผ่ออกไป เป็นเหตุของความก้าวหน้าของโลกและความคืบหน้าของประชาชนทั้งหลายของโลก ⁶⁶

พระบาฮาอุลลาห์

ในเรื่องคำถามที่ว่าวิญญาณที่วิสุทธิและมีธรรมทั้งหลายหลังจากที่ละทิ้งรูปกายนี้ โนมิน่าว ช่วยเหลือและนำทางมนุษยนั้น นี่คือการที่แน่แท้ของบาไฮ ⁶⁷

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

เมื่อถูกถามว่าวิญญาณที่ล่วงลับไปสามารถสนทนากับคนที่ยังอยู่บนโลกนี้ได้หรือไม่ พระอับดุลบาฮาทรงตอบว่า :

การสนทนาทำได้ แต่ไม่ใช่อย่างการสนทนาของเรา ไม่มีข้อสงสัยว่าพลังของภพทั้งหลายที่อยู่สูงกว่ามีปฏิกริยาต่อกันและกันกับพลังทั้งหลายของภพนี้ หัวใจของมนุษย์เปิดรับการดลใจ นี่คือการสื่อสารทางจิต

⁶⁵ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.161

⁶⁶ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.157

⁶⁷ Lights of Guidance 1983, no.451

วิญญาณ ดังเช่นในความฝันคนเราพบกับเพื่อนขณะที่ปากเจิบ นี่เป็นเช่นเดียวกันในการสนทนาของจิตมนุษย์อาจสนทนากับอัตตาที่อยู่ในตัวเองว่า : "ฉันทำสิ่งนี้ได้ไหม? เป็นการดีกว่าหรือไม่ที่ฉันจะทำงานนี้?" ดังกล่าวนี้อคือการสนทนากับอัตตาฝ่ายสูง ⁶⁸

พระอับดุลบาฮา

ไม่มีดวงวิญญาณที่มุ่งสู่โลก เมื่อวิญญาณที่ไม่ดีตายพวกเขาไปจากโลกนี้โดยสิ้นเชิง และดังนั้นไม่สามารถมีอิทธิพลผู้ใด พวกเขาตายทางจิตวิญญาณ ความคิดของพวกเขาสามารถมีอิทธิพลขณะที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่บนโลกเท่านั้น... แต่วิญญาณที่ดีได้รับชีวิตนิรันดร์ และบางครั้งพระผู้เป็นเจ้าอนุญาตให้ความคิดของพวกเขาเข้าถึงโลกเพื่อช่วยเหลือประชาชน ⁶⁹

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

---

⁶⁸ Paris Talks, p.179

⁶⁹ Lights of Guidance 1983, no.449

3

การเตรียมตัวในชีวิตนี้เพื่อไปสู่โลกหน้า [Preparation in this life for the next world]

สภาวะการดำรงอยู่ของมนุษย์ที่ถือกำเนิดมาพร้อมกับวิญญาณที่เป็นศักยภาพแฝงอยู่ อาจเปรียบได้กับต้นไม้ กิ่ง ใบและดอกที่เป็นศักยภาพที่แฝงอยู่ในเมล็ด ซึ่งถ้าหากได้รับการเพาะเลี้ยงอย่างดี เมล็ดนั้นจะเติบโตขึ้นมาเป็นต้นไม้ จากนั้นต้นไม้จะออกกิ่ง ใบ ดอกและออกผลในที่สุด เมื่อมาถึงจุดนี้ถือได้ว่าต้นไม้ไม่ได้พัฒนาศักยภาพของตนจนบรรลุถึงความสมบูรณ์และจุดประสงค์ของการดำรงอยู่ของตน :

ยิ่งไปกว่านั้นจงพิจารณาดูก่อนที่จะออกมาเป็นลูก ผลไม้เป็นศักยภาพที่แฝงอยู่ในต้นไม้ อย่างไรก็ตาม หากต้นไม้ ถูกตัดเป็นชิ้นๆ ก็ไม่สามารถตรวจพบเครื่องหมายหรือ ส่วนใดของผลไม้ไม่ว่าจะเล็กเพียงไหน อย่างไรก็ตาม ดังที่เจ้าสังเกตเห็น เมื่อผลไม้งอกออกมา ผลไม้ นั้น สำแดงตนเองด้วยความงามที่วิเศษและความสมบูรณ์ที่ รุ่งโรจน์ ที่จริงแล้วผลไม้บางชนิดจะสุกเต็มที่ก็ต่อเมื่อถูก ตัดจากต้น⁷⁰

พระบาฮาอุลลาห์

สภาวะความเป็นจริงของมนุษย์อาจเปรียบได้กับเมล็ด หากเราหว่านเมล็ด ต้นไม้ที่ยิ่งใหญ่จะปรากฏขึ้นมาจาก เมล็ดนั้น พลังของเมล็ดถูกเปิดเผยอยู่ในต้นไม้ ต้นไม้ แตกกิ่ง ใบ ดอกและออกผล พลังทั้งหมดนี้ถูกซ่อนเร้น

⁷⁰ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.155

เป็นศักยภาพที่อยู่ในเมล็ด โดยพระพรและความอารีของการเพาะปลูก พลังเหล่านี้จึงปรากฏชัด ทำนองเดียวกันพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงปราณี พระผู้สร้างเรา ได้ฝากพลังจำนวนหนึ่งที่เป็นศักยภาพแฝงอยู่ในสภาวะความเป็นจริงของมนุษย์ โดยการอบรมและปรับปรุงสภาพดิน พลังเหล่านี้ที่พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงรักใคร่ฝากไว้ จะปรากฏชัดในสภาวะความเป็นจริงของมนุษย์ ดังเช่น การคลี่ตัวของต้นไม้ออกมาจากภายในเมล็ดที่กำลังงอก

71

พระอับดุลบาฮา

จุดประสงค์ของการมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ของมนุษย์คือการพัฒนาคุณธรรมต่างๆ ในจิตใจของตน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การพัฒนาศักยภาพที่แฝงอยู่ในวิญญาณของตนให้บรรลุถึงความสมบูรณ์ เฉกเช่นต้นไม้ไม่ต้องได้รับแสงจากดวงอาทิตย์ จึงจะเติบโตพัฒนาจนบรรลุถึงความสมบูรณ์ได้ด้วยการออกผล วิญญาณของมนุษย์จำเป็นต้องได้รับแสงธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ส่งผ่านมาทางพระศาสดา จึงจะสามารถออกผลและพัฒนาคุณธรรมต่างๆ ได้เต็มตามศักยภาพของตน การเตรียมตัวไปสู่ภพหน้าคือการพัฒนาคุณธรรมเหล่านี้เอง เพราะคุณธรรมเหล่านี้เท่านั้น หาใช่ชื่อเสียง ลาภยศ เงินทอง คือสิ่งที่จะติดวิญญาณของมนุษย์ไปและมนุษย์จะได้ใช้ ในภพหน้า ซึ่งเปรียบได้กับเด็กกระหวางที่อยู่ในครรภ์มารดา ได้พัฒนาดวงตา หู จมูก แขนขา เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการออกมาอยู่บนโลกนี้ ที่ซึ่งเด็กจะได้ใช้อวัยวะเหล่านี้ :

---

⁷¹ Bahá'í World Faith, p.267

ในตอนเริ่มต้นของชีวิต มนุษย์เป็นตัวอ่อนอยู่ในโลกของครรรค์ ที่นั่นเขาได้รับความสามารถและพรสวรรค์สำหรับสภาวะการดำรงอยู่ของมนุษย์ พลังและความสามารถต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับโลกนี้ประทานมาให้แก่เขาในสภาพที่จำกัดนั้น ในโลกนี้มนุษย์จำเป็นต้องมีดวงตา เขาได้รับสิ่งที่มีศกยภาพจะเป็นดวงตาในครรรค์ เขาจำเป็นต้องมีหู เขาได้รับหูจากที่นั่นเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการดำรงอยู่ใหม่ของตน พลังความสามารถที่จำเป็นสำหรับโลกนี้ได้ประทานให้แก่มนุษย์ในโลกของครรรค์ เพื่อว่าเมื่อเขาเข้ามาสู่อณาจักรแห่งการดำรงอยู่ที่แท้จริง เขาไม่เพียงแต่จะมีพลังความสามารถและการทำงานของอวัยวะต่างๆ ที่จำเป็น แต่ยังพบการจัดการค่าจุนชีวิตไว้รอเขาด้วย

ดังนั้นในโลกนี้มนุษย์ต้องเตรียมตัวสำหรับชีวิตถัดไป สิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องมีในภพของอาณาจักรสวรรค์ต้องได้มาในโลกนี้ ดังเช่นมนุษย์เตรียมตัวในโลกของครรรค์ โดยการได้มาซึ่งพลังต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นท่านเองเดียวกันพลังที่ขาดไม่ได้สำหรับการดำรงอยู่ในสวรรค์ ต้องบรรลุให้ถึงในโลกนี้

มนุษย์จำเป็นต้องมีอะไรในอาณาจักรสวรรค์ซึ่งอยู่เหนือชีวิตและข้อจำกัดของโลกสังขารนี้? ภพถัดไปนั้นเป็นภพแห่งความวิสุทธิและสว่างไสว ดังนั้นจำเป็นที่มนุษย์ควรจะได้อะไรซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้าในโลกนี้ ในภพนั้นจำเป็นจะต้องมีธรรม ความศรัทธา ความมั่นใจ ความรู้และความรักของพระผู้เป็นเจ้า สิ่งเหล่านี้มนุษย์ต้องบรรลุให้ถึงในโลกนี้ เพื่อว่าเมื่อจากโลกนี้ขึ้นไปสู่อณาจักรสวรรค์ มนุษย์จะพบว่าทุกสิ่งที่เป็นสำหรับชีวิตนิรันดร์นั้นมีพร้อมสำหรับเขา

ภพสวรรค์นั้นคือภพแห่งแสงสว่างที่เห็นชัด ดังนั้นมนุษย์จำเป็นต้องได้รับความสว่างในโลกนี้ ภพนั้นคือภพแห่งความรัก ความรักของพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งจำเป็น ภพนั้นคือภพแห่งความสมบูรณ์ มนุษย์ต้องได้มาซึ่งคุณความดีหรือความสมบูรณ์ ภพนั้นได้ชีวิตชีวาโดยลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในโลกนี้เราต้องแสวงหาลมหายใจนั้น ภพนั้นคืออาณาจักรแห่งชีวิตนิรันดร์ ชีวิตนิรันดร์ต้องบรรลุให้ถึงระหว่างการมีชีวิตที่จะอันตรธานไปนี้

มนุษย์จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้โดยวิธีใด? เขาจะได้พรสวรรค์และพลังความสามารถที่ปราณีเหล่านี้ได้อย่างไร? ประการแรกโดยความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ประการที่สองโดยความรักของพระผู้เป็นเจ้า ประการที่สามโดยความศรัทธา ประกาศที่สี่โดยการกระทำที่ส่งเสริมความผาสุกของเพื่อนมนุษย์ ประการที่ห้าโดยการเสียสละตนเอง ประการที่หกโดยการตัดขาดจากโลกนี้ ประการที่เจ็ดโดยความวิสุทธิและมีธรรม นอกเสียจากว่าจะได้มาซึ่งพลังเหล่านี้และบรรลุเงื่อนไขที่จำเป็นเหล่านี้ มนุษย์จะไม่ได้รับชีวิตที่เป็นนิรันดร์แน่นอน แต่ถ้ามนุษย์มีความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ถูกจุดโดยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า เป็นพยานต่อเครื่องหมายที่ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจของอาณาจักรสวรรค์ กลายเป็นเหตุแห่งความรักในหมู่มนุษยชาติ และดำเนินชีวิตในสภาวะแห่งความวิสุทธิและมีธรรมเป็นที่สุด เขาจะบรรลุถึงการเกิดครั้งที่สองแน่นอน จะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีการดำรงอยู่นิรันดร์⁷²

พระอับดุลบาฮา

⁷² The Promulgation of Universal Peace, p.225-6

การเข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทำได้โดย
ความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยการปล่อยวาง โดยความ
วิสุทธิและมีธรรม โดยวาจาสัตย์และความบริสุทธิ์ โดย
ความแน่วแน่และความซื่อสัตย์และการเสียสละตนเอง⁷³

พระอัครทูตปาฮา

สิ่งที่จะพามนุษย์เข้าไปสู่สวรรค์คือคุณธรรมต่างๆ ที่มีอยู่ใน
ตัวเขาดังที่กล่าวมาข้างต้นเช่น ความศรัทธา ความรัก
ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ คุณธรรมเหล่านี้พาวิญญาณ
ดวงนั้นใกล้เข้าไปหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า อย่างไรก็ตามควรเป็นที่
เข้าใจดีด้วยว่า การกระทำที่ดีงามอาจไม่ได้มีคุณธรรมอยู่
เบื้องหลังเสมอไป แต่อาจมาจากแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวแอบ
แฝงอยู่ ดังเช่นที่พระอัครทูตปาฮา ยกเป็นตัวอย่างไว้ว่า :

คุณความดีที่สามของความเป็นมนุษย์คือเจตนาที่ดี
งาม ซึ่งเป็นรากฐานของการทำดีทั้งหมด ผู้แสวงหาสัจ
ธรรมบางคนถือว่าเจตนาอยู่เหนือการกระทำ เพราะ
เจตนาที่ดีงามคือแสงสว่างแท้ และบริสุทธิ์หมดจดไร้
ร่องรอยแม้แต่รอยของความประสงคร้าย การวางอุบาย
และการหลอกลวง ที่นี้คนเราอาจกระทำสิ่งที่ดีเหมือนว่า
ชอบธรรม แต่ความจริงแล้วถูกจูงใจด้วยความเห็นแก่
ประโยชน์ส่วนตัว ตัวอย่างเช่น คนขายเนื้อเลี้ยงแกะและ
ปกป้องความปลอดภัยของแกะ แต่การทำดีนี้ของ
คนขายเนื้อมีแรงจูงใจมาจากความหวังจะได้กำไร และ
ผลสุดท้ายของการดูแลทั้งหมดนี้คือการฆ่าแกะที่นำ
ส่งสาร การกระทำที่ดีงามและชอบธรรมมากมายเพียงไร
ที่ความจริงแล้วถูกจูงใจด้วยความเห็นแก่ประโยชน์

⁷³ Some Answered Questions 2014, chapter 67, para 7

ส่วนตัว! แต่เจตนาที่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เหนืออุปนิสัยใจคอ
ที่บกพร่องดังกล่าว⁷⁴

พระอับดุลบาฮา

ในยุคนาสนาใหม่นี้พระผู้เป็นเจ้าได้ยกมาตรฐานของ
ศีลธรรมให้สูงขึ้น การทำดีที่อาจเป็นที่ยอมรับในยุคสมัยใน
อดีตนั้นอาจไม่เพียงพออีกต่อไปตามมาตรฐานใหม่ ถ้าการ
ทำดีนั้นไม่ได้ทำด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ การที่คนเราทำดีมิได้
หมายความว่า คนนั้นจะได้บุญกุศลหรือได้ขึ้นสวรรค์เสมอ
ไป แต่ขึ้นกับการกระทำดีนั้นทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ
หรือไม่ หรือมีเจตนาที่เห็นแก่ตัวแอบแฝงอยู่ดังเช่นคนชาย
เนื้อที่พระอับดุลบาฮายกตัวอย่าง หรือเป็นการสร้างทำดีให้
คนอื่นเห็น ความรู้สึกนึกคิดทุกอย่างที่อยู่ในใจของคนเรา
เป็นที่ชัดเจนและแจ่มแจ้งสำหรับพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทราบ
การกระทำแต่ละอย่างของทุกคนว่าทำด้วยเจตนาอะไร เวลา
คนเราทำดีให้คนอื่นเห็นและได้รับการชื่นชม ยกย่อง
สรรเสริญ แต่ถ้ามิได้ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยมีความเห็น
แก่ตัวแอบแฝงอยู่ แม้ว่าคนอื่นอาจจะไม่รู้แต่พระผู้เป็นเจ้ารู้
แน่นอน และพระองค์จะไม่ยอมรับการกระทำนั้น ดังที่พระบา
ฮาอุลลาห์ทรงเคี้ยวเช็ญมนุษย์ในคัมภีร์พระวจนะเร็นลับ ซึ่ง
เป็นเสมือนสรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าที่ตรัสต่อวิญญาณของ
มนุษย์ว่า :

*ตุกร บุตรแห่งวิญญาณ! คำแนะนำประการแรกของ
เราคือ จงมีหัวใจที่บริสุทธิ์ เมตตาและผ่องใส เพื่อว่า
อธิปไตยบรมโบราณ ไม่เสื่อมสูญและยังยืนชั่วนิรันดร์จะ
เป็นของเจ้า*

⁷⁴ *Some Answered Questions* 2014, chapter 84, para 6

ดูกร สหายแห่งบัลลังก์ของเรา!...จงใช้ชีวิตของเจ้าที่มีวินเวลาสั้นกว่าชั่วเล่น ด้วยจิตใจที่ไม่แปดเปื้อน หัวใจที่ไม่มัวหมอง ความคิดที่บริสุทธิ์และลักษณะนิสัยที่บริสุทธิ์ เพื่อว่าเจ้าจะได้ร่างกายที่จะเป็นสังฆารนี้ไปด้วยความอิสระและพึงพอใจ แล้วไปยังสวรรค์ลับและอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอนันต์ไปชั่วนิรันดร์

ดูกร บุตรหลานของอดัม! ถ้อยคำที่บริสุทธิ์และการกระทำที่ดีงามบริสุทธิ์ขึ้นไปสู่สภาแห่งความรุ่งโรจน์สวรรค์ จงพยายามเพื่อว่าการกระทำของเจ้าจะถูกชำระให้ปลอดจากธุลีแห่งอดีตและความจอมปลอม และเป็นที่โปรดปราน ณ ราชสำนักแห่งความรุ่งโรจน์ เพราะอีกไม่นาน ณ เบื้องหน้าที่บริสุทธิ์ของพระผู้เป็นที่บูชา บรรดาผู้ตรวจสอบมนุษยชาติจะไม่ยอมรับสิ่งใด นอกจากคุณความดีที่แท้และการกระทำที่บริสุทธิ์ไม่แปดเปื้อน นี่คือดวงตะวันแห่งอัจฉริยภาพและความลึกลับสวรรค์ที่สอง แสงอยู่บนขอบฟ้าแห่งพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ขอพรจงมีแด่ผู้ที่หันไปหา ⁷⁵

พระบาฮาอุลลาห์

ความอัจฉริยานั้นก่อดกร่อนจิตใจและวิญญาณ เป็นอุปสรรคที่จะทำให้เราไปไม่ถึงอาณาจักรสวรรค์ คนเราควรดิ้นรนกับความสำเร็จของผู้อื่นแล้วมองความสำเร็จนั้นเป็นแรงบันดาลใจให้ตัวเราเองเอาเยี่ยงอย่าง แทนที่จะอัจฉริยานอกเรือนเป็นไฟ แล้วอาจถึงกับพยายามหาทางสกัดกั้นหรือบ่อนทำลายความสำเร็จของผู้อื่น :

⁷⁵ The Hidden Words, Arabic no.1, Persian no.44, 69

ดูกร บุตรแห่งพิภพ! แท้จริงแล้วจงรู้ไว้ว่า หัวใจที่ยังมีเศษน้อยที่สุดของความริษยาเหลืออยู่ จะไม่มีวันมาถึงอาณาจักรนิรันดรของเรา ไม่มีวันได้สัมผัสคุณธรรมแห่งความวิสุทธิที่โอบมาจากราชอาณาจักรแห่งความพิสุทธิของเรา

ดูกร คนรับใช้ของเรา! จงชำระความประสงคร้ายออกไปจากหัวใจของเจ้า และด้วยไร้ความริษยา จงเข้ามาในราชสำนักสวรรค์แห่งความวิสุทธิ⁷⁶

พระบาฮาอุลลาห์

สำหรับบางคนที่ไม่มีโอกาสที่จะเตรียมตัวเองในชีวิตนี้เพื่อไปสู่โลกหน้า เช่นเด็กที่ตายก่อนถึงวัยที่จะมีความคิดอ่านหรือตายก่อนคลอด พระอับดุลบาฮากล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า :

ทารกเหล่านี้อาศัยอยู่ภายใต้เงาแห่งการบริหารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเนื่องด้วยพวกเขาไม่ได้กระทำความผิดและไม่เปราะเปื้อนมลทินของโลกของธรรมชาติ พวกเขาจะกลายเป็นผู้สำแดงความอารีสวรรค์ และดวงตาแห่งความเมตตาสวรรค์จะหันมามองพวกเขา⁷⁷

พระอับดุลบาฮา

สำหรับผู้ที่เสียชีวิตเมื่อเยาว์วัยซึ่งอาจเป็นที่เศร้าโศกเสียใจของพ่อแม่เป็นอย่างมาก พระอับดุลบาฮาเคยอธิบายปลอบใจไว้เพื่อมิให้ผู้ที่ยังอยู่ข้างหลังทุกข์โศกมากเกินไป เพราะความทุกข์โศกนั้นจะมีผลกระทบต่อวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วเป็นอย่างมาก :

⁷⁶ *The Hidden Words*, Persian no.6, 42

⁷⁷ *Some Answered Questions* 2014, chapter 66, para 7

ความตายของเยาวชนที่รักยิ่งนั้นและการพรากรจากกันของเขากับเจ้า ได้ก่อความทุกข์ใจและเศร้าโศกเป็นที่สุด เพราะเขาได้บินขึ้นไปสู่รับบนสวรรค์ในวัยที่แข็งแรงที่สุดและยังหนุ่มแน่น แต่เขาได้เป็นอิสระจากที่กำบังที่อาตุรนี้ และได้หันหน้าไปหารังนิรันดรแห่งอาณาจักรสวรรค์ และโดยได้รับการปลดปล่อยจากโลกที่มีมืดและคับแคบ เขาริบไปยังอาณาจักรแห่งแสงสว่างอันวิสุทธิ ซึ่งในนั้นหัวใจของเราได้รับการปลอบโยน

อัจฉริยภาพสวรรค์ที่ไม่อาจหยั่งรู้อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ที่ทรมาณใจดังกล่าว นี่เป็นราวกับว่าคนสวนที่เมตตาย้ายกอไม้สดและอ่อนจากสถานที่อันจำกัดไปยังบริเวณที่โล่งกว้าง การย้ายนี้หาได้เป็นเหตุของการร่วงโรย ลดถอยหรือทำลายกอไม้นั้น ไม่เพียงเท่านั้นในทางตรงกันข้าม กลับจะทำให้กอไม้นั้นเติบโตและเจริญงอกงาม มีความสดและละเอียดอ่อน เขียวและออกผล ความลับที่ซ่อนเร้นนี้เป็นที่ทราบดีสำหรับคนสวน แต่ดวงวิญญาณที่ไม่ตระหนักในความอารินี้ จะคิดไปว่าคนสวนได้ถอนรากกอไม้นั้นด้วยความโกรธและโมโห กระนั้นสำหรับผู้ที่ตระหนัก ความจริงที่ถูกปกปิดนี้เป็นที่เห็นชัดและประกาศิตที่กำหนดไว้ล่วงหน้านี้ถือว่าเป็นความอาริ ดังนั้นอย่าได้โศกหรือซึมเศร้าต่อการขึ้นไปสู่เบื้องบนของวิหคแห่งความซื่อสัตย์นี้ ไม่เพียงเท่านั้น ในทุกสภาพแวดล้อมจงอธิษฐานให้เยาวชนนั้น วิงวอนขอการอภัยและการยกสถานะสำหรับเขา ⁷⁸

พระอับดุลบาฮา

⁷⁸ Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p.199-200

ดูกร เจ้าผู้เป็นหญิงรับใช้ที่รักยิ่งของพระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าการสูญเสียบุตรชายจะทำให้หัวใจสลายจริงๆ และเกินขีดที่คนเราจะทนได้ กระนั้นผู้รู้และเข้าใจจะวางใจว่า บุตรชายนั้นไม่ได้สูญเสียไปแต่ก้าวจากโลกนี้ไปสู่อีกภพหนึ่ง และเธอจะได้พบเขาในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า การกลับมาสมัครสมานกันนั้นจะเป็นนิรันดร์ ขณะที่ในโลกนี้การพรากจากกันนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ และนำมาซึ่งความเศร้าโศกที่รุ่มร้อน

ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าที่เจ้ามีความศรัทธา กำลังหันหน้ามาหาอาณาจักรอนันต์ และเชื่อในการดำรงอยู่ของภพสวรรค์ ดังนั้นอย่าซึมเศร้า อย่าระโหย อย่าถอนหายใจ อย่าคร่ำครวญหรือร่ำไห้ เพราะความวุ่นวายใจและความเศร้าโศกจะส่งผลต่อวิญญาณของเขาลึกลับซึ่งในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

บุตรผู้เป็นที่รักยิ่งนั้นกล่าวต่อเจ้าจากภพที่ซ่อนเร้นว่า : 'ข้าแต่มารดาผู้เมตตา ขอจงขอบคุณการบริหารของพระผู้เป็นเจ้าที่ข้าพเจ้าได้รับการปลดปล่อยจากกรงที่เล็กและมีดมัว และเสมือนวิหคในทุ่งหญ้า ได้เห็นขึ้นไปสู่ภพของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นภพที่กว้างขวาง สว่าง รื่นแรงและน่าอภิรมย์ ข้าแต่มารดา ดังนั้นอย่าคร่ำครวญหรือเศร้าโศก ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นพวกที่สูญเสียไป ไม่ได้หายไปหรือถูกทำลาย ข้าพเจ้าได้สลัดสังขารทิ้งไป และชองของข้าพเจ้าในภพของวิญญาณ การพรากจากกันนี้จะตามมาด้วยการอยู่เคียงข้างกันชั่วนิรันดร์ ท่านจะพบข้าพเจ้าในสวรรค์ของพระผู้เป็นนาย ดำดิ่งอยู่ในมหาสมุทรแห่งแสงสว่าง'⁷⁹

พระอับดุลบาฮา

⁷⁹ Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p.201

เช่นเดียวกันกับศาสนาอื่น การฆ่าตัวตายเป็นข้อห้ามในศาสนาบาไฮ เพราะจะทำให้วิญญาณของผู้นั้นต้องทนทุกข์ในภพของวิญญาณ อย่างไรก็ตามวิญญาณของผู้ที่ฆ่าตัวตายก็ยังมีโอกาสที่จะได้รับการอภัยจากพระผู้เป็นเจ้า :

การฆ่าตัวตายเป็นข้อห้ามในศาสนา พระผู้เป็นเจ้าผู้สร้างชีวิตทั้งปวงเท่านั้น ที่สามารถเอาชีวิตไป และกำจัดชีวิตนั้นในหนทางที่พระองค์ถือว่าดีที่สุด ใครก็ตามที่ฆ่าตัวตายทำให้วิญญาณของตนตกอยู่ในอันตราย และจะทนทุกข์ทางจิตวิญญาณในภพทั้งหลายถัดไป⁸⁰

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

ดูกร เจ้าผู้แสวงหาอาณาจักรสวรรค์! จดหมายของเจ้าได้รับแล้ว เจ้าเขียนเกี่ยวกับความหายนะที่ร้ายแรงที่บังเกิดกับเจ้า นั่นคือการตายของสามีที่นับถือ บรูซผู้มีเกียรตินั้นเจอความกดดันและความบีบคั้นในโลกนี้จนเขาปรารถนาที่สุดที่จะได้รับการปลดปล่อยจากโลกนี้ ดังกล่าวคือที่พำนักที่จะต้องมลายี่นี้ : ซึ่งเป็นคลังแห่งความทุกข์ทรมานและการทนทุกข์ ความเขลาที่ตัวเองที่ผูกมนุษย์ไว้กับที่พำนักนี้ เพราะไม่มีความสบายที่รับประกันให้แก่ดวงวิญญาณได้ในโลกนี้ ตั้งแต่กษัตริย์ลงมาถึงสามัญชนที่ต่ำต้อยที่สุด หากครั้งหนึ่งชีวิตนี้ยื่นถ้วยน้ำที่หวานให้แก่ชายคนหนึ่ง ถ้วยน้ำที่ขมอีกเป็นร้อยจะตามมา ดังกล่าวคือสภาพของโลกนี้ ดังนั้นคนฉลาดจะไม่ยึดติดและไม่วางใจในชีวิตที่เป็นสังขารนี้ แม้กระทั่ง

⁸⁰ Lights of Guidance, second part no.677

บางขณะเขาปรารถนาความตายอย่างกระตือรือร้น เพื่อว่าเขาจะเป็นอิสระจากความทุกข์โศกและการทนทุกข์เหล่านี้ ดังนั้นเป็นที่เห็นว่าภายใต้แรงกดดันสุดขีดของความปวดร้าว บางคนได้ฆ่าตัวตาย

สำหรับสามีของเจ้า จงวางใจ เขาจะดำรงอยู่ในมหาสมุทรแห่งการยกโทษและการอภัย และจะกลายเป็นผู้รับความอารีและความโปรดปราน จงพยายามเต็มที่ที่จะให้การฝึกฝนแบบบาไฮแก่ลูกของเขา เพื่อว่าเมื่อลูกบรรลุวุฒิภาวะ เขาจะมีความปรานี สว่างและมีธรรม⁸¹

พระอับดุลบาฮา

---

⁸¹ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p.200

4

คนบนโลกนี้ช่วยเหลือวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ได้อย่างไร

[How can people in this world help
the souls of the departed?]

ตามที่กล่าวมาแล้วว่าวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปสู่โลกหน้าหรือภพของวิญญาณ สามารถส่งอิทธิพลและความคิดมาช่วยเหลือคนที่อยู่บนโลกนี้ ในทางกลับกันผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ก็ช่วยเหลือวิญญาณของผู้ที่อยู่ในภพของวิญญาณได้ เพราะโลกนี้และโลกหน้ามิได้แยกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่มีการเชื่อมโยงกันอยู่ ภายหลังจากความตายและแยกจากร่างกายมิได้หมายความว่า วิญญาณของแต่ละคนหมดสิ้นโอกาสที่จะพัฒนาหรือก้าวหน้าต่อไป แต่ขึ้นอยู่กับว่าในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้คนนั้นได้พัฒนาจิตใจและคุณธรรมของตนเองไปถึงระดับไหน ซึ่งวิญญาณของเขาก็จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ในโลกหน้าที่จุดนั้น และจะก้าวหน้าต่อไปใกล้เข้าหาพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ จนกลับไปหาพระองค์ในที่สุด ผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์และมีคุณธรรมจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่ในโลกหน้า ณ จุดเริ่มต้นที่อยู่ใกล้กับพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าผู้ที่จิตใจไม่บริสุทธิ์และไม่มีคุณธรรม *“ขณะที่พวกที่มีชีวิตอยู่ในความหลงผิดจะถูกครอบงำด้วยความกลัวและสิ้นไหว และเปี่ยมด้วยอกสั่นขวัญหนีอย่างไม่มีสิ่งใดเกิน”* และต้องได้รับการลงโทษหรือการอภัยสำหรับบาปที่ตนกระทำเสียก่อน จึงจะได้ก้าวหน้าใกล้เข้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า :

*ในเรื่องวิญญาณของมนุษย์ภายหลังจากความตาย
วิญญาณจะคงอยู่ในระดับของความบริสุทธิ์ที่ตนได้
พัฒนามาถึงระหว่างการใช้ชีวิตในร่างกาย และหลังจากที่*

เป็นอิสระจากร่างกาย วิญญาณจะดิ่งลงไปในมหาสมุทรแห่งความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ตั้งแต่วินาทีที่วิญญาณจากร่างกายและไปถึงภพสวรรค์ วิวัฒนาการของวิญญาณจะเป็นวิวัฒนาการทางจิต และวิวัฒนาการนั้นคือ : การใกล้เข้าหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ในสรรพโลกทางกายภาพมีวิวัฒนาการจากระดับหนึ่งของความสมบูรณ์ไปสู่อีกระดับหนึ่ง แร่ธาตุผ่านไปสู่พืชผักพร้อมกับความสมบูรณ์ของตน พืชผักผ่านไปสู่โลกของสัตว์พร้อมกับความสมบูรณ์ของตน และต่อไปสู่โลกของมนุษย์...

วิญญาณมิได้มีวิวัฒนาการจากระดับหนึ่งขึ้นไปสู่ออีกระดับหนึ่งตามกฎ แต่มีวิวัฒนาการใกล้เข้าไปหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเท่านั้น โดยความปรานีและความอารีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า⁸²

พระอับดุลบาฮา

เกี่ยวกับคำถามของคุณที่ว่า วิญญาณสามารถรับความรู้เกี่ยวกับสวรรค์หรือไม่ในภพถัดไป ความรู้ดังกล่าวเป็นไปได้แน่นอน และเป็นเพียงเครื่องหมายหนึ่งของความปรานีที่รักใคร่ของพระผู้ทรงมหิตานุภาพ โดยการอธิษฐานเราสามารถช่วยวิญญาณทุกดวงให้บรรลุถึงสถานะที่สูงส่งนี้ที่ละน้อย แม้ว่าวิญญาณนั้นจะไปในไม่ถึงในโลกนี้ ความก้าวหน้าของวิญญาณมิได้สิ้นสุดลงที่ความตาย แต่เริ่มต้นตามเส้นทางใหม่ พระบาฮาอูลลาห์สอนว่า ศักยภาพที่ยิ่งใหญ่และกว้างไกลรอคอยวิญญาณอยู่ในอีภพหนึ่ง ความก้าวหน้าของ

⁸² Paris Talks, p.66

วิญญาณในอาณาจักรนั้นไม่มีสิ้นสุด และระหว่างที่อยู่บนโลกนี้ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถนึกภาพของอาณาภาพและขอบเขตของความกว้างหน้าของวิญญาณนั้นได้ทั้งหมด ⁸³

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่สามารถช่วยเหลือวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปได้ โดยการสวดวิงวอนขอการอภัยและไถ่บาป ทำการกุศลและสิ่งดีงามในนามของผู้นั้น เพื่อให้วิญญาณนั้นได้ก้าวหน้าต่อไปในภพของพระผู้เป็นเจ้า แต่ก็เช่นเดียวกันการวิงวอนและอธิษฐานนั้นจะมีผลต่อวิญญาณที่ล่วงลับไปแล้วมากกว่า ถ้าผู้สวดเป็นผู้มีบุญและมีคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพระศาสดาสวดอธิษฐานให้แก่เขา เมื่อถูกถามว่าเป็นไปได้หรือไม่โดยความศรัทธาและความรัก ที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนาบาไฮแก่ผู้ที่ล่วงลับไปที่ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับศาสนานี้ พระอับดุลบาฮาทรงตอบว่า :

เป็นไปได้แน่นอน! เนื่องด้วยการอธิษฐานอย่างจริงใจ มีผลเสมอ และมีอิทธิพลอย่างยิ่งในอีกภพหนึ่ง เราไม่เคยถูกตัดขาดจากบรรดาผู้ที่อยู่ในภพหน้า อิทธิพลที่แท้จริงมิได้อยู่ในโลกนี้แต่อยู่ในโลกหน้า ⁸⁴

พระอับดุลบาฮา

ความก้าวหน้าของวิญญาณของมนุษย์ในภพของพระผู้เป็นเจ้า หลังจากที่มีความเชื่อมโยงของวิญญาณกับร่างกายถูกตัดขาด เป็นไปโดยกรุณาธิคุณและความ

⁸³ Lights of Guidance 1983, no.447

⁸⁴ Bahá'u'lláh and the New Era, p.194

อารีของพระผู้เป็นนายล้วนๆ หรือไม่ก็โดยการวิงวอน และการอธิษฐานของวิญญาณอื่นๆ หรือไม่ก็โดยการ บริจาคอย่างมีนัยสำคัญและการกุศลกิจที่กระทำในนาม ของวิญญาณนั้น ⁸⁵

พระอับดุลบาฮา

หากชายที่มั่งคั่งคนหนึ่งเลือกที่จะยกความมั่งคั่งส่วน หนึ่งของตนให้แก่คนยากไร้และขัดสนเมื่อตนสิ้นชีวิต การกระทำนี้อาจนำมาซึ่งการยกโทษและการอภัยของ พระผู้เป็นเจ้า และยังผลให้เขาก้าวหน้าในอาณาจักร ของพระผู้ทรงปราณี

ท่านเองเดียวกันบิดาและมารดาทนความเหนื่อยยาก และความลำบากอย่างใหญ่หลวงที่สุดเพื่อลูก และที่มัก เกิดขึ้นคือเมื่อถึงเวลาที่ลูกมีอายุที่บรรลุดมภาวะ บิดา มารดารีบไปสู่โลกหน้าแล้ว หาได้ยากที่บิดาและมารดา ในโลกนี้จะได้รางวัลของความเจ็บปวดและความยุ่งยากที่ ตนทนเพื่อลูก ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนความเจ็บปวด และความยุ่งยากนี้ ลูกต้องบริจาคเพื่อการกุศลและ กระทำสิ่งดีงามในนามของบิดามารดา และต้องวิงวอน ขอการยกโทษและการอภัยให้แก่วิญญาณของบิดา มารดา ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนความรักและความ เมตตาของบิดา เจ้าควรให้ท่านคนจนในนามของบิดา และอธิษฐานอย่างสุดจิตสุดใจด้วยความต่ำต้อยเป็นที่สุด เพื่อขอการยกโทษและการอภัย และแสวงหาความปราณี ที่ไม่มีขีดจำกัดของพระองค์

นี่ถึงกับเป็นไปได้สำหรับผู้ที่ตายในบาปและความไม่ เชื่อศาสนาที่จะถูกเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ กลายเป็น

⁸⁵ Some Answered Questions 2014, chapter 66, para 6

จุดหมายของการอภัยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นี่เป็นไปโดย
กรุณาธิคุณของพระองค์ มิใช่โดยความยุติธรรมของ
พระองค์ เพราะกรุณาธิคุณให้แม้ไม่ควรจะได้ แต่ความ
ยุติธรรมคือการให้สิ่งที่ควรจะได้ เนื่องด้วยเรามีพลังที่จะ
อธิษฐานเพื่อวิญญาณเหล่านั้นที่นี่ เช่นกันเราจะมีพลัง
เดียวกันในโลกหน้า ซึ่งเป็นภพของอาณาจักรของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ มนุษย์ทั้งหมดในโลกนั้นไม่ใช่ผู้ที่พระผู้เป็น
เจ้าสร้างหรือ? ดังนั้นในโลกนั้นพวกเขาต้องสามารถ
ก้าวหน้าได้เช่นกัน และดังเช่นที่พวกเขาสามารถ
แสวงหาความสว่างที่นี่โดยการอธิษฐานและวิงวอน
เช่นกันที่นั่นพวกเขาสามารถอ้อนวอนขอการอภัยและ
แสวงหาความสว่างโดยการอธิษฐานและวิงวอน ดังนี้
เนื่องด้วยดวงจิตทั้งหลายสามารถก้าวหน้าในโลกนี้โดย
การอ้อนวอนและวิงวอนของตน หรือโดยการอธิษฐาน
ของดวงจิตที่บริสุทธิ์ทั้งหลาย เช่นกันภายหลังความตาย
พวกเขาสามารถก้าวหน้าโดยการอธิษฐานและวิงวอน
ของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขากลายเป็น
จุดหมายของการวิงวอนของพระศาสดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย

86

พระอับดุลบาฮา

---

⁸⁶ Some Answered Questions 2014, chapter 62, para 5-7

5

สวรรค์และนรก [Heaven and hell]

สวรรค์และนรกมิใช่สถานที่ แต่เป็นสภาวะของวิญญาณที่มนุษย์ประสบได้ทั้งในโลกนี้ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และในโลกหน้าภายหลังความตาย สวรรค์ในภพของวิญญาณคือการได้กลับไปอยู่ร่วมกับพระผู้เป็นเจ้า โดยแรงดึงดูดของพลังแห่งความรักที่ดึงดูดวิญญาณนั้นเข้าหาพระองค์ และได้มีชีวิตนิรันดร์ ส่วนในโลกนี้มนุษย์ขึ้นถึงสวรรค์ได้โดยการยอมรับพระศาสนาในยุคศาสนาที่ตนมีชีวิตอยู่ ได้รับแสงสว่างแห่งความศรัทธาในพระองค์ เชื่อฟังและปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ด้วยความรัก ซึ่งจะช่วยให้เขาบรรลุถึงคุณธรรมต่างๆ ที่วิญญาณของตนจะได้ใช้ในภพหน้า เช่น การปล่อยวาง วาจาสัตย์ ความบริสุทธิ์ใจ ความซื่อสัตย์ ส่วนนรกก็คือสภาวะที่ตรงกันข้าม และในโลกนี้มนุษย์ตกนรกเมื่อตนถูกปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้า หมกมุ่นในตัณหา ติดอยู่ในราคะและกามารมณ์ที่ผิดศีล เป็นโทษของธรรมชาติ ผ่ายตำ มีอุปนิสัยใจคอที่มีดমনเช่น ความจอมปลอม การกตัญญู ความโหดร้าย ยึดติดอยู่กับแต่กิจการทางโลก และเอาแต่นึกคิดสิ่งชั่วร้ายต่างๆ :

ดูกร บุตรแห่งชีวิต! สวรรค์ของเจ้าคือความรักของเรา พیمانของเจ้าคือการกลับมาอยู่ร่วมกับเรา จงเข้ามาและอย่าชักช้า นี่คือน้ำที่ถูกลีขิตไว้สำหรับเจ้าในอาณาจักรเบื้องบนและอธิปไตยที่สูงส่งของเรา ⁸⁷

พระบาฮาอุลลาห์

---

⁸⁷ *The Hidden Words*, Arabic no.6

จงรู้ความจริงไว้ว่า หากวิญญาณของมนุษย์เดินในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า วางใจได้ว่าวิญญาณนั้นจะกลับไปและถูกรวมไว้กับความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน! วิญญาณนั้นจะบรรลุถึงสถานะที่ไม่มีปากกาใดวาดให้เห็นหรือลึนใดพรรณนาได้⁸⁸

พระบาฮาอุลลาห์

สำหรับบรรดาผู้ที่ได้ลิ้มผลไม่ของการดำรงชีวิตของมนุษย์บนโลกนี้ นั่นคือการยอมรับพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว... ชีวิตของพวกเขาหลังจากนี้เป็นสิ่งที่เราไม่สามารถพรรณนา ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้งปวง⁸⁹

พระบาฮาอุลลาห์

สวรรค์คือสิ่งที่มีอยู่จริงและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเวลานี้ในโลกนี้สวรรค์บังเกิดขึ้นจริงโดยความรักและความยินดีของเรา ใครก็ตามที่บรรลุถึงสวรรค์นี้ พระผู้เป็นเจ้าจะช่วยเหลือเขาในโลกเบื้องล่างนี้ และภายหลังความตายพระองค์จะช่วยให้เขาสามารถเข้าไปในสวรรค์ที่มีความไพศาลเท่ากับฟ้าและดิน ในสวรรค์นั้นหญิงรับใช้แห่งความรุ่งโรจน์และความวิสุทธิ จะคอยปรนนิบัติเขาในเวลากลางวันและกลางคืน ขณะที่ดวงตะวันแห่งความงามอันไม่มีเลือนของพระผู้เป็นนายของเขา จะ

⁸⁸ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.161

⁸⁹ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.345

สาตราคมมีมายังเขาทุกเวลา และเขาจะส่องแสงอย่างเจิด
จ้าจนไม่มีใครจ้องมองเขาได้⁹⁰

พระบาฮาอุลลาห์

ที่ถูกสร้างขึ้นมาไม่มีสิ่งใดบรรลุถึงสวรรค์ของตน
นอกจากว่าสิ่งนั้นจะปรากฏด้วยความสมบูรณ์ระดับ
สูงสุดตามที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น ผลึกนี้คือสวรรค์
ของหินที่ประกอบกันเป็นสสารของผลึก ทำนองเดียวกัน
มีชั้นต่างๆ ในสวรรค์ของผลึกเอง..ตราบใดที่ยังเป็นหิน
หินนั้นไม่มีค่า แต่ถ้าหินบรรลุถึงความเป็นเลิศของ
ทับทิม ซึ่งเป็นศัณ्ฑภาพที่แฝงอยู่ในหิน หนึ่งการรตนั้นจะ
มีค่ามากเพียงไร? ทำนองเดียวกันจงพิจารณาดูทุกสิ่ง
ที่ถูกสร้างขึ้นมา

อย่างไรก็ตามสถานะสูงสุดของมนุษย์บรรลุถึงได้โดย
ความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของในทฤษฎีศาสนา และโดย
การยอมรับสิ่งที่พระองค์เปิดเผย⁹¹

พระบ๊อบ

ในการประเมินของบรรดาผู้ที่เชื่อในเอกภาพของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ ไม่มีสวรรค์ใดสูงส่งกว่าการเชื่อฟังบทบัญญัติ
ของพระผู้เป็นเจ้าของ และในสายตาของบรรดาผู้ที่รู้จักพระ
ผู้เป็นเจ้าของและเครื่องหมายของพระองค์ ไม่มีไฟใด
ร้อนแรงกว่าการละเมิดกฎของพระองค์ และกดขี่บุคคล
หนึ่งแม้เพียงเท่าเมล็ดมัสตาด ความจริงแล้วในวันแห่ง
การฟื้นคืนชีพ พระผู้เป็นเจ้าของจะพิพากษามวลมนุษย์

⁹⁰ Tablets of Bahá'u'lláh, p.189

⁹¹ Selections from the Writings of the Báb, p.88-9

และแท้จริงแล้วเราทุกคนอ่อนวอนขอกรุณาธิคุณของ
พระองค์⁹²

พระบ็อบ

รางวัลและการลงโทษได้รับการกล่าวไว้ว่ามีสองชนิด :
หนึ่งคือรางวัลและการลงโทษการดำรงอยู่ อีกชนิดคือ
รางวัลและการลงโทษสุดท้าย สวรรค์และนรกของการ
ดำรงอยู่พบได้ในทุกภพของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าในโลกนี้
หรือในอาณาจักรสวรรค์ทั้งหลายของวิญญาณ และการ
ได้รางวัลเหล่านี้คือการบรรลุถึงชีวิตนิรันดร์ นั่นเองที่
ทำไมพระคริสต์กล่าวไว้ว่า : จงกระทำในลักษณะที่เจ้าจะ
ได้พบชีวิตนิรันดร์ ได้เกิดจากน้ำและวิญญาณ และตั้งนี้
ได้เข้าไปในอาณาจักรสวรรค์

รางวัลของการดำรงอยู่อยู่ที่คุณความดีและความ
สมบูรณ์ที่ระดับสภาวะความเป็นจริงของมนุษย์
ตัวอย่างเช่นมนุษย์จมมิดอยู่ในความมืดแล้วกลับเรื่องรอง
มนุษย์โง่เขลาแล้วกลับมีความรู้ มนุษย์ไม่เอาใจใส่แล้ว
กลับตระหนักรู้ มนุษย์หลับแล้วตื่นขึ้น มนุษย์ตายแล้วฟื้น
คืนมามีชีวิต มนุษย์ตาบอดแล้วเริ่มมองเห็น มนุษย์หู
หนวกแล้วเริ่มได้ยิน มนุษย์ไร้ทางโลกแล้วหันมาไร้ทาง
ธรรม มนุษย์คิดแต่วัตถุแล้วหันมาคิดถึงจิตวิญญาณ
โดยรางวัลเหล่านี้มนุษย์ได้เกิดใหม่ทางจิตวิญญาณและ
กลายเป็นผู้สำแดงวามะในกอสเปวท์ที่กล่าวว่าอัครสาวก
“ไม่ได้เกิดจากเลือดหรือเนื้อหนังหรือเจตนาของมนุษย์
แต่เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า” กล่าวคือ พวกเขาถูก
ปลดปล่อยจากลักษณะเฉพาะและคุณลักษณะของสัตว์ที่
อยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ และได้มาซึ่งคุณลักษณะ

⁹² Selections from the Writings of the Báb, p.79

สวรรค์ซึ่งเป็นภรรณาธิคุณที่หลังมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นี้คือความหมายที่แท้จริงของการเกิดอีกครั้ง สำหรับดวงจิตดังกล่าวไม่มีการทรมานใดที่สาหัสกว่าการถูกมานปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และไม่มีการลงโทษใดที่เลวร้ายกว่าลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตัว คุณลักษณะที่ชั่วร้ายอุปนิสัยใจคอที่ต่ำ คุณลักษณะที่มีดমন การหมกมุ่นในตัณหา เมื่อดวงจิตเหล่านี้ได้รับการปลดปล่อยจากความสามาถที่มีดমনเหล่านี้โดยแสงสว่างแห่งความศรัทธาเมื่อพวกเขาได้รับความสว่างโดยรังสีของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม และได้รับการประสาทด้วยคุณความดีทุกอย่างของมนุษย์ พวกเขาับสิ่งนี้ว่าเป็นรางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและถือว่าเป็นสวรรค์ที่แท้จริง ทำนองเดียวกันพวกเขาถือว่าการลงโทษทางจิตวิญญาณ กล่าวคือการทรมานและการลงโทษการดำรงอยู่ อยู่ที่การยอมอยู่ภายใต้โลกของธรรมชาติ การถูกมานปิดกั้นจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ความเขลาและความไม่รู้ การครุ่นคิดอยากได้ของคนอื่น การหมกมุ่นในพฤติกรรมเลวทรามแบบดิรัจฉาน การมีคุณลักษณะที่ชั่วร้ายสอให้ให้เห็นเช่นความจอมปลอม การใช้อำนาจบาตรใหญ่ การยึดติดกับสิ่งต่างๆ ทางโลก และจมอยู่ในความเพ้อฝันอันชั่วร้ายทั้งหมดนี้พวกเขาับว่าเป็นการทรมานและการลงโทษที่ร้ายแรงที่สุด

รางวัลสุดท้ายของอีกโลกหนึ่งซึ่งเป็นชีวิตนิรันดร์ ถูกบันทึกไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์สวรรค์ทั้งหมด นั่นคือความสมบูรณ์ของสวรรค์ ความอารีอนันต์และความเบิกบานนิรันดร์ รางวัลสุดท้ายคือของขวัญและความสมบูรณ์ที่มนุษย์บรรลุถึงในอาณาจักรวิญญาณเมื่อจากโลกนี้ขึ้นไปเบื้องบน ขณะที่รางวัลของการดำรงอยู่คือ

ความสมบูรณ์ที่แท้จริงและเรื่องรองที่บรรลุดังขณะที่ยังอาศัยอยู่ในโลกนี้ ซึ่งเป็นเหตุแห่งชีวิตนิรันดร์ เพราะรางวัลของการดำรงอยู่คือความก้าวหน้าของการดำรงอยู่เอง และอุปมาได้กับมนุษย์ที่ผ่านจากระยะของตัวอ่อนในครรภ์ไปสู่ระยะของวุฒิภาวะ และกลายเป็นรูปกายของวณะ "ขอความศกดิ์สิทธิ์จึงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้สร้างที่ล้ำเลิศที่สุด" รางวัลสุดท้ายคือรางวัลและพรทางจิตวิญญาณเช่นของขวัญอเนกอนันต์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ประทานให้หลังจากการขึ้นไปสู่สวรรค์ของวิญญาณ การบรรลุดังความปรารถนาของหัวใจ การกลับมาอยู่ร่วมกันกับพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรนิรันดร์ ทำนองคล้ายกันโทษทัณฑ์และการลงโทษสุดท้ายคือการไม่ได้รับรางวัลพิเศษและพรที่ไม่พลาดของพระผู้เป็นเจ้า และจมลงไปในระดับขั้นต่ำสุดของการดำรงอยู่ และใครก็ตามที่ไม่ได้รับกรุณาธิคุณเหล่านี้ ถึงแม้ว่ายังดำรงอยู่ต่อไปหลังจากความตาย ก็ได้รับการนับว่าตายในสายตาของประชาชนแห่งสวรรค์⁹³

พระอับดุลบาฮา

---

⁹³ *Some Answered Questions* 2014, chapter 60, para 2-4

6

มนุษย์หนีเวรกรรมไม่พ้น [Man can't escape Karma]

เมื่อจากโลกนี้ไป เจ้าจะค้นพบสิ่งที่เราได้เปิดเผยต่อเจ้า และจะพบว่าการกระทำทั้งหมดของเจ้าถูกบันทึกไว้ในบัญชีที่จดผลงานของทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลก ไม่ว่าผลงานนั้นจะยิ่งใหญ่กว่าหรือน้อยกว่าน้ำหนักของอะตอมหนึ่ง⁹⁴

พระบาฮาอุลลาห์

จงตรวจสอบตัวเจ้าเองแต่ละวันก่อนที่เจ้าจะถูกเรียกไปคิดบัญชี เพราะความตายจะมาถึงเจ้าโดยไม่บอกล่วงหน้า และเจ้าจะถูกเรียกไปให้เหตุผลสำหรับการกระทำต่างๆ ของเจ้า⁹⁵

พระบาฮาอุลลาห์

ตามที่พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้ข้างบนนี้ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ทุกคนถูกบันทึกไว้หมดโดยพระผู้เป็นเจ้า และจะถูกนำมาคิดบัญชีในภพของวิญญาณ ดังนั้นกรรมทุกอย่างที่เรากระทำในโลกนี้จะส่งผลกับวิญญาณหรือการดำรงอยู่ของเราในภพหน้าอย่างหนีไม่พ้น หากมนุษย์ทำบาปเช่นไปฆ่าคนตายและต่อมาเขาถูกจับนำตัวขึ้นศาล แล้วได้รับโทษประหารชีวิต พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความยุติธรรมจะไม่ลงโทษเขาซ้ำสองในภพหน้าเมื่อเขาจากโลกนี้ไป พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ดังนี้ :

⁹⁴ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p.226

⁹⁵ *The Hidden Words*, Arabic no.31

ในเรื่องคำถามเกี่ยวกับดวงวิญญาณของฆาตกรและการลงโทษฆาตกรจะเป็นอย่างไร คำตอบที่ให้ไว้คือ ฆาตกรต้องชดใช้อาชญากรรมที่ตนก่อ : นั่นคือถ้าเขาถูกประหารชีวิต ความตายนั้นจะเป็นการไถ่โทษอาชญากรรมของเขา และหลังจากที่ตายไป ด้วยความยุติธรรมของพระเจ้า พระองค์จะไม่ลงโทษเขาอีกเป็นครั้งที่สอง เพราะความยุติธรรมสวรรค์ไม่อนุญาตสิ่งนี้⁹⁶

พระอับดุลบาฮา

ในทางกลับกันหากมนุษย์ทำความดีแต่ไม่มีใครเห็นหรือไม่ได้รับรางวัลในโลกนี้ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงความยุติธรรมจะให้รางวัลตอบแทนความดีของเขาอย่างแน่นอนเช่นกันในภพของวิญญาณเป็นการชดเชย :

ดูกร คนรับใช้ทั้งหลายของเรา! อย่าได้ทุกข์โศกหากในวันเวลาเหล่านี้บนโลกนี้ สิ่งต่างๆ ที่ขัดกับความปรารถนาของเจ้าถูกลีขิตไว้และสำแดงโดยพระผู้เป็นเจ้า เพราะวางใจได้ว่าวันเวลาแห่งความสำราญใจและปิติในธรรมรอคอยเจ้าอยู่ ภพทั้งหลายที่วิสุทธิและรุ่งโรจน์ด้วยธรรมจะถูกเปิดออกมาต่อดวงตาของเจ้า เจ้าถูกลีขิตโดยพระองค์ในภพนี้และภพหลังจากนี้ให้ได้รับประโยชน์มีส่วนในความเบิกบาน และได้ส่วนแบ่งของกรุณาธิคุณที่ล้ำจนในภพเหล่านี้ เจ้าจะบรรลุถึงทุกสิ่งนี้อย่างไม่ต้องสงสัย⁹⁷

พระบาฮาอุลลาห์

⁹⁶ Lights of Guidance 1983, no.455

⁹⁷ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.329

มนุษย์อาจหนีอาญาแผ่นดินได้หากกระบวนการยุติธรรมอ่อนแอ หรือไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะยืนยันความผิดหรือยืนยันเจตนาในการกระทำผิด เพื่อให้ครอบครัวประกอบของความผิดทางอาญา แต่มนุษย์ไม่สามารถหนีอาญาสวรรค์ได้ เพราะพระผู้เป็นเจ้ารู้เห็นทุกสิ่งที่เขาทำ และมองเห็นความรู้สึกนึกคิดของเขาด้วยว่าเขาทำสิ่งที่ผิดนั้นด้วยเจตนาหรือไม่เจตนา ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าสามารถพิพากษาได้อย่างยุติธรรมโดยไม่ต้องอาศัยใครให้มาป้อนพยานหลักฐานให้เหมือนกับที่ป้อนให้ศาล มนุษย์จึงไม่มีทางหนีพ้นอาญาสวรรค์ หรือการทำชั่วที่ไม่มีบทลงโทษบัญญัติไว้ในกฎหมาย เช่นการใส่ร้ายผู้อื่น ก็ต้องถูกพระผู้เป็นเจ้าลงโทษเช่นกัน พระผู้เป็นเจ้าอาจเตรียมการลงโทษไว้สำหรับผู้ทำกรรมชั่วในภพหน้า หรืออาจให้เขาชดใช้กรรมนั้นในโลกนี้เลย เช่นหากเราฉ้อโกงเงินคนอื่น คอร์ปชั่น ประกอบอาชีพผิดกฎหมายหรือหากินกับความเดือดร้อนของผู้อื่นเช่นขายยาเสพติด เงินที่ได้มาโดยวิธีเหล่านี้เป็นเงินบาป และเงินบาปที่ได้มานี้จะหลุดมือจากเราไปหรือทำให้เราเดือดร้อนในภายหลัง ซึ่งอาจเกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ที่เราคาดไม่ถึงแล้วแต่พระผู้เป็นเจ้าจะเลือกวิธีลงโทษเรา เช่นเราอาจถูกลูกหลานนำเงินนั้นไปลงทุนจนหมดโดยการพนันหรือโดยวิธีอื่นๆ อาจถูกคนอื่นมาโกงไปอีกทอด เงินก้อนนั้นอาจเป็นสาเหตุให้คนในครอบครัวต้องมาทะเลาะกัน หรือหากเรานำเงินบาปนั้นไปลงทุนอย่างอื่น ก็อาจขาดทุนจนหมดตัว หรือถ้าเราใช้เงินบาปนั้นซื้อบ้าน บ้านนั้นอาจถูกไฟไหม้หรือน้ำท่วมจนไม่เหลือค่า หรือเราอาจล้มป่วยจนสุขภาพทรุดโทรมไม่สามารถเสวยสุขด้วยเงินนั้นได้ หรืออาจถึงกับเสียชีวิต พระบาฮาอูลลาห์กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า :

ตั้งที่เจ้าสังเกตเห็น ความมั่งคั่งเป็นอันมากของ
ประชาชนสูญเสียไป เนื่องด้วยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงดลให้
คนแปลกหน้าหรือทายาท...มาเอาทรัพย์สมบัติของพวกเขา
เขาไป⁹⁸

พระบาฮาอุลลาห์

บางคนที่ไม่อยากเชื่ออาจตั้งคำถามว่า พระผู้เป็นเจ้าของ
บ้านที่การกระทำของมนุษย์บนโลกทุกคนเป็นพันๆ ล้านคน
ได้อย่างไร เพราะแต่ละคนก็ทำอะไรไว้มากมายในระหว่างที่
ตนมีชีวิตอยู่หลายสิบปีทั้งดีทั้งเลว ชมคนอื่นในเวลาหนึ่งและ
ใส่ร้ายคนอื่นในอีกเวลาหนึ่ง ช่วยคนอื่นในเวลาหนึ่งและ
หลอกลวงคนอื่นในอีกเวลาหนึ่ง ระบบการเก็บข้อมูลและการ
ประมวลบาปบุญของพระผู้เป็นเจ้าของ เพื่อนำมาคิดบัญชีและ
คำนวณการลงโทษหรือให้รางวัลมนุษย์สำหรับกรรมดีกรรม
ชั่วทุกอย่าง คงจะต้องซับซ้อนยิ่งกว่าระบบคอมพิวเตอร์ที่
ซับซ้อนที่สุดที่มนุษย์สามารถคิดขึ้นมาได้ ความจริงก็คือ
โลกนี้เป็นเพียงเงาและความคล้ายคลึงของภพวิญญาณ สิ่งที่มี
และดำรงอยู่ในโลกนี้ก็มิได้อยู่คล้ายกันใภพหน้าแต่อยู่ในอีก
มิติหนึ่ง ในเมื่อเรามีระบบคอมพิวเตอร์ในโลกนี้ ในภพของ
วิญญาณก็ย่อมมีระบบคอมพิวเตอร์เช่นกันแต่คงซับซ้อนกว่า
มาก พระอับดุลบาฮาทรงกล่าวไว้ว่า :

จงรู้ไว้ว่าอาณาจักรสวรรค์คือภพที่แท้จริง และ
สถานที่เบื้องสูงนี้เป็นเพียงเงาที่ยื่นออกมาจาก
อาณาจักรสวรรค์ เงามิมีชีวิตของตนเอง การดำรงอยู่
ของเงาเป็นเพียงจินตนาการ ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้น

⁹⁸ Huqúqu'lláh, compilation 2007 no.17

เงาเป็นเพียงภาพที่สะท้อนอยู่ในน้ำและดูเหมือนเป็นภาพ
จริงต่อดวงตา⁹⁹

พระอับดุลบาฮา

---

⁹⁹ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p.178

7

การกลับชาติมาเกิด [Reincarnation]

ตามที่อธิบายมาตั้งแต่ต้น วิญญาณของมนุษย์กำเนิดขึ้นเมื่ออสุจิของผู้ชายผสมกับไข่ของผู้หญิง วิญญาณจึงถือกำเนิดในโลกนี้เป็นภพแรก ไม่เคยดำรงอยู่ในชาติปางไหนมาก่อนตามความเชื่อของบางคน การก่อกรรมดีกรรมชั่วของมนุษย์จึงเริ่มต้นในโลกนี้เป็นภพแรก ชีวิตบนโลกนี้คือประสบการณ์แรกในพัฒนาการของวิญญาณ :

เป็นที่ชัดเจนจากคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์เกี่ยวกับธรรมชาติของวิญญาณและชีวิตหลังความตายที่ตีพิมพ์ไว้ใน *Gleanings from the Writings of Bahá'u'llah* ว่า จุดยืนของบาฮาอีเกี่ยวกับเรื่องนี้เข้ากันไม่ได้เลยกับทฤษฎีของการกลับชาติมาเกิด.. ไม่มีการเปิดเผยพระธรรมจากพระผู้เป็นเจ้าครั้งใดเคยสอนการกลับชาติมาเกิด นี่เป็นความคิดที่มนุษย์ปั้นแต่งขึ้นมา วิญญาณของมนุษย์ถือกำเนิดตอนตั้งครรรภ์...มนุษย์มิได้ดำรงอยู่ก่อนในรูปแบบใดก่อนจะมาสู่โลกนี้¹⁰⁰

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

พระองค์(พระบาฮาอุลลาห์) กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า หากเรามีสายตาที่มองเห็นอีกภพหนึ่ง และมีปัญหาที่เข้าใจความรุ่งโรจน์ของภพนั้น เราจะไม่อยากอยู่ที่นี้ต่อไปอีกเลยแม้ชั่วขณะ มนุษย์ถูกพระผู้เป็นเจ้าลิขิตให้ผ่านพัฒนาการทางจิตวิญญาณที่ดำเนินไปตลอด

¹⁰⁰ *Lights of Guidance* 1983, no.1128

นิรันดรกาล ชีวิตของมนุษย์บนโลกนี้เป็นเพียงขั้นตอนแรกของการพัฒนาการนั้น เมื่อเราเติบโตเกินกว่ารูปร่าง และพระผู้เป็นเจ้าถือว่าเราพร้อมแล้วที่จะเก็บเกี่ยวผลของการพัฒนาทางจิตวิญญาณของเรา เรามุ่งไปยังอีกโลกหนึ่ง เราให้ชื่อสิ่งนี้ว่าความตายเพียงเพราะความสับสนของเรา คำที่เหมาะสมกว่าควรเป็น "ชีวิตที่อุดมกว่า"
101

ท่านโซกิ เอฟเฟนดี

เรารู้จากคำสอนของพระองค์ว่าการกลับชาติมาเกิดนั้นไม่มี เรามายังโลกนี้เพียงครั้งเดียว ชีวิตของเราบนโลกนี้เป็นเหมือนทารกในครรภ์มารดา ซึ่งในสภาวะดังกล่าวได้พัฒนาสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตทั้งหมด หลังจากคลอดออกมา สิ่งเดียวกันนี้เป็นจริงสำหรับเรา ที่นี้เราต้องพัฒนาสิ่งที่จำเป็นทางจิตวิญญาณสำหรับชีวิตหลังความตาย ในชีวิตหน้านั้นโดยความปรานีของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์สามารถช่วยเราให้พัฒนาลักษณะเฉพาะตัวต่างๆ ที่เราละเลยไม่ได้พัฒนาระหว่างที่เราอยู่บนโลกนี้ ไม่มีความจำเป็นที่เราจะต้องกลับมาและเกิดใหม่ในอีกร่างหนึ่ง เพื่อจะสืบหน้าทางจิตวิญญาณ และเติบโตใกล้เข้าหาพระผู้เป็นเจ้า

นี่คือคำสอนบาไฮ และนี่คือสิ่งที่สาวกทั้งหลายของพระบาฮาอูลลาห์ต้องยอมรับ โดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์ต่างๆ ที่คนอื่นอาจรู้สึกว่าคุณมี คุณเองต้องรู้แน่นอนว่าจิตวิทยาสมัยใหม่ได้สอนว่า ความสามารถของจิตใจมนุษย์ที่จะเชื่อสิ่งที่ตนจินตนาการนั้นแทบไม่มีขีดจำกัด การที่ประชาชนคิดว่าตนมีประสบการณ์บาง

¹⁰¹ Lights of Guidance, second part no.678

ประเภท คิดว่าตนจำบางสิ่งได้ในชาติก่อน ไม่ได้
หมายความว่าพวกเขามีประสบการณ์นั้นจริง หรือมีชีวิต
ชาติก่อนจริง พลังจิตใจของพวกเขาเพียงพอที่เดียวที่จะ
ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้น¹⁰²

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

ภายหลังความตายวิญญาณจะก้าวหน้าต่อไปในภพของ
วิญญาณเพื่อใกล้เข้าหาพระผู้เป็นเจ้าของ ไม่มีการย้อนกลับมา
เกิดในอีกร่างหนึ่งในโลกนี้ ซึ่งเป็นไปไม่ได้และไม่มีเหตุผลที่
ต้องย้อนกลับมาเกิดในโลกนี้อีก ชีวิตบนโลกนี้เป็น
ประสบการณ์แรกสำหรับวิญญาณ เมื่อผ่านประสบการณ์
ของชีวิตบนโลกนี้แล้ว วิญญาณจะเดินทางผ่าน
ประสบการณ์ใหม่ๆ ต่อไปในภพของวิญญาณ ซึ่งเป็นไปตาม
วิวัฒนาการของวิญญาณที่ไม่มีการย้อนกลับมานี้อาจ
เปรียบได้กับนักเรียนที่มีประสบการณ์ชีวิตของการเป็น
นักเรียนมัธยม แล้วก้าวหน้าต่อไปหาประสบการณ์ใหม่ๆ
ของการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ไม่มีเหตุผลที่นักศึกษา
มหาวิทยาลัยจะย้อนกลับมาเรียนในโรงเรียนมัธยม

การกลับชาติมาเกิดเป็นเรื่องของจินตนาการที่ไม่อยู่บน
พื้นฐานของความจริง และไม่เคยมีพระศาสดาองค์ใดเคย
สอนไว้ แต่คนรุ่นหลังบางคนปั้นแต่งกันขึ้นมาเองภายหลัง
และแพร่ออกไปจนเป็นที่เชื่อของอีกหลายคน เรื่องนี้ไม่มี
สาระหรือความสำคัญจนพระบาฮาอุลลาห์เองก็ไม่มาเสียเวลา
กล่าวถึง อย่างไรก็ตามเรายังโชคดีที่พระอับดุลบาฮาได้เคย
อธิบายความเป็นไปไม่ได้ของการกลับชาติมาเกิดตามหลัก
วิทยาศาสตร์ไว้ให้เรา เมื่อครั้งที่พระองค์ถูกสัมภาษณ์

¹⁰² *Lights of Guidance* 1983, no.1134

เกี่ยวกับเรื่องนี้ และต่อมาสภายติธรรมสภาลก็ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้เช่นกัน :

เราต้องใช้ธรรมลิขิตของศาสนทูตทั้งหลายในการวัดของเรา หากพระบาฮาอุลลาห์ให้ความสำคัญแม้เพียงน้อยนิดกับประสบการณ์ลึกลับ จินตภาพหรือจิตแว่ว การได้ยินเสียงจิตวิญญาณ หากพระองค์เชื่อว่าการกลับชาติมาเกิดเป็นความจริง พระองค์เองคงกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในคำสอนของพระองค์ ความจริงที่ว่าพระองค์ข้ามเรื่องเหล่านี้ไปไม่เอ่ยถึง แสดงว่าสำหรับพระองค์แล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสำคัญหรือความน่าเชื่อถือ และดังนั้นไม่คุ้มค่าที่พระองค์จะมาเสียเวลาในฐานะที่เป็นพระศาสดาผู้อบรมมนุษยชาติ¹⁰³

สภายติธรรมสภาล

คำถาม : ควรกล่าวอะไรเกี่ยวกับการกลับชาติมาเกิด ซึ่งเป็นความเชื่อที่สาวกบางศาสนายืนยัน?

คำตอบ : จุดประสงค์ของสิ่งที่เรากำลังจะพูดคือการแสดงความจริง ไม่ใช่จะดูแคลนความเชื่อของคนอื่น นี่เป็นเพียงการอธิบายข้อเท็จจริงของเรื่องนี้เท่านั้นและไม่มีอะไรมากไปกว่านี้ ไม่เช่นนั้นเราไม่ใคร่จะโต้แย้งความเชื่อที่ฝังใจของใครหรือรับรองการปฏิบัติตนดังกล่าว

เช่นนั้นจงรู้ไว้ว่า ผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดมีสองประเภท : ประเภทแรกไม่เชื่อในรางวัลและการลงโทษทางจิตวิญญาณในโลกหน้า แต่พวกเขาเชื่อว่ามนุษย์ได้รางวัลและการชดเชยโดยการกลับชาติมาเกิดและกลับมาয় โลกนี้ พวกเขาถือว่าสวรรค์และนรกถูกจำกัด

¹⁰³ Lights of Guidance 1983, no.1135

อยู่ในโลกวัตถุนี้ และไม่เชื่อในโลกถัดไป กลุ่มนี้ยังแบ่งออกสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งถือว่า บางครั้งมนุษย์ก็กลับมายังโลกนี้ในรูปของสัตว์ในฐานะที่ถูกลงโทษอย่างรุนแรง และหลังจากที่ทนการทรมานที่เจ็บปวดนี้แล้ว มนุษย์มุ่งหน้าจากอาณาจักรสัตว์เข้าไปสู่โลกมนุษย์อีกครั้ง และนี่พวกเขาเรียกว่าการเคลื่อนย้ายวิญญาณไปสู่อีกร่างหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งถือว่ามนุษย์กลับมายังโลกมนุษย์เดิมที่ตนจากไป และประสบกับรางวัลและการลงโทษสำหรับชีวิตก่อนในการกลับมา และนี่พวกเขาเรียกว่าการกลับชาติมาเกิด ทั้งสองฝ่ายนี้ไม่เชื่อในโลกอื่นถัดจากโลกนี้

กลุ่มที่สองของผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดเชื่อในโลกหน้า และมองการกลับชาติมาเกิดว่าเป็นวิธีการทำให้บรรลุลความสมบูรณ์ ซึ่งมนุษย์ได้มาซึ่งความสมบูรณ์ที่ละน้อยโดยการจากไปและกลับมายังโลกนี้อีกครั้ง จนกระทั่งเขาบรรลุถึงหัวใจของความสมบูรณ์ นั่นคือมนุษย์ประกอบด้วยสสารและพลังงาน : ในตอนเริ่มต้นหรือในวัฏจักรแรก สสารไม่สมบูรณ์ แต่เมื่อกลับมายังโลกนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก สสารก้าวหน้า มีความเกลี้ยงเกลา และเบาบาง จนกระทั่งกลายเป็นกระจกที่ชัดเจน และจากนั้นพลังงานซึ่งคือวิญญาณ มาบังเกิดโดยบริบูรณ์ในกระจกนั้นด้วยความสมบูรณ์ทั้งหมด

ดังกล่าวนั้นคือเรื่องราวโดยย่อของความเชื่อของพวกที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดและการเคลื่อนย้ายของวิญญาณไปสู่อีกร่างหนึ่ง หากเราลงไปสำรวจละเอียดจะเสียเวลามาก การย่อความนี้เพียงพอ บุคคลเหล่านี้ไม่มีข้อพิสูจน์และการยกเหตุผลสำหรับความเชื่อของตน ซึ่งอิงอยู่กับการคาดเดาและการอนุมานจากกรณีแวดล้อม ไม่ใช่ข้อพิสูจน์อันเป็นที่ยุติ ข้อพิสูจน์คือสิ่งที่เราต้อง

เรียกร้องจากผู้ที่เกี่ยวข้องการกลับชาติมาเกิด ไม่ใช่การ
อนุমান การคาดเดาหรือการสังหรณ์

แต่เจ้าได้ถามเราถึงข้อพิสูจน์และการยกเหตุผล
เกี่ยวกับความเป็นไปไม่ได้ของการกลับชาติมาเกิด และ
ดังนั้นเราต้องอธิบายเหตุผลสำหรับความเป็นไปไม่ได้
ดังกล่าว ข้อพิสูจน์แรกคือภายนอกคือการแสดงออก
ของภายใน พิภพคือกระจกของอาณาจักรสวรรค์ โลก
วัตถุมีความคล้องจองกับภพของวิญญาณ ที่นี้จึงสังเกต
ดูว่าในโลกที่เรารับรู้ได้ ลักษณะปรากฏจากพระผู้เป็น
เจ้าไม่มีซ้ำกัน เพราะไม่มีสิ่งใดเหมือนกันทุกอย่างได้กับ
อีกสิ่งหนึ่ง เครื่องหมายแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้ามี
อยู่และเห็นได้ในทุกสิ่ง หากยังฉงนทั้งหมดในโลกมีเมล็ด
พืชอยู่เต็ม เจ้าจะประสบกับความยุ่งยากมากในการหา
สองเมล็ดที่เหมือนกันทุกประการและแยกจากกันไม่ได้ใน
ทุกลักษณะ ความแตกต่างและแยกจากกัน ได้ถูก
กำหนดให้คงอยู่ระหว่างเมล็ดทั้งหลาย ที่นี้เนื่องด้วยข้อ
พิสูจน์ของเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้ามีอยู่ในทุกสิ่ง อีก
ทั้งความเป็นหนึ่งและความโดดเด่นเดียวของพระผู้เป็นเจ้า
เป็นที่เห็นได้ในสภาวะความเป็นจริงของทุกชีวิต จึงไม่มี
ทางเป็นไปได้ที่ลักษณะปรากฏเดียวกันจากพระผู้เป็นเจ้า
จะเกิดซ้ำอีก ดังนั้นการกลับชาติมาเกิดซึ่งเป็นการมา
ปรากฏซ้ำของวิญญาณเดิม ในโลกนี้พร้อมกับสสารและ
สภาวะเมื่อก่อนของตน ย่อมเป็นการมาปรากฏของสิ่ง
เดิมและดังนั้นจึงเป็นไปไม่ได้ และเนื่องด้วยการเกิดขึ้นซ้ำ
ของลักษณะปรากฏเดียวกันจากพระผู้เป็นเจ้าเป็นไป
ไม่ได้สำหรับวัตถุทั้งหลายที่ดำรงอยู่ การมาอยู่ในสถานะ
เดิมซ้ำไม่ว่าในโค้งขึ้นหรือโค้งลง จึงเป็นไปไม่ได้เช่นกัน

สำหรับการดำรงอยู่ของวิญญาณ เพราะโลกวัตถุพ้องกันกับภพของวิญญาณ

อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับสายพันธุ์การกลับมาและเกิดขึ้นซ้ำเป็นที่เห็นได้ชัด กล่าวคือ ต้นไม้ซึ่งในปีก่อนๆ ได้ออกใบ ดอกและผล ก็จะออกใบ ดอกและผลเหมือนกันทุกอย่างในปีที่จะมาถึง นี้เรียกว่าการเกิดขึ้นซ้ำของสายพันธุ์ หากใครตัดค้ำว่าใบ ดอกและผลได้เสื่อมสลายแล้วลงจากโลกของพืชผักมาสู่โลกของแร่ธาตุ และกลับไปสู่โลกของพืชผักอีกครั้ง และดังนั้นจึงมีการเกิดขึ้นซ้ำ เรายอมตอบว่าดอก ใบและผลของปีที่แล้วได้เสื่อมสลาย และธาตุที่เป็นองค์ประกอบทั้งหลายได้แยกตัวและกระจัดกระจายไป อนุภาคเดียวกันทั้งหลายของใบและผลของปีที่แล้วที่สลายตัวไป หาได้มารวมเข้าด้วยกันใหม่และกลับมาอีก แต่สารของสายพันธุ์ได้กลับมาโดยการประกอบตัวกันของธาตุใหม่ๆ ทำนองเดียวกันร่างกายของมนุษย์เสื่อมสลายไปหมดหลังจากที่ส่วนประกอบทั้งหลายของร่างกายแยกตัวและกระจัดกระจายไป หากร่างกายนี้กลับมาจากโลกของแร่ธาตุหรือพืชผัก ก็จะไม่มีส่วนประกอบเดียวกันของบุคคลก่อน เพราะธาตุทั้งหลายของบุคคลนั้นได้แยกกันสลายตัวออกและกระจัดกระจายไปในความกว้างใหญ่ ต่อมาภายหลังธาตุอื่นๆ ที่เป็นส่วนประกอบมารวมเข้าด้วยกัน แล้วอีกร่างกายหนึ่งก่อตัวขึ้น และแม้ว่าจะเป็นความจริงที่ว่า องค์ประกอบจำนวนหนึ่งจากร่างกายของคนก่อนอาจเข้ามาเป็นส่วนประกอบของร่างกายของคนหลัง องค์ประกอบเหล่านั้นก็หาได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างสมบูรณ์ตามเดิม โดยไม่มีการเพิ่มเข้ามาหรือลดลงไป เพื่อจะมาประกอบตัวกันอีกครั้ง และโดยการประกอบตัว

กันและรวมเข้าด้วยกันนี้ได้ออกให้เกิดอีกคนหนึ่ง เช่นนั้น เราไม่สามารถอนุมานว่า ร่างกายนี้ได้กลับมาพร้อมกับ ส่วนประกอบทั้งหมดของตน คนก่อนกลายเป็นคน หลังและตั้งนั้นมีการเกิดขึ้นซ้ำ วิญญาณเดียวกันได้ กลับมาเช่นเดียวกับร่างกาย และหลังจากความตายสสาร ของวิญญาณ ได้กลับมายัง โลกนี้

และหากเรากล่าวอ้างว่าการกลับชาติมาเกิดมุ่งหมาย จะนำมาซึ่งความสมบูรณ์ เพื่อว่าสสารจะมีความบริสุทธิ์ และเกลี้ยงเกลาเพิ่มขึ้น และแสงสว่างของวิญญาณจะมา ปรากฏในนั้นด้วยความสมบูรณ์เป็นที่สุด นี่ก็เป็นเพียง จินตนาการเช่นกัน เพราะแม้ว่าเรายอมรับการ สันนิษฐานดังกล่าว การฟื้นกลับมาของการดำรงอยู่ของ วัตถุไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสสารของวัตถุ นั้น เพราะสสารที่ไม่สมบูรณ์หาได้กลายเป็นสภาวะที่ สมบูรณ์โดยการกลับมา ความมืดมิดจะไม่กลายเป็น แหล่งกำเนิดแสงสว่าง ความอ่อนแออย่างสิ้นเชิงจะไม่ กลายเป็นพลังและความแข็งแกร่ง และสสารทางโลกจะ ไม่กลายเป็นสภาวะความเป็นจริงของสวรรค์ ไม่ว่าจะ กลับมาบ่อยแค่ไหนต้นไม้ช้คคมจะไม่มีวันออกผลที่ หวาน และต้นไม้ที่ดีจะไม่ออกผลที่ขม ดังนี้เป็นที่ชัดเจน ว่าการเกิดขึ้นซ้ำและการกลับมายัง โลกวัตถุไม่ใช่วิธีการ บรรลุความสมบูรณ์ และการสันนิษฐานนี้ไม่ได้อิงอยู่กับ ข้อพิสูจน์หรือหลักฐาน แต่เป็นเพียงการคาดเดา ไม่ ความเป็นจริงแล้วการบรรลุความสมบูรณ์ขึ้นกับความ อารีของพระเจ้า...

ยิ่งไปกว่านั้น โลกวัตถุนี้หาได้มีค่าหรือประโยชน์ถึง ขนาดที่คนที่เป็นอิสระจากทรงของโลกนี้แล้ว จะหาทาง ให้ถูกจับมาอยู่ในกับดักนี้อีกครั้ง ไม่ ความอารินิรันดร์

ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน ความสามารถที่แท้จริงและการความพร้อมรับของสภาวะของมนุษย์ถูกทำให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวและเห็นชัด โดยการข้ามผ่านระดับขั้นต่างๆ ของการดำรงอยู่ ไม่ใช่โดยการเกิดขึ้นซ้ำและการกลับมาเมื่อเปลือกหอยถูกเปิดออกเพียงครั้งเดียว จะเป็นที่ยึดเหนี่ยวและชัดเจนว่าเปลือกหอยนั้นซ่อนไข่มุกหรือสารที่ไร้ค่าไว้ เมื่อพืชเติบโตขึ้นมาครั้งหนึ่ง พืชนั้นจะงอกหนามหรือดอกไม้ออกมา พืชไม่จำเป็นต้องเติบโตขึ้นมาอีกครั้ง นอกจากนี้ความก้าวหน้าและการเคลื่อนไหวผ่านภพต่างๆ เป็นเส้นตรงตามลำดับของธรรมชาติ คือเหตุของการดำรงอยู่ และการเคลื่อนไหวที่ขัดกับระบบและระเบียบของธรรมชาติคือเหตุของการดับสูญ การกลับมาของวิญญาณหลังความตายเข้ากันไม่ได้กับการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติ และขัดกับระบบของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ดังนั้นไม่มีทางเป็นไปได้โดยสิ้นเชิงที่จะบรรลุถึงการดำรงอยู่โดยการกลับมา : นี่เป็นราวกับว่ามนุษย์หลังจากที่เป็นอิสระจากโลกในครรรค์แล้ว จะกลับเข้าไปในครรรค์อีก จงพิจารณาดูว่ามโนภาพของผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดและการเคลื่อนย้ายของวิญญาณไปสู่อีกร่างหนึ่งไม่มีมูลเพียงไร! พวกเขาเฝ้าคิดว่าร่างกายเป็นภาชนะและวิญญาณคือสิ่งที่บรรจุอยู่ในนั้น เหมือนกับน้ำและถ้วย ที่นำถูกถ่ายออกจากถ้วยหนึ่งแล้วเทใส่อีกถ้วยหนึ่งแท้จริงแล้วนี่คือความนึกคิดแบบเด็กๆ พวกเขาไม่มีใครตรวญให้ลึกซึ้งพอที่จะตระหนักว่าวิญญาณเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่าง ไม่มีการเข้าไปหรือออกมา และอย่างมากที่สุดวิญญาณเชื่อมโยงกับร่างกายดังเช่นดวงอาทิตย์เชื่อมโยงกับกระจก หากวิญญาณสามารถข้ามผ่านทุก

ระดับชั้นและบรรลุถึงความสมบูรณ์ที่แท้ได้โดยการกลับมายังโลกวตถุนี้ซ้ำๆ อีก เช่นนั้นย่อมเป็นการดีกว่าถ้าพระผู้เป็นเจ้าของชีวิตของวิญญาณในโลกวตถุนี้ เพื่อให้วิญญาณได้มาซึ่งคุณความดีและความสมบูรณ์ และดังนั้นย่อมไม่จำเป็นที่วิญญาณจะต้องชิมถ้วยแห่งความตายและเข้ามาสู่ชีวิตนี้ครั้งที่สอง

มโนคตินี้มีจุดกำเนิดมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดบางคนจินตนาการว่าการดำรงอยู่ถูกจำกัดอยู่ในโลกที่ชั่วแฉ่นนี้ และปฏิเสธภพอื่นๆ ของพระผู้เป็นเจ้าของ ทว่าในความเป็นจริงแล้วภพของพระผู้เป็นเจ้าของไม่มีสิ้นสุด หากภพทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของมาถึงยอดสุดที่โลกวตถุนี้ เช่นนั้นสรรพโลกย่อมเปล่าประโยชน์ และการดำรงอยู่ย่อมเป็นเกมเด็กเล่น เพราะผลท้ายที่สุดของจักรวาลที่ไม่มีจบสิ้นนี้นั้นคือ สภาวะที่ประเสริฐสุดของมนุษย์ ย่อมไปที่นั่นที่นี้อยู่สามส่วนในสี่ที่พำนักที่ไม่จริงนี้ และได้รับการลงโทษและรางวัล ในตอนจบทุกคนจะบรรลุถึงความสมบูรณ์ สรรพโลกที่พระผู้เป็นเจ้าของสร้างกับสิ่งมีชีวิตที่ไม่มีสิ้นสุดย่อมจะบริบูรณ์และมาถึงจุดสมบูรณ์ และดังนั้นความเป็นเจ้าของพระผู้เป็นนาย และนามและคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของย่อมยุติการมีฤทธิ์และอิทธิพลต่อชีวิตที่มีจิตวิญญาณทั้งหลายที่ดำรงอยู่เวลานี้ “ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นนายของเจ้า พระผู้ทรงความรุ่งโรจน์หาใช่สิ่งที่คุณที่พระองค์สร้างขึ้นยันเกี่ยวกับพระองค์”

ปัญญาที่จำกัดของบรรดานักปรัชญาสมัยก่อนเช่น โทเลมีและคนอื่นๆ ถือว่า ชีวิตและการดำรงอยู่ถูกจำกัดอยู่ในโลกใบนี้ และจินตนาการว่าอวกาศที่ไร้ขอบเขตนี้ถูกบรรจุอยู่ในดาวเก้าดวงบนท้องฟ้า และทุกดวงล้วนไม่

มีอะไรและว่างเปล่า จงเป็นพยานว่าความคิดของพวกเขาถูกจำกัดอย่างไร และการใช้เหตุผลของพวกเขาบกพร่องอย่างไร! ทำนองเดียวกันบรรดาผู้ที่เชื่อการกลับชาติมาเกิดจินตนาการว่า ภาพทั้งหลายของวิญญาณถูกจำกัดอยู่ในอาณาจักรต่างๆ ที่ปัญญาของมนุษย์สามารถนึกคิด พวกเขาบางคนเช่นชาวดรูซและชาวนูเซริส ถึงกับจินตนาการว่าการดำรงอยู่ถูกจำกัดอยู่ในโลกวัตถุนี้ นี่เป็นข้อสันนิษฐานที่โง่เขลาเพียงไร! เพราะในจักรวาลนี้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งปรากฏด้วยความสมบูรณ์ ความงามและความโอฬารเป็นที่สุด ดวงดาวที่เรียงแสงในจักรวาลมีจำนวนนับไม่ถ้วน! เช่นนั้นจงหยุดเพื่ออนุมานดูว่า ภาพแห่งวิญญาณทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งเป็นรากฐานที่แท้จริง ต้องไร้ขอบเขตและมีจำนวนนับไม่ถ้วนอย่างไร “ดูกร ประชาชนที่มีการหยิ่งเห็น จงเอาใจใส่ให้ดี!”

แต่ขอให้เรากลับมายังหัวข้อดั้งเดิมของเรา ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ มีการกล่าวถึง “การกลับมา” แต่ผู้โง่เขลาไม่เข้าใจความหมายและจินตนาการว่าเป็นการกล่าวถึงการกลับชาติมาเกิด เพราะสิ่งที่ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหมายถึง “การกลับมา” ไม่ใช่การกลับมาของสสาร แต่เป็นการกลับมาของคุณลักษณะ ไม่ใช่การกลับมาของพระศาสดาเอง แต่เป็นการกลับมาของความสมบูรณ์ของพระองค์ ในกอสเปวเป็นทีกล่าวไว้ว่า จอห์นบุตรชายของเซคาไรยา คืออีไลจาห์ วจนะเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงการกลับมาของวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผลและตัวตนของอีไลจาห์ในร่างของจอห์น แต่ที่จริงแล้วนั้นความ

สมบูรณ์และคุณลักษณะทั้งหลายของอีไลจาห์เป็นที่
ประจักษ์และเห็น ได้ชัดในจอห์น

ตะเกียงดวงหนึ่งถูกจุดในห้องนี้เมื่อคืน : เมื่อตะเกียง
อีกดวงหนึ่งถูกจุดคืนนี้ เรากล่าวว่าแสงสว่างของเมื่อคืน
กำลังส่องอีก เมื่อน้ำที่หยุดไหลมาจากน้ำพุแล้วไหลอีก
เป็นครั้งที่สอง เรากล่าวว่านี่คือน้ำเดียวกันที่ไหลอีกครั้ง
หรือเรากล่าวว่าแสงสว่างนี้เป็นสิ่งเดียวกันกับแสงสว่าง
ก่อนนี้ ทำนองเดียวกันดอกไม้และสมุนไพรมะเหมี่ยวาน
ของฤดูใบไม้ผลิปีที่แล้วบานออกมา และผลไม้โอชะงอก
ออกมา ปีหน้าเรากล่าวว่าผลไม้โอชะเหล่านั้น ดอกไม้
ช่อดอกไม้และสมุนไพรมะเหมี่ยวานเหล่านั้นได้กลับมา
นี้ไม่ใช่ว่าองค์ประกอบเดียวกันทั้งหลายของดอกไม้ของ
ปีที่แล้ว หลังจากที่ยกตัว ได้รวมเข้าด้วยกันใหม่และ
กลับมา ไม่ ความหมายคือ ความสดและความเนียน
กลิ่นหอมที่น่ารื่นรมย์และสีที่น่าพิศวงซึ่งเป็นลักษณะของ
ของดอกไม้ของปีที่แล้ว จะพบได้เหมือนกันเปียบในดอก
ไม้ของปีนี้ กล่าวโดยย่อ ใจความสำคัญคือความ
คล้ายคลึงและความละม้ายระหว่างดอกไม้ก่อนและ
ดอกไม้หลัง นี่คือ "การกลับมา" ที่กล่าวไว้ในคัมภีร์
สวรรค์ทั้งหลาย นี้ได้รับการอธิบายไว้อย่างบริบูรณ์โดย
พระบาทอาอลลาห์ในคิตาบิอ์คาน จงไปดูคัมภีร์เล่มนั้น
เพื่อว่าเจ้าจะได้รับทราบสังขรณ์ของความลึกลับสวรรค์
ขอคำอวยพรและความสรรเสริญจงมีแด่เจ้า ¹⁰⁴

พระอับดุลบาฮา

ตั้งที่ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ยืนยันไว้ว่า ไม่เคยมีพระศาสดา
องค์ใดสอนเรื่องการกลับชาติมาเกิด พระพุทธเจ้าเองก็มีได้

¹⁰⁴ Some Answered Questions 2014, chapter 81

สอนเรื่องนี้ แต่คนรุ่นหลังปั่นแต่งกันขึ้นมาเอง ซึ่งเห็นได้จากคำสอนตอนหนึ่งของพระพุทธเจ้าที่กล่าวไว้และสอดคล้องกับที่พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้เช่นกันว่า :

คนทำชั่วทนทุกข์ในโลกนี้ ทนทุกข์ในโลกหน้า เขาทนทุกข์ในทั้งสองภพ เขาทนทุกข์ที่รู้ว่าตนได้ทำความชั่ว เขาทนทุกข์หนักยิ่งขึ้นเมื่อไปสู่สุคติภพ คนทำดีสุขใจในโลกนี้ สุขใจในโลกหน้า เขาสุขใจในทั้งสองภพ เขาสุขใจที่รู้ว่า ตนได้ทำความดี เขาสุขใจยิ่งขึ้นเมื่อไปสู่สุคติภพ คนทำดีรำเริงในโลกนี้ รำเริงในโลกหน้า เขารำเริงในทั้งสองภพ เขารำเริงเบิกบานใจเมื่อเห็นกรรมบริสุทธิ์ของตน ¹⁰⁵

เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่าหลังจากที่ร่างกายตาย มนุษย์ทุกคนจะประเมินคุณค่าของการกระทำของตน และจะตระหนักในทุกสิ่งที่น่ามือของตน ได้กระทำ... บรรดาผู้ที่เป็นสาวกของพระเจ้าเป็นเจ้าของที่แท้จริงองค์เดียว ขณะที่จากชีวิตนี้ไป จะประสบกับความเบิกบานและดีใจจนเป็นไปไม่ได้ที่จะพรรณนา ขณะที่บรรดาผู้มีชีวิตอยู่ในความหลงผิดจะถูกครอบงำด้วยความกลัวและสิ้นไหว และจะเปี่ยมด้วยความอกสั่นขวัญหนีอย่างไม่มีสิ่งใดเกิน ¹⁰⁶

พระบาฮาอุลลาห์

ตามที่กล่าวไว้ตอนต้น ความทรงจำของคนเราถูกบันทึกไว้กับวิญญาณ ไม่ใช่สมอง ดังนั้นเมื่อตายไป ทุกคนจะจำ

¹⁰⁵ ธรรมบท 17, 18, 19

¹⁰⁶ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p.170-171

การกระทำทั้งหมดของวันนี้ได้ ไม่ว่าจะเป็นครรรมดีหรือกรรมชั่ว และจะเบิกบานใจ สุขใจ หรือหนทุกข์ในโลกหน้า เมื่อได้ตระหนักในความดีความชั่วที่ตนได้ทำลงไปในโลกนี้ หากมีชาติก่อนจริงเราทุกคนในชาตินี้จะต้องทราบการกระทำทุกอย่างที่ตนเคยทำในชาติก่อน และจะสุขใจหรือทุกข์ใจตามนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์นับพันๆ ล้านคนบนโลกไม่มีใครรู้เลยว่าตนเคยมีชีวิตอย่างไรในชาติก่อนและได้ทำอะไรไว้ในชาติก่อน ยกเว้นบางคนจำนวนน้อยนิดซึ่งอาจจะไม่ถึง 0.0000001% ด้วยซ้ำ ที่จิตแว่วแล้วนึกคิดไปเอง หรือจงใจปั้นเรื่องขึ้นมาเองเพื่อจุดประสงค์บางอย่างว่าตนระลึกชาติได้ มนุษย์เราดำรงอยู่ในโลกนี้เป็นภพแรก การก่อกรรมดีกรรมชั่วของมนุษย์เริ่มต้นในโลกนี้ และกรรมดีกรรมชั่วที่เราก่อในโลกนี้จะส่งผลต่อชีวิตของเราในภพนี้และภพหน้า เมื่อจากโลกนี้ไปสู่ภพของวิญญาณ ทุกคนจะจำการกระทำทุกอย่างของวันนี้ได้ตามที่พระพุทธเจ้าและพระบาทอลลาห์ลิขิตไว้ข้างบนนี้

ส่วนทฤษฎีหรือความเชื่อที่ว่าคนเราจะต้องกลับชาติมาเกิดอีก เพื่อบำเพ็ญบุญบารมีของตนให้สมบูรณ์ขึ้นเรื่อยๆ จนกว่าจะถึงขั้นนิพพาน จะได้ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดแล้วกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงเด็กทารกหรือเด็กที่ตายในครรภ์ ก็ต้องกลับชาติมาเกิดอีก เพราะเด็กนั้นยังไม่มีโอกาสได้บำเพ็ญบุญบารมีของตนเลยก็มาตายเสียก่อน ความเชื่อนี้ไม่เป็นความจริงเช่นกันเมื่อพิจารณาคำสนทนา ระหว่างพระพุทธเจ้าและพระอานนทที่ว่า แม้แต่เด็กที่ตายในครรภ์มารดาจะไม่กลับชาติมาเกิดอีก ซึ่งสอดคล้องกับที่พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า ทารกเหล่านี้จะก้าวหน้าต่อไปในภพของวิญญาณโดยความอารีของพระผู้เป็นเจ้า มิได้หวนกลับมาเกิดบนโลกนี้อีก :

ดูกร อานนท์ เธอพึงทราบความจริงที่ว่า วิญญาณ เป็นปัจจัยสำหรับการเกิดของรูปนาม หากวิญญาณไม่ หยั่งลงในห้องของมารดา นามรูปจะก่อตัวในห้องมารดา หรือ

ไม่ได้เลยพระเจ้าข้า

ดูกร อานนท์ ถ้าวิญญาณหยั่งลงในห้องมารดาแล้ว จะล่วงไปอีก (หมายถึงตายก่อนคลอด) นามรูปจะมา บังเกิดเป็นชีวิตในโลกนี้อีกหรือ

ไม่ได้เลยพระเจ้าข้า¹⁰⁷

ทารกเหล่านี้อาศัยอยู่ภายใต้เงาแห่งการบริหารของ พระผู้เป็นเจ้าของ และเนื่องด้วยพวกเขาไม่ได้กระทำบาปใดๆ และไม่เปราะเปื้อนมลทินของโลกของธรรมชาติ พวกเขาจะกลายเป็นผู้สำแดงความอารีสวรรค์ และดวงตา แห่งความเมตตาสวรรค์จะหันมามองพวกเขา¹⁰⁸

พระอับดุลบาฮา

เช่นกันไม่เคยมีพระศาสดาองค์ใดสอนไว้ว่า คนเรามั่งมีศรี สุขหรือทุกข์ทรมาณในโลกนี้เพราะกรรมดีกรรมชั่วที่เราทำไว้ในชาติปางก่อน แล้วถือว่าคนที่มีชีวิตทุกข์ทรมาณในโลกนี้ เพราะชาติก่อนทำกรรมชั่วไว้มาก ถ้าเช่นนั้นการที่พระบาฮา อุลลาห์ พระบ็อบ พระโมฮัมหมัด พระเยซูและพระศาสดา หักหลายในอดีต ต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมาณมากมายใน ชีวิต เป็นเพราะว่าพระศาสดาเหล่านี้เคยทำชั่วไว้มากมายใน ชาติก่อนหรือ ชาตินี้จึงต้องมาชดใช้กรรมชั่วของตน?

¹⁰⁷ มหาวรรค 115 ทิฆนิกาย สุตตันตปิฎก พระไตรปิฎก เล่ม 10

¹⁰⁸ *Some Answered Questions* 2014, chapter 66, para 8

สติปัญญาที่ดีคงไม่ยอมรับความเชื่อแบบนี้ ความทุกข์
ทรมานในชีวิตของคนเราบนโลกนี้ส่วนหนึ่งมาจากการ
กระทำของเราเอง เช่นเราไปโกงผู้อื่น เราไปเล่นการพนัน
เรานอกใจสามีหรือภรรยา ฯลฯ เราจึงเดือดร้อนและต้องทน
ทุกข์กับสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา เป็นการชดใช้กรรมที่เราทำเอง
ในโลกนี้ :

การทดสอบของมนุษย์มีสองชนิด (ก) ผลที่ตามมา
จากการกระทำของมนุษย์เอง หากชายคนหนึ่งกินมาก
ไป เขาทำหลายการย่อยอาหารของตน หากเขากินพิช
เขาก็ป่วยหรือตาย หากบุคคลหนึ่งเล่นการพนัน เขาจะ
เสียเงิน หากเขาดื่มมากไป เขาจะเสียสมดุล การทน
ทุกข์ทั้งหมดเหล่านี้เกิดจากตัวมนุษย์เอง ดังนั้นเป็นที่
ชัดเจนทีเดียวว่า ความทุกข์โศกบางอย่างเป็นผลของ
การกระทำของเราเอง (ข) มีการทนทุกข์อื่นๆ ที่บังเกิด
กับพระผู้ทรงสร้างธาของพระผู้เป็นเจ้า จงพิจารณาดู
ความทุกข์โศกอย่างใหญ่หลวงที่พระคริสต์และอัครสาวก
ทั้งหลายของพระองค์สู้ทน

ผู้ที่ทนทุกข์มากที่สุดบรรลุถึงความสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่
ที่สุด ¹⁰⁹

พระอับดุลบาฮา

ความทุกข์ทรมานอีกส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยภายนอกที่อยู่
นอกเหนือการควบคุมของเรา บางครั้งเราไม่ได้ทำกรรมชั่ว
อะไรแต่ก็ต้องประสบกับความเดือดร้อน เช่นเราไปตรวจสอบ
การทุจริต ก็อาจถูกคนที่อยู่เบื้องหลังการทุจริตนั้นมาทำร้าย
พระศาสดาทั้งหลายทำแต่ความดี แต่ก็ต้องถูกมารผจญและ

¹⁰⁹ Paris Talks, p.49-50

ประสบกับความทุกข์ทรมานมากมาย ทั้งศาสนาพุทธและศาสนาบาไฮกล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า :

ทุกข์บางอย่างมีสมุฏฐานมาจากน้ำดี เสมหะ ลม ฤดูแปรปรวน เหตุการณ์ร้าย มาจากปัจจัยภายนอก และจากกรรมของเรา ¹¹⁰

บางเรื่องขึ้นกับเจตจำนงที่อิสระของมนุษย์ เช่น การกระทำด้วยความยุติธรรมและเป็นธรรม หรือด้วยความอยุติธรรมและสามัญ กล่าวคือ การเลือกกระทำดีหรือชั่วร้าย เป็นที่ชัดเจนและประจักษ์ว่าเจตจำนงของมนุษย์มีความสำคัญยิ่งในการกระทำเหล่านี้ แต่มีบางเรื่องที่มนุษย์ถูกบีบและบังคับ เช่น การนอน ความตาย ความเจ็บป่วย การลดถอยพลังความสามารถ เคราะห์ร้ายและความสูญเสียทางวัตถุ สิ่งเหล่านี้ไม่ขึ้นกับเจตจำนงของมนุษย์ และมนุษย์ไม่ต้องให้เหตุผล เพราะมนุษย์ถูกบีบให้ทนสิ่งเหล่านี้ แต่มนุษย์มีอิสระในการเลือกทำความดีและความชั่วร้าย และทำสิ่งดังกล่าวตามความสมัครใจของตนเอง ¹¹¹

พระอับดุลบาฮา

ตามหลักธรรมคำสอนของบาไฮ สิ่งเลวร้ายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับเราโดยที่เราไม่ได้เป็นผู้ก่อหรือทำกรรมชั่วอะไร ที่จริงแล้วเป็นบททดสอบที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อช่วยพัฒนาเราให้มีคุณธรรมสูงขึ้น เพราะวิญญาณของมนุษย์เราจะพัฒนาได้ก็ต่อเมื่อผ่านความยากลำบาก แม้แต่พระบาฮา

¹¹⁰ มหานิทเทศ (หน้า 154) ขุททกนิกาย สุตตันปิฎก พระไตรปิฎกเล่ม 29

¹¹¹ *Some Answered Questions* 2014, chapter 70, para 3

อุลลาห์เองก็ต้องผ่านบททดสอบที่ทุกซัทธิรามาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จนเมื่อถึงขีดสุดพระองค์ทรงโอดครวญต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ในธรรมจาริกอัคคี และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงตอบพระบาฮาอุลลาห์ว่า :

ดูกร ปากกาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เราได้ยินเสียงเรียกร้องที่หวานที่สุดของเจ้าแล้วในอาณาจักรนิรันดร์: ดูกร พระผู้ถูกประทุษร้ายแห่งภพทั้งหลาย! จงเจียหูฟังสิ่งที่ชีวหาแห่งความโอฬารดำรง

ดูกร พระผู้รณภัยบายแห่งภพทั้งหลาย หากมิใช่เพราะความเยือกเย็นแล้ว ความร้อนของวณะของเจ้า จะแผ่ออกไปได้อย่างไร?

ดูกร แสงสว่างแห่งภพทั้งหลาย หากมิใช่เพราะความหายณะ ดวงตะวันแห่งความอดทนของเจ้าจะส่องแสงได้อย่างไร? ¹¹²

พระบาฮาอุลลาห์

เด็กที่กำลังมีความสุขกับการเล่นอย่างสนุก อาจเกิดความทุกข์เมื่อพ่อแม่ให้เลิกเล่นและบังคับให้อ่านหนังสือ เด็กทุกข์เพราะไม่เข้าใจความรักความหวังดีของพ่อแม่ที่ทำไปเพื่ออนาคตของเด็กเอง ทำนองคล้ายกันความหายณะและความทุกข์ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าส่งมาให้เรานั้น คือความปรานีที่พระองค์ต้องการให้เราเป็นคนที่มีสมบูรณ์ขึ้น กระนั้นบางคนอาจไม่เข้าใจ มองไม่เห็นความหมายของความทุกข์ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าส่งมาให้เรานั้น จึงหมดกำลังใจอยากกับโชคชะตาที่โหดร้ายที่เกิดขึ้นกับตน และอาจกลายเป็นโรคซึมเศร้า แต่สำหรับผู้ที่มีศรัทธาและเข้าใจ ความทุกข์ที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าส่งมาให้เรานั้น หรือความลำบากยากเข็ญคือ

¹¹² *The Fire Tablet*

บททดสอบหรือบทเรียน ซึ่งเป็นโอกาสที่จะได้พัฒนาตนเอง โดยการยืนหยัดต่อสู้กับความทุกข์ยากนั้นด้วยคุณธรรม ไม่ใช่ต่อสู้ความยากลำบากด้วยความไร้ศีลธรรม เช่นลำบากยากจนก็แก้จนโดยการโกงคนอื่น :

ดูกร บุตรแห่งมนุษย์! ความหายนะของเราคือการบริหารของเรา แม้ดูภายนอกจะเป็นไฟและความพยายา แต่โดยเนื้อในคือแสงสว่างและความปรานี จงรีบเข้าไปหาเถิด เพื่อที่ว่าเจ้าจะกลายเป็นแสงสว่างนิรันดร์ และวิญญาณอมตะ นี่คือนิยามของเราต่อเจ้า จงถือปฏิบัติ ¹¹³

พระบาฮาอุลลาห์

บททดสอบคือประโยชน์จากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งเราควรขอบคุณพระองค์ ความเศร้าโศกและทุกข์ใจไม่ได้มาหาเราโดยบังเอิญ แต่ถูกส่งมาให้เราด้วยความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อให้เราสมบูรณ์ขึ้น...

ผู้ที่ไม่ได้ทนทุกข์บรรลุนิยามสมบูรณ์ พืชที่ถูกคนสวนตัดกิ่งมากที่สุดคือพืชที่จะออกดอกสวยที่สุด และออกผลเหลือล้นที่สุดเมื่อฤดูร้อนมาถึง

คนงานคราดดินด้วยคันไถของตน และจากดินนั้นมีพืชผลให้เก็บเกี่ยวอย่างอุดมสมบูรณ์และเหลือล้นมนุษย์ถูกลงโทษให้หลาบจำมากเท่าไร เขาก็จะเก็บเกี่ยวคุณความดีทางจิตวิญญาณได้มากเท่านั้น ทหารจะไม่เป็นนายพลที่ดีจนกว่าเขาจะอยู่แนวหน้าในการสู้รบที่ดุเดือดและได้แผลลึกที่สุด

¹¹³ The Hidden Words, Arabic no.51

บทอธิษฐานของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่เป็นมาเสมอและยังคงเป็นอยู่คือ : ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าปรารถนาการสละชีวิตในหนทางไปสู่พระองค์! ข้าพเจ้าปรารถนาจะหลังเลือดเพื่อพระองค์ และพลีชีพชั้นสูงสุด ¹¹⁴

พระอับดุลบาฮา

จิตใจและวิญญาณของมนุษย์คืบหน้าเมื่อเขาถูกทดสอบโดยการทนทุกข์ พื้นดินยิ่งถูกไถ เมล็ดก็จะยิ่งเติบโตดีและยิ่งเก็บเกี่ยวพืชผลได้ดี ดังเช่นคันไถที่ไถดินเป็นร่องลึกเป็นการกำจัดวัชพืชและหนามออกไป เช่นเดียวกันการทนทุกข์และความทุกข์ทรมานทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากกิจการที่คับแคบของชีวิตบนโลกนี้ จนกระทั่งเขามาถึงสภาวะของการปล่อยวางอย่างสิ้นเชิง เจตคติของเขาในโลกนี้จะเป็นเจตคติแห่งความสุขทางธรรม กล่าวคือ มนุษย์ยังไม่สุข ความร้อนของไฟแห่งการทนทุกข์จะทำให้เขาสุขเต็มที่ จงมองย้อนดูสมัยต่างๆ ในอดีตแล้วเจ้าจะพบว่า บุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดทั้งหลายทนทุกข์มากที่สุด ¹¹⁵

พระอับดุลบาฮา

เจ้าต้องไม่เศร้า ความเดือดร้อนนี้จะทำให้จิตวิญญาณของเจ้าเข้มแข็งขึ้น อย่าได้เศร้า จงรำลึก! ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เจ้าเป็นที่รักของเรา เราจะเล่านิทานเรื่องหนึ่งให้เจ้าฟัง :

¹¹⁴ Paris Talks, p.50-1

¹¹⁵ Paris Talks, p.178

‘ผู้ปกครองคนหนึ่งต้องการแต่งตั้งข้าแผ่นดินคนหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งสูง ดังนั้นเพื่อที่จะฝึกฝนเขา ผู้ปกครองจับเขาเข้าคุกและทำให้เขาทรมานมาก ชายผู้นี้ประหลาดใจต่อสิ่งนี้ เพราะเขาคาดหวังจะได้รับความปลอดภัยเป็นอย่างดี ผู้ปกครองให้นำตัวเขาออกจากคุกมาตีด้วยไม้ สิ่งนี้ทำให้เขาฉงนใจมากเพราะเขาคิดว่าผู้ปกครองรักเขา หลังจากนั้นเขาถูกนำไปแขวนคอบนตะแลงแกงจนเกือบตาย เมื่อฟื้นขึ้นมาเขาถามผู้ปกครองว่า “หากท่านรักข้าพเจ้า ทำไมท่านจึงทำสิ่งเหล่านี้?” ผู้ปกครองตอบว่า “ข้าต้องการให้เจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีโดยการผ่านการทดสอบที่สาหัสเหล่านี้ เจ้าจะเหมาะสมกับตำแหน่งนี้กว่าเดิม ข้าต้องการให้เจ้ารู้ด้วยตัวเองว่าสิ่งนี้เป็นอย่างไร เมื่อเจ้าจะต้องลงโทษใคร เจ้าจะรู้ถึงความรู้สึกของการทนสิ่งเหล่านี้ ข้ารักเจ้า ดังนั้นข้าต้องการให้เจ้ามีความสุข”¹¹⁶

พระอับดุลบาฮา

เช่นเดียวกันกับที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ ศาสนาบาไฮสอนว่า ลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของโลกนี้คือความทุกข์ พระพุทธเจ้ามิได้สอนให้เราก้มหน้าก้มตาทนทุกข์นั้นไป เพราะเป็นกรรมเก่าจากชาติปางก่อนที่เราไม่มีทางหนีพ้น แต่ทรงแนะนำวิธีการพ้นทุกข์ให้แก่เรา ศาสนาบาไฮสอนว่า การเอาชนะความทุกข์ทำให้เราได้พัฒนาจิตวิญญาณและศีลธรรม และเป็นข้อพิสูจน์ถึงความประเสริฐของเรา เพราะในยามสบายทุกคนจะมีความสุขและดูดี แต่ผู้นั้นจะยังหน้าขึ้นตาบานหรือรับมือกับปัญหาได้อย่างมีคุณธรรมหรือไม่ เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่น เวลาที่ถูกใส่ร้าย

¹¹⁶ *Lights of Guidance*, 1983, no.1341

ป่วยสี เวลาที่เราเจ็บป่วยหรือคนในครอบครัวเราเจ็บป่วย เวลาถูกคนอื่นเอาเปรียบ เวลาแบ่งผลประโยชน์กับผู้อื่นไม่ลงตัว เวลาถูกผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่ากลั่นแกล้ง เวลาที่รายได้เราลดลง ฯลฯ เมื่อเจอกับบททดสอบเหล่านี้ในชีวิต บางคนอาจเผยให้เห็นตัวตนที่แท้จริงออกมา เช่นยามปกติบางคนเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน แต่ยามที่ผลประโยชน์ไม่ลงตัว ทั้งคู่จะเห็นแก่ผลประโยชน์หรือความเป็นเพื่อนมากกว่ากัน ยามสุขสบายสามัคคีกับภรรยารักใคร่กันดี แต่ในยามขัดสนหรือเจ็บไข้ได้ป่วย ทั้งสองจะยังรัก ห่วงใยและดูแลกันดีอยู่หรือไม่ ยามขัดสนคนนั้นๆ จะแก้ปัญหาชีวิตของตนด้วยคุณธรรมและความอดทน หรือจะแก้ปัญหาด้วยการคอร์ปชั่นหรือพยายามไปหลอกเอาเงินจากผู้อื่น หรือยอมทำความชั่วเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินทองหรือตำแหน่งและอำนาจ ความทุกข์ทรมานในชีวิตของคนเราคือไฟแห่งการทดสอบที่จะช่วยแยกทองจากซีโลหะ แยกคนจริงจากคนจอมปลอม :

อย่างไรก็ตามเราไม่ควรลืมนึกว่า ลักษณะเฉพาะที่สำคัญอย่างหนึ่งของโลกนี้คือความยากลำบากและความทุกข์ทรมาน และโดยการเอาชนะสิ่งเหล่านี้เองที่เราได้พัฒนาศีลธรรมและจิตวิญญาณของเรา ดังที่ท่านนาย (พระอับดุลบาฮา) กล่าวไว้ ความทุกข์โศกเป็นเสมือนร่องดินที่ถูกไถ ยิ่งไถลึกลงไปเท่าไร เราก็ยิ่งได้ผลมากล้นเท่านั้น

117

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

ใครๆ สามารถมีความสุขในยามสบาย ผ่อนคลาย สุขภาพดี ประสบความสำเร็จ ยินดีและเบิก

¹¹⁷ Lights of Guidance 1983, no.1349

บาน แต่ถ้าใครมีความสุขและพึงพอใจในเวลาที่ยุ่ยาก ลำบากและโรคภัยรุมเร้า นั่นคือข้อพิสูจน์ถึงความประเสริฐ¹¹⁸

พระอับดุลบาฮา

จนกว่ามนุษย์จะถูกทดสอบ ทองแท้จึงจะแยกได้ ชัดเจนจากซีโลหะ ความทรमानคือไฟแห่งการทดสอบ ซึ่งในไฟนี้ ทองแท้จะเรืองแสงอร่าม และสิ่งเจือปนจะถูกไหม้จนดำ¹¹⁹

พระอับดุลบาฮา

ตุกร บุตรแห่งชีวิต! อย่าสาละวนอยู่กับโลกนี้ เพราะเราทดสอบทองด้วยไฟ และทดสอบคนรับใช้ของเราด้วยทอง¹²⁰

พระบาฮาอูลลาห์

การเชื่อเรื่องการกลับชาติมาเกิดไม่มีประโยชน์อะไรกับชีวิตและจิตวิญญาณของมนุษย์เลย การที่คนมั่งมีศรีสุขคิดว่าตนได้เสวยผลบุญที่ทำไว้เมื่อชาติก่อน แล้วมองว่าความทุกข์เป็นเรื่องน่ากลัวและเลวร้าย หรือคนที่ทุกข์ยากลำเค็ญคิดว่าตนต้องชดใช้กรรมชั่วที่ทำไว้เมื่อชาติก่อน ไม่มีทางเปลี่ยนแปลงชะตากรรมนี้ได้และต้องเศร้าทนอยู่อย่างนั้นโดยที่ทั้งคู่ไม่ตระหนักในสัจธรรมที่พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า “ผู้ที่ไม่ได้ทนทุกข์บรรลุนิยามถึงความสมบูรณ์” ซึ่งจะทำให้ตนไม่เข้าใจความหมายของความทุกข์ทรमान และพลาด

¹¹⁸ Bahá'í World Faith, p.363

¹¹⁹ Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p.120-1

¹²⁰ The Hidden Words, Arabic no.55

โอกาสที่จะพัฒนาตนเองโดยการต่อสู้กับความทุกข์ทรมานนั้นด้วยคุณธรรมและกำลังใจที่เข้มแข็ง ซึ่งจะทำให้วิญญาณของตนประเสริฐขึ้น ปล่อยวางจากโลกนี้ และได้อยู่ใกล้กับพระผู้เป็นเจ้าของมากขึ้นเมื่อจากชีวิตนี้ไปสู่ภพของวิญญาณดังที่พระอับดุลบาฮาสอนไว้ว่า :

สำหรับผู้ที่จริงใจ บททดสอบเป็นเสมือนของขวัญจากพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงความสูงส่ง เพราะผู้กล้าหาญจะรีบไปหาบททดสอบของสนามรบที่ดุเดือดด้วยความเบิกบานและดีใจเป็นที่สุด แต่คนขี้ขลาดจะกลัวจนตัวสั่น จะเอ่ยเสียงโอดครวญและเสรำโสก ทำนองเดียวกันนักเรียนที่เชี่ยวชาญจะเตรียมและท่องจำบทเรียนและแบบฝึกหัดด้วยความพยายามเต็มที่ และในวันสอบเขาจะปรากฏตัวต่อครูด้วยความเบิกบานอย่างไม่รู้สึกลังเล ทำนองเดียวกันห้องแท่งเรื่องแสงอร่ามในไฟแห่งการทดสอบ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าสำหรับดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ บททดสอบเป็นเสมือนของขวัญของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงความสูงส่ง แต่สำหรับดวงวิญญาณที่อ่อนแอ บททดสอบคือความหายนะที่ไม่คาดคิด บททดสอบนี้เป็นเพียงดังเช่นที่เจ้าเขียน : บททดสอบนี้ขจัดสนิมแห่งอวดต้อออกไปจากกระจกของหัวใจ จนกระทั่งดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมส่องแสงมายังกระจก เพราะไม่มีม่านใดที่ปิดมิดกว่าอวดต้อ และไม่ว่าจะบางเพียงไร ม่านนั้นก็ปิดคลุมมนุษย์ทั้งหมดในที่สุด และขวางกั้นเขามิให้ได้รับส่วนแบ่งจากความอารีนิรันดร¹²¹

พระอับดุลบาฮา

¹²¹ Bahá'í World Faith, p.371-372

ดูกร เจ้าผู้เป็นคนรับใช้ของพระเจ้า! อย่าได้
เศร้าโศกต่อความทุกข์ทรมานและความหายนะที่บังเกิด
กับเจ้า ความหายนะและความทุกข์ทรมานทั้งปวงถูก
สร้างขึ้นสำหรับมนุษย์ เพื่อว่ามนุษย์จะเมิน โลกที่
จะต้องมลายนี้ โลกที่เขายึดติดอย่างมาก เมื่อมนุษย์
ประสบกับการทดสอบและความยากลำบากต่างๆ เมื่อ
นั้นธรรมชาติของเขาจะดีดกลับ และเขาจะปรารถนา
อาณาจักรนิรันดร์ อาณาจักรที่วิสุทธิพ้นจากความทุกข์
ทรมานและความหายนะทั้งปวง ¹²²

พระอับดุลบาฮา

---

¹²² *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p.239